

EUROJUST

Letno poročilo 2012

© Eurojust, 2013

Vsebina publikacije se nanaša na obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2012

Catalogue number: QP-AA-13-001-SL-C

ISBN: 978-92-95084-45-2

ISSN: 1831-4392

DOI: 10.2812/54904

For enquiries:

Phone: + 31 70 412.5000

E-mail: info@eurojust.europa.eu

Website: www.eurojust.europa.eu

Letno poročilo za leto 2012

Eurojustova vizija je biti ključni akter
in strokovni center na pravosodnem področju
v boju proti organiziranemu čezmejnemu
kriminalu v Evropski uniji.

Kazalo

Pojasnilo k Sklepu o Eurojustu.....	5
Seznam kratic	5
Predgovor	7
Povzetek.....	8
Eurojustova desetletnica	10
<i>Praznovanja v cerkvi Nieuwe Kerk in viteški dvorani Ridderzaal 27. in 28. februarja 2012 .....</i>	<i>11</i>
<i>Obisk nizozemske kraljice Beatrix.....</i>	<i>11</i>
1 OPERATIVNE DEJAVNOSTI	14
1.1 Uvod.....	15
1.2 Pregled Eurojustove obravnave primerov.....	15
<i>Splošne težave in najboljše prakse pri Eurojustovi obravnavi primerov .....</i>	<i>15</i>
<i>Koordinacijska srečanja .....</i>	<i>16</i>
<i>Koordinacijski centri.....</i>	<i>17</i>
<i>Člena 6 in 7 Sklepa o Eurojustu.....</i>	<i>18</i>
<i>Konvencije o medsebojni pravni pomoči .....</i>	<i>18</i>
<i>Vprašanja v zvezi z zbiranjem in dopustnostjo dokaznega gradiva .....</i>	<i>19</i>
<i>Preprečevanje in reševanje sporov o pristojnosti .....</i>	<i>20</i>
<i>Prenos kazenskih postopkov.....</i>	<i>20</i>
<i>Izmenjava kazenskih evidenc.....</i>	<i>21</i>
<i>Evropski nalogi za prijetje in predajo .....</i>	<i>21</i>
<i>Sklepi o zasegu.....</i>	<i>23</i>
<i>Odvzem in vrnitev premoženjske koristi .....</i>	<i>24</i>
<i>Nadzorovane pošiljke .....</i>	<i>24</i>
1.3 Pregled Eurojustovih dejavnosti na prednostnih področjih kaznivih dejanj.....	25
<i>Terorizem.....</i>	<i>25</i>
<i>Trgovina s prepovedanimi drogami.....</i>	<i>26</i>
<i>Trgovina z ljudmi.....</i>	<i>27</i>
<i>Goljufije.....</i>	<i>29</i>
<i>Korupcija.....</i>	<i>29</i>
<i>Kibernetska kriminaliteta .....</i>	<i>30</i>
<i>Pranje denarja .....</i>	<i>31</i>
<i>(Mobilne) organizirane kriminalne združbe.....</i>	<i>32</i>
<i>Nezakonito priseljevanje.....</i>	<i>33</i>
<i>Kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom EU.....</i>	<i>33</i>
<i>Eurojustova kontaktna točka za zaščito otrok – kazniva dejanja zoper otroke.....</i>	<i>34</i>
1.4 Skupne preiskovalne skupine	35
<i>Eurojustova finančna podpora operacijam skupnih preiskovalnih skupin.....</i>	<i>36</i>
1.5 Eurojustova obravnava primerov z vpletenimi tretjimi državami.....	37
<i>Tožilci za zvezo iz tretjih držav, dodeljeni Eurojustu.....</i>	<i>38</i>
1.6 Eurojust in mreže strokovnjakov	39
<i>Evropska pravosodna mreža .....</i>	<i>39</i>
<i>Mreža za skupne preiskovalne skupine.....</i>	<i>39</i>
<i>Mreža za genocid.....</i>	<i>39</i>

2	ODNOSI Z INSTITUCIJAMI EVROPSKE UNIJE IN PARTNERJI	42
2.1	Odnosi z institucijami.....	43
	<i>Evropski parlament.....</i>	<i>43</i>
	<i>Svet Evropske unije.....</i>	<i>43</i>
	<i>Evropska komisija.....</i>	<i>43</i>
2.2	Odnosi z mrežami strokovnjakov.....	44
	<i>Evropska mreža centrov za izobraževanje v pravosodju .....</i>	<i>44</i>
	<i>Posvetovalni forum generalnih državnih tožilcev in direktorjev javnih tožilstev držav članic EU.....</i>	<i>44</i>
2.3	Agencije in organi Evropske unije	45
	<i>Europol.....</i>	<i>45</i>
	<i>Evropski urad za boj proti goljufijam.....</i>	<i>45</i>
	<i>Frontex.....</i>	<i>46</i>
	<i>CEPOL.....</i>	<i>46</i>
2.4	Odnosi s tretjimi državami in organizacijami zunaj Evropske unije.....	46
3	SKLEP O EUROJUSTU IN PRIHODNOST	48
3.1	Implementacija Sklepa Sveta o Eurojustu	49
3.2	Šesti krog medsebojnih ocenjevanj o praktičnem izvajanju in delovanju sklepov o Eurojustu in Evropski pravosodni mreži v državah članicah	49
3.3	Delovna skupina za prihodnji razvoj Eurojusta	50
3.4	Konferenca Eurojustova desetletnica, operativni dosežki in prihodnji izzivi.....	50
4	UPRAVNE SPREMEMBE.....	52
4.1	Upravne spremembe	53
4.2	Javni dostop do Eurojustovih dokumentov.....	53
5	NADALJNE DEJAVNOSTI V ZVEZI S SKLEPI SVETA.....	56
	PRILOGA: STATISTIČNI PODATKI ZA LETO 2012	58
	<i>Grafični prikaz 1: Predloženi primeri v obdobju 2002–2012 .....</i>	<i>59</i>
	<i>Grafični prikaz 2: Bilateralni/multilateralni primeri glede na nacionalna predstavništva v letu 2012 .....</i>	<i>59</i>
	<i>Grafični prikaz 3: Primeri, ki so bili odprti in zaključeni v obdobju 2003-2012 .....</i>	<i>60</i>
	<i>Grafični prikaz 4: Splošna razvrstitev primerov .....</i>	<i>60</i>
	<i>Grafični prikaz 5: Prednostne vrste kaznivih dejanj obravnavanih pri Eurojustu.....</i>	<i>61</i>
	<i>Grafični prikaz 6: Prednostne vrste kaznivih dejanj in druge vrste kaznivih dejanj obravnavanih pri Eurojustu.....</i>	<i>61</i>
	<i>Grafični prikaz 7: Eurojustovi primeri – države prosilke .....</i>	<i>62</i>
	<i>Grafični prikaz 8: Eurojustovi primeri – zaprosene države .....</i>	<i>62</i>
	<i>Grafični prikaz 9: Skupno število koordinacijskih srečanj.....</i>	<i>63</i>
	<i>Grafični prikaz 10: Koordinacijska srečanja – države prosilke .....</i>	<i>63</i>
	<i>Grafični prikaz 11: Koordinacijska srečanja – zaprosene države.....</i>	<i>64</i>

Pojasnilo k Sklepu o Eurojustu

Sklep o Eurojustu – Sklep Sveta z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala, kakor je bil nazadnje spremenjen s Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta, se bo v tem poročilu navajal kot „Sklep o Eurojustu“.

Prečiščeno besedilo Sklepa o Eurojustu, ki jo je pripravil Generalni sekretariat Sveta zgolj v vednost, je na voljo na naši spletni strani www.eurojust.europa.eu.

Seznam kratic

CMS	Sistem za upravljanje primerov
ENCS	Nacionalni sistem za usklajevanje dejavnosti Eurojusta
ENPP	Evropski nalog za prijetje in predajo
EPN	Evropski preiskovalni nalog
EPPO	Urad evropskega javnega tožilca
NKE	Nujna koordinacijska enota
PDEU	Pogodba o delovanju Evropske unije (Lizbonska pogodba)
TE-SAT	Poročilo o razmerah in trendih na področju terorizma

Trdna partnerstva so osnova za napredek pri izpolnjevanju potreb državljanov glede varnejše, svobodnejše in pravičnejše Evrope.

Predgovor

Zadovoljstvom vam predstavljam enajsto letno poročilo, ki povzema Eurojustove operativne dejavnosti, organizacijski razvoj in partnerske odnose v letu 2012.

Eurojust nenehno napreduje pri podpiranju in krepitvi usklajevanja in sodelovanja med nacionalnimi preiskovalnimi organi in organi pregona držav članic pri obravnavi primerov težjih oblik čezmejnih kaznivih dejanj.

Strokovnjaki pogosto uporabljajo in cenijo Eurojustovi edinstveni orodji, in sicer koordinacijsko srečanje in koordinacijski center, pri usmerjanju operativnih dejavnosti, spodbujanju takojšnjega nadaljnega pravosodnega ukrepanja ter reševanju pravnih in praktičnih težav, ki so posledica razlik med 30 pravnimi sistemi v Evropski uniji.

Poudariti je treba tudi pozitivne trende in rezultate skupnih preiskovalnih skupin, to je instrumenta za sodelovanje, ki temelji na načelih vzajemnega priznavanja in medsebojnega zaupanja. Eurojust je ponosen, da spodbuja uspešno delovanje skupnih preiskovalnih skupin tako, da zagotavlja strokovne nasvete in gosti Sekretariat Mreže za skupne preiskovalne skupine ter v okviru projekta financiranja skupnih preiskovalnih skupin.

Eurojust ostaja zavezan usklajenemu, skladnemu in celovitemu izpolnjevanju prednostnih nalog EU na področju kaznivih dejanj ter privedbi njihovih storilcev pred sodišče, pri tem pa sodeluje z Europolom ter drugimi agencijami na področju pravosodja in notranjih zadev (PNZ) in ključnimi akterji s tega področja.

V Eurojustovih strateških poročilih o trgovini s prepovedanimi drogami in trgovini z ljudmi, ki so na voljo na Eurojustovi spletni strani, so poudarjene glavne težave, ki nastajajo pri izmenjavi informacij, usklajevanju prizadevanj, izvajanju medsebojne pravne pomoči in uporabi instrumentov pravosodnega sodelovanja, in predlagane rešitve za premostitev teh težav.

Spremembe, uvedene s Sklepom o Eurojustu, krepijo Eurojustove operativne zmogljivosti in njegove povezave s pristojnimi nacionalnimi organi v državah članicah. Šesti krog medsebojnih ocenjevanj v zvezi s Sklepom o Eurojustu v državah članicah, ki se je začel maja 2012, bo dal zagon za njegovo celovito izvajanje ter prispeval k opredelitvi pomanjkljivosti in najboljših praks.

Z začetkom veljavnosti Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je Eurojust v različnih forumih dodatno preučeval možnosti za nadaljnjo krepitev Eurojusta in morebitno ustanovitev Evropskega javnega tožilstva „iz Eurojusta“.

V tem nepozabnem letu je Eurojust praznoval desetletnico delovanja, aprila sem bila izvoljena za predsednico Eurojusta, za podpredsednika pa je bil maja izvoljen Carlos Zeyen, nacionalni predstavnik Luksemburga.

Ob upoštevanju dosežkov teh desetih let lahko ugotovimo, da je Eurojust v polnem zagonu. Kot njegova predsednica vam lahko zagotovim, da nam izkušnje in strokovno znanje dajejo samozavest za preučevanje in uresničevanje našega potenciala v zvezi s prihodnostjo in novimi izzivi.

Michèle CONINSX
predsednica Eurojusta

Povzetek

Število primerov, v katerih so države članice zaprosile za pomoč Eurojusta v boju proti težjim oblikam čezmejnih kaznivih dejanj, se je povečalo za 6,4 %, in sicer s 1 441 primerov v letu 2011 na 1 533 primerov v letu 2012.

V nadaljevanju je predstavljen razvoj Eurojustove vloge pri koordinaciji in pospeševanju pravosodnega sodelovanja:

- ▶ v letu 2012 je bilo organiziranih 194 koordinacijskih srečanj, kar je nekaj manj v primerjavi z 204 v letu 2011; to je morda odsev učinkovitejše uporabe koordinacijskih srečanj;
- ▶ delovalo je sedem koordinacijskih centrov, enako kot v letu 2011;
- ▶ obseg Eurojustovega sodelovanja pri ustanovitvi skupnih preiskovalnih skupin se je povečal za 42 %, pri čemer je Eurojust v letu 2012 sodeloval pri ustanovitvi 47 novih skupnih preiskovalnih skupin, v letu 2011 pa pri 33;
- ▶ ugotovljena je bila kombinirana uporaba teh treh usklajevalnih orodij;
- ▶ predloženih je bilo 259 primerov v zvezi z izvrševanjem evropskih nalogov za prijetje in predajo;
- ▶ ugotovljeno je bilo okrepljeno sodelovanje Eurojustovih tožilcev za zvezo, zlasti v zvezi z Norveško;
- ▶ v letu 2012 se je povečala Eurojustova obravnava primerov na prednostnih področjih EU glede kaznivih dejanj, in sicer na naslednjih področjih: goljufije, trgovina s prepovedanimi drogami, (mobilne) organizirane kriminalne združbe, pranje denarja, trgovina z ljudmi, kibernetška kriminaliteta, terorizem in korupcija.
- ▶ Eurojust je leta 2012 objavil dve strateški poročili, obe sta bili nato objavljeni kot dokumenta EU:
  - *Krepitev dela Eurojusta v primerih trgovine s prepovedanimi drogami (Enhancing the work of*

Kolegij nacionalnih predstavnikov, marec 2013

Sedijo od leve proti desni: Laima Čekelienė, LT; João Manuel Da Silva Miguel, PT; Robert Sheehan, IE; Francesco Lo Voi, IT; Raivo Sepp, EE (podpredsednik); Michèle Coninx, BE (predsednica); Carlos Zeyen, LU (podpredsednik); Donatella Frendo Dimech, MT; Lampros Patsavellas, EL; Mariana Lilova, BG; Gunars Bundzis, LV.

Stojijo od leve proti desni: László Venczl, HU; Francisco Jiménez-Villarejo, ES; Jolien Kuitert, NL; Lukáš Starý, CZ; Jesper Hjørttenberg, DK; Hans-Holger Herrnfeld, DE; Harri Tiesmaa, FI; Leif Görts, SE; Frances Kennah, UK; Daniela Buruiană, RO; Sylvie Petit-Leclair, FR; Mariusz Skowroński, PL; Ingrid Maschl-Clausen, AT; Malči Gabrijelčič, SL; Ladislav Hamran, SK; Katerina Loizou, CY.

Eurojust in drug trafficking cases), v katerem je poudarjena zapletenost dejavnosti, ki so potrebne za koordinacijo zahtevnih primerov trgovine s prepovedanimi drogami, in

- Eurojustovi ukrepi proti trgovini z ljudmi: končno poročilo in akcijski načrt za obdobje 2012–2016 (*Eurojust's Action against Trafficking in Human Beings: Final Report and Action Plan for 2012 – 2016*);
  - ▶ šesti krog medsebojnih ocenjevanj, namenjen praktičnemu izvajanju in uporabi Sklepa o Eurojustu in Evropski pravosodni mreži v državah članicah, se je začel maja 2012, končal pa se bo v letu 2014. V skladu z informacijami, prejetimi od držav članic, Sklepa o Eurojustu enajst držav članic še ni začelo izvajati. Eurojust upa, da bo šesti krog medsebojnih ocenjevanj dodal zagon, ki ga države članice potrebujejo za celovito izvajanje Sklepa o Eurojustu;
  - ▶ notranje izvajanje Sklepa o Eurojustu: dela so se nadaljevala na področju nacionalnega sistema za usklajevanje dejavnosti Eurojusta (ENCS) v zvezi z varnim prenosom e-pošte, polno delujoče nujne koordinacijske enote (NKE), razvoja sistema za upravljanje primerov (CMS) in oblikovanja „pametnega“ obrazca PDF na podlagi člena 13. Poleg tega je potekalo prvo srečanje nacionalnih korespon-
- dentov, na katerem so si ti izmenjali najboljše prakse in izkušnje ter razpravljali o stanju ureditve in delovanju sistema ENCS v državah članicah;
  - ▶ projektna skupina o prihodnosti Eurojusta deluje od leta 2009. V skladu z napovedanimi predlogi Komisije glede člena 85 PDEU je nadaljevala dejavnosti v zvezi z reformo Eurojusta, vključno z morebitnimi ureditvami upravljanja ter vključitvijo Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov v ocenjevanje Eurojustovih dejavnosti. Nadaljevala je tudi dejavnosti v zvezi s členom 86 PDEU o ustanovitvi Urada evropskega javnega tožilca (EPPO);
  - ▶ upravni razvoj:
    - na sedežu Eurojusta v Haagu je leta 2012 delovalo 45 tožilcev, sodnikov oziroma policijskih uradnikov;
    - Eurojustov proračun za leto 2012 je zajemal 32 967 000 EUR, stopnja izvrševanja proračuna pa je bila rekordna, in sicer 98-odstotna;
    - število skupnih preiskovalnih skupin, ki jih je Eurojust finančno podpiral, se je v primerjavi s številko za leto 2011 približno podvojilo in je zajemalo 62 skupnih preiskovalnih skupin, v katere je bilo vključenih 22 držav članic.

Eurojustova desetletnica

Praznovanja v cerkvi Nieuwe Kerk in viteški dvorani Ridderzaal 27. in 28. februarja 2012

Eurojust je 28. februarja 2012 praznoval pomemben mejnik, desetletnico obstoja. Ob tej priložnosti sta bila organizirana dva dogodka. Dne 27. februarja zvečer je v cerkvi Nieuwe Kerk v Haagu Eurojust gostil nekdanje nacionalne predstavnike (ALUMNIght), prireditve pa so se udeležili veleposlaniki, pravosodni ministri ter visoki predstavniki Sveta, Komisije in Evropskega parlamenta. Opravljeni so bili pogovori z nekdanjimi predsedniki in zdajšnjo predsednico Eurojusta ter z nacionalnimi predstavniki in člani upravnega osebja, ki so odločilno prispevali k razvoju Eurojusta. Predvajal se je prvi promocijski film o Eurojustu, predstavljena pa je bila tudi nova spletna stran.

Dopoldne naslednjega dne so se visoki uradniki poklonili Eurojustu v zgodovinski viteški dvorani Ridderzaal v Haagu kot uvod v neformalno srečanje ministrov na zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve med danskim predsedovanjem Svetu Evropske unije. Glavni govorniki so bili: I. W. Opstelten, nizozemski minister za pravosodje, ki je zastopal kraljico Beatrix, Morten Bødskov, danski mi-

nister za pravosodje, J. J. van Aartsen, župan Haaga, Aled Williams, tedanji predsednik Eurojusta, Gilles de Kerchove, koordinator EU za boj proti terorizmu, Myria Vassiliadou, koordinatorka EU za boj proti trgovini z ljudmi, in Françoise Le Bail, generalna direktorica za pravosodje pri Evropski komisiji, ki je zastopala Viviane Reding, podpredsednico Evropske komisije in komisarko za pravosodje, temeljne pravice in državljanstvo.

Po otvoritveni slovesnosti je potekala tiskovna konferenca, ki so se je udeležili Aled Williams, podpredsednica Eurojusta Michèle Coninx in podpredsednik Eurojusta Raivo Sepp ter Morten Bødskov, Gilles de Kerchove in Françoise Le Bail.

Tema neformalnega srečanja ministrov na zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve, ki je sledilo otvoritveni slovesnosti, je bila: *Glavni dosežki in nadaljnji razvoj Eurojusta: kako okrepiti vlogo Eurojusta na področju pravosodnega sodelovanja med preiskovalnimi organi in organi pregona držav članic.*

Obisk nizozemske kraljice Beatrix

V okviru praznovanj Eurojustove desetletnice je imela predsednica Eurojusta Michèle Coninx veliko čast gostiti obisk nizozemske kraljice Beatrix, ki je Eurojust obiskala 26. septembra 2012. Kraljica se je srečala z nacionalnimi predstavniki, tožilci za zvezo in člani upravnega osebja ter si ogledala kristalni spo-

minek, naročen v čast njenega obiska. Opravljenih je bilo več predstavitev o Eurojustu in njegovi zgodovini, skupaj s ponazoritvenimi primeri. Kraljica je bila dobro seznanjena z Eurojustovim delom in izzivi, s katerimi se srečuje Evropska unija v boju proti težjim oblikam čezmejnih kaznivih dejanj.

Operativne dejavnosti

1.1 Uvod

Eurojustove prednostne delovne naloge za leto 2012, sprejete v skladu s sklepi Sveta o določitvi prednostnih nalog EU za boj proti organiziranemu kriminalu, so terorizem, trgovina s prepovedanimi drogami, trgovina z ljudmi, goljufije, korupcija, kibernetška kriminaliteta (vključno s fotografijami, ki prikazujejo spolno zlorabo otrok), pranje denarja, organiziran kriminal (vključno z mobilnimi (potujočimi) organiziranimi kriminalnimi združbami), nezakonito priseljevanje in kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom EU (v angleškem jeziku: PIF offences). V nadaljevanju so podrobneje predstavljeni Eurojustovo operativno delo na teh področjih, vključno z ovirami in opredeljenimi najboljšimi praksami, ter njegove strateške pobude in prispevki.

Eurojust je leta 2012 pomagal državam članicam pri 1 533 predloženih primerih, kar pomeni 6,4-odstotno povečanje glede na leto 2011, pri čemer je približno 20 % primerov vključevalo tri države ali več, 78 % primerov pa je zadevalo zgoraj navedena prednostna kazniva dejanja EU. Preostali primeri so vključevali predvsem kazniva dejanja, ki niso kazniva dejanja iz člena 4(1) Sklepa o Eurojustu in v zvezi s katerimi so pristojni organi držav članic zaprosili za Eurojustovo pomoč (člen 4(2) Sklepa o Eurojustu), sledila pa so

kazniva dejanja zoper življenje, telo ali osebno svobodo. Podrobne številke glede obravnavanih primerov in vključenosti držav članic so na voljo v prilogi.

Strokovnjaki menijo, da so koordinacijska srečanja eno izmed glavnih Eurojustovih orodij, ki neposredno povezujejo pravosodne organe in organe odkrivanja. Čeprav je bilo leta 2012 – v primerjavi z 204 koordinacijskimi srečanji v letu 2011 – nekaj manj koordinacijskih srečanj, in sicer 194, je to zmanjšanje odsev učinkovitejše uporabe orodja koordinacijskih srečanj. Približno 55 % koordinacijskih srečanj so se udeležile tri države ali več, 89 % teh sestankov pa je bilo glede prednostnih kaznivih dejanj.

Tako kot v letu 2011 je tudi leta 2012 pri Eurojustu delovalo sedem koordinacijskih centrov.

Obseg Eurojustovega sodelovanja pri ustanavljanju skupnih preiskovalnih skupin se je povečal za 42 %, pri čemer je v primerjavi s 33 v letu 2011 v letu 2012 sodeloval pri oblikovanju 47 novih skupnih preiskovalnih skupin. V letu 2012 se je v primerjavi z letom 2011 tudi približno podvojilo število skupnih preiskovalnih skupin, ki jih Eurojust finančno podpira, in sicer jih je bilo 62.

1.2 Pregled Eurojustove obravnave primerov

Splošne težave in najboljše prakse pri Eurojustovi obravnavi primerov

Eurojustova obravnava primerov v letu 2012 izraža njegovo stalno zavezanost k reševanju težav pri primerih težjih oblik čezmejnih kaznivih dejanjih. Omogočal je izvrševanje zaprosil za pravosodno sodelovanje in odločitev v zvezi z njimi, pri čemer je pristojnim organom držav članic pomagal odpravljati praktične in pravne ovire, s katerimi so se srečevali pri preiskavah in pregonu.

Še vedno so se pojavljale pravne ovire zaradi razlik v pravnih sistemih držav članic in različnosti predpisov o dopustnosti dokazov, zlasti v zvezi s prestrežanjem telekomunikacij. Težave so povzročali različni postopki v zvezi s hišnimi preiskavami in zasliševanjem prič ter razlike v zvezi s pravili o hrambi podatkov v različnih državah članicah, predvsem v primerih glede kibernetške kriminalitete, kot tudi v zvezi z dru-

gimi oblikami organiziranega kriminala. Te težave je mogoče rešiti v zgodnji fazi preiskave s koordinacijo, v okviru katere se lahko vsem vključenim stranem pojasnijo postopkovni standardi in zahteve glede dokazov ter pripravijo potrebna zaprosila.

Druge bolj praktične težave zajemajo posebna zaprosila za pomoč pri (i) opredelitvi pristojnega nacionalnega organa za odločanje v zvezi s čezmejnimi nadzorom in nadzorovanimi pošiljkami, (ii) težavah z organiziranjem koordinacijskih srečanj, ki nastanejo, ker nacionalni organi dajejo prednost nacionalnim primerom, (iii) težavah, s katerimi se srečujejo nacionalni organi pri dostopu do poslovnih registrov, zlasti v zvezi s primeri, ki se nanašajo na finančna in gospodarska kazniva dejanja, in (iv) težavah v prepričevanju drugih držav članic, naj začnejo vzporedno preiskavo, ali težavah pri zagotavljanju zadostnega dopustnega dokaznega gradiva tem državam za začetek vzporednih preiskav.

Spontanega posredovanja informacij na podlagi člena 7 Konvencije o medsebojni pravni pomoči iz leta 2000 in njenega protokola iz leta 2001 (Konvencija o medsebojni pravni pomoči) se morda ne šteje za zadosten razlog za začetek preiskave zaradi drugačnih zahtev glede dokazov v državi članici prejemnici informacij, zaradi česar bi lahko bili dokazi nedopustni v fazi sojenja.

Še ena ponavljajoča se težava so zamude pri izvrševanju zaprosil za medsebojno pravno pomoč, pogosto zaradi različnih zahtev glede podrobnosti informacij v zaprosilu, kar povzroči zamudo, dokler se ne prejmejo dodatne informacije in pojasnila. Zamude pri izvrševanju zaprosil za medsebojno pravno pomoč so še večje zaradi sočasnega prenosa zaprosil prek raz-

Leta 2011 sta bili z nekega tovornjaka v Belgiji ukradeni žlahtni kovini, vredni več kot 1 milijon GBP, in sicer 29 kg zlata in 160 kg srebra. Voznik tovornjaka je trdil, da je bil žrtev obo-roženega ropa, med katerim sta bili ukradeni žlahtni kovini. Tovornjak je bil na poti iz Švice v Združeno kraljestvo prek Belgije. V resnici pa je bil voznik član organizirane kriminalne združbe, ki je naklepala tatvino tovara.

Nastala je težava glede spora o pristojnosti, saj so bili trije osumljenci prijeti v Belgiji, preostali osumljenci pa so bili v Združenem kraljestvu. Koordinacijsko srečanje pri Eurojustu je to težavo rešilo. Nacionalni organi Belgije in Združenega kraljestva so se dogovorili, da se bo vse osumljence kazensko preganjalo v Združenem kraljestvu.

Po prijetju osumljencev je bil podpisan sporazum o ustanovitvi skupne preiskovalne skupine, ki je organom v Združenem kraljestvu in Belgiji omogočil nemoteno izmenjavo dokazov in hiter odziv za prijetje tistih osumljencev, ki so bili še vedno na prostosti. Tesno sodelovanje med tožilci in policijskimi organi Združenega kraljestva, belgijsko policijo in Eurojustom je omogočilo, da so bili vsi vpleteni privedeni pred sodišče.

Decembra 2012 je bilo šest obtožencev obsojenih na skupno zaporno kazen v višini 23 let in pol.

ličnih kanalov, slabih prevodov, pomanjkanja centraliziranih podatkovnih zbirk in dolgotrajnih postopkov izvrševanja v nekaterih državah članicah. Eurojust je lahko v nekaterih primerih pomagal oblikovati zaprosila za medsebojno pravno pomoč, opredelil in posredoval zaprosila ustreznim nacionalnim organom in svetoval pri zahtevah glede dokazov v državah prosilkah in zaprosenih državah.

Nenehna težava pri izdaji evropskih nalogov za prijetje in predajo (ENPP) je zavrnitev predaje v primerih, v katerih izvršitveni organ meni, da zahtevani osebi verjetno ne bo odobreno vnovično sojenje, če je obsojena v nenavzočnosti.

Drugi razlogi, ki otežujejo pravočasno izvrševanje evropskih nalogov za prijetje in predajo, vključujejo razlike v opredelitvah kaznivih dejanj, zaprosila za dodatne informacije in prevajalska vprašanja. Eurojust pomaga tako, da spodbuja dialog med državami članicami izdajateljicami in državami članicami izvršiteljicami ter svetuje za lažje razumevanje, kako so v jurisdikcijah vpletenih držav opredeljena kazniva dejanja.

Dodatno težavo predstavljajo povratne informacije, ki jih pošljejo nacionalni organi Eurojustu glede izida zaprosene pomoči in končnega izida primera, kar otežuje ocenjevanje Eurojustovega ukrepanja ali delovanja skupnih preiskovalnih skupin.

Eurojust pomaga tudi pri usklajevanju izvrševanja prisilnih ukrepov, kot so hišne preiskave in nalogi za prijetje, in pri vzpostavljanju neposrednih stikov med nacionalnimi organi, ki so vključeni v dvostranske in večstranske primere. Zagotavlja odprt kanal za komunikacijo in opravlja pomembno vlogo mediatorja, med drugim s spodbujanjem preprečevanja sporov o pristojnosti. Posledica njegovega hitrega posredovanja je lahko takojšnja izvršitev zaprosil za medsebojno pravno pomoč.

Eurojust omogoča izmenjavo informacij v zadevah prek koordinacijskih srečanj ter pomaga s financiranjem in omogočanjem ustanavljanja in delovanja skupnih preiskovalnih skupin. Ta dva instrumenta sta prepoznana kot zelo učinkovita v zapletenih primerih.

Koordinacijska srečanja

Eurojust je leta 2012 organiziral koordinacijska srečanja v zvezi s 194 zadevami. Ta mehanizem se je za nacionalne organe znova izkazal za koristnega v primerih, ki so vključevali druge države članice ali tretje države. Koordinacijska srečanja so organizirana iz

več razlogov, eden od pomembnejših pa je izmenjava informacij med sodelujočimi državami. Pomembna prednost izmenjave informacij je, da državam članicam omogoča začetek preiskav, opredelitev morebitnih vzporednih postopkov v drugih državah članicah, izmenjavo dokazov, premostitev jezikovnih ovir in vzpostavitev medsebojnega zaupanja.

Koordinacijsko srečanje je mogoče sklicati tudi za omogočanje in/ali koordinacijo izvrševanja zaprosil, s čimer se na primer poenostavi sledenje in začasno zavarovanje sredstev. Udeleženci koordinacijskih srečanj lahko zaprosijo za pomoč tretjo državo, koordinirajo preiskave, ki so v teku oziroma opredelijo skupno strategijo v zvezi s preiskavami v vpletenih državah. V nekaterih primerih je lahko cilj sprejetje dogovora o dejanski porazdelitvi dela med sodelujočimi nacionalnimi organi ali vzpostavitev medsebojnega razumevanja, kateri nacionalni organi so v boljšem položaju za pregon posameznih kaznivih dejanj.

Pomembna značilnost koordinacijskih srečanj, ki se je pogosto uporabljala leta 2012, je, da državam omogočajo načrtovanje skupnih ukrepov in ustanovitev skupnih preiskovalnih skupin. Na tovrstnih srečanjih lah-

ko poleg organov iz držav članic sodelujejo tudi predstavniki tretjih držav in organov EU, kot sta Europol in Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), če je to potrebno. Leta 2012 so bile tretje države zastopane na 49 koordinacijskih srečanjih, Europol na 85, urad OLAF pa na petih.

Koordinacijski centri

Koordinacijski centri skrbijo za prenos informacij v realnem času in usklajevanje informacij med organi med skupno akcijo ob prijetjih, hišnih preiskavah/preiskavah v podjetjih in razgovorih s pričami.

Poleg omogočanja usklajevanja na pravosodni ravni z izvrševanjem evropskih nalogov za prijetje in predajo, zaprosil in sklepov o začasnem zavarovanju omogočajo podporo tudi pri odločanju na kraju samem in takojšnje odzive nacionalnih pravosodnih organov na nova dejstva, ki jim jih koordinacijski center posreduje. Koordinacijski centri so bili leta 2011 uvedeni kot novo orodje za boj proti čezmejnimi kaznivim dejanjem na ravni EU, v letu 2012 pa so se še dodatno razvijali in uporabljali.

Francoski organi so pri Eurojustu začeli primer v zvezi z albansko organizirano kriminalno združbo, ki je trgovala s heroinom in kokainom na Nizozemskem, v Franciji in Albaniji. Organizirana kriminalna združba je imela stike v Belgiji in drugih državah od Francije do Albanije (v Italiji, Švici, Španiji in morda tudi Grčiji). Poslana in izvršena so bila zaprosila za čezmejni nadzor.

Eurojust je gostil tri koordinacijska srečanja za izmenjavo informacij, usklajevanje izvrševanja zaprosil za nadzor in razpravo o morebitnih vprašanjih v zvezi z načelom „*ne bis in idem*“. Posledično je bila načrtovana skupna akcija na Nizozemskem, v Belgiji, Franciji in Švici. Na podlagi teh skupnih prizadevanj so preiskovalci odkrili prihodnjo pošiljko prepovedanih drog z Nizozemske v Francijo.

Marca 2012 je bil pri Eurojustu organiziran koordinacijski center za zagotavljanje nemotene izmenjave informacij na dan akcije ob analitični podpori, ki jo je zagotovil Europol. Posameznikom, vključenim v trgovino s prepovedanimi drogami, je bila odvzeta prostost, droge pa so bile zasežene. Ta skupna akcija je bila temelj za naknadne ukrepe organov pregona, ob katerih je bilo izvedenih 17 prijetij, več hišnih preiskav v Franciji in na Nizozemskem ter zaseženih 12 kg heroina.

Italijanski organi, ki so bili v tesnem stiku s francosko in nizozemsko policijo, so približno eno leto spremljali zadevno organizirano kriminalno združbo in maja 2012 začeli operacijo na italijanskem ozemlju. Ta je privedla do izvršitve 13 evropskih nalogov za prijetje in predajo (ENPP) ter zasega 15 kg kokaina in 4 kg heroina.

Zaradi hitre in prilagodljive organizacije organizirane kriminalne združbe je bila potrebna intenzivna izmenjava informacij med pristojnimi nacionalnimi organi, zlasti med preiskovalnimi organi v vključenih državah. To neprekinjeno izmenjavo informacij, ki je potekala približno dva tedna, je omogočal Eurojust.

Tako kot v letu 2011 je pri Eurojustu delovalo sedem koordinacijskih centrov na pobudo Francije (3), Finske (1), Italije (1), Nizozemske (1) in Združenega kraljestva (1), ki so obravnavali naslednja kazniva dejanja: nezakonito priseljevanje (3), trgovino z ljudmi (1), trgovino s prepovedanimi drogami (1), otroško pornografijo (1) in davčno goljufijo v zvezi s trgovino z gnojem (1).

Trije koordinacijski centri so bili oblikovani v primerih, v katerih je že delovala skupna preiskovalna skupina. Koordinacijski centri so v okviru obstoječih skupnih preiskovalnih skupin spodbujali usklajevanje med sodelujočimi organi iz različnih držav članic, omogočili odpravo vseh pomanjkanj informacij in okrepili usklajevanje med nacionalnimi organi tudi v primerih, ko je bilo usklajevanje že vzpostavljeno na podlagi skupne preiskovalne skupine.

Okrepilo se je sodelovanje s tretjimi stranmi, kot je Europol. Europol je sodeloval v šestih od sedmih koordinacijskih centrov in podpiral sočasne ukrepe z navzkrižnim preverjanjem, analizo in povezovanjem novih podatkov, poslanih centrom za usklajevanje. V letu 2012 sta v Eurojustovih koordinacijskih centrih dejavno sodelovala tudi Švica in Interpol.

Člena 6 in 7 Sklepa o Eurojustu

Člena 6 in 7 Sklepa o Eurojustu nacionalnim predstavnikom in kolegiju omogočata, da pripravljajo priporočila za pristojne nacionalne organe v zvezi z obravnavanimi primeri.

Ta priporočila, ki ponazarjajo potek stalnega vsakodnevnega dialoga med člani kolegija in njihovimi nacionalnimi organi o operativnih zadevah v zvezi z obravnavanimi primeri, so pogosto rezultat informacij, zagotovljenih v zaprosilu ali danih na razpolago med koordinacijskim srečanjem ali neformalnimi razpravami z nacionalnimi organi. Koordinacijska srečanja so dejansko eno izmed najpogostejše uporabljenih orodij.

Ta priporočila so na splošno neformalna, zato spodaj navedene številke ne zagotavljajo popolnega pregleda pripravljenih priporočil, saj se nanašajo le na primere, pri katerih se v skladu z nacionalno zakonodajo posamezne države članice zahteva uradno revizijsko spremljanje pravosodnih odločitev.

V letu 2012 je bilo evidentiranih devet formalnih priporočil na podlagi člena 6 Sklepa o Eurojustu, ki so jih nacionalni organi v celoti upoštevali.

Zaprosila za izvedbo preiskav ali pregona določenih dejanj – člen 6(1)(a)(i)

Italijansko predstavništvo je izdalo dve zaprosili na podlagi člena 6(1)(a)(i).

Zaprosilo pristojnim organom za soglasje, da ima eden od njih boljše izhodišče za uvedbo preiskav ali pregona določenih dejanj – člen 6(1)(a)(ii)

Špansko predstavništvo je izdalo dve zaprosili na podlagi te določbe.

Zaprosila pristojnim organom za usklajevanje med pristojnimi organi vpletenih držav članic – člen 6(1)(a)(iii)

Na podlagi člena 6(1)(a)(iii) je bilo izdano eno zaprosilo. Špansko predstavništvo je zaprosilo za koordinacijsko srečanje z belgijskimi organi za obravnavo zadeve glede odvzema premoženjske koristi v primeru, ki je zadeval organiziran kriminal in pranje denarja.

Zaprosila za zagotovitev vseh informacij, ki jih nacionalni predstavniki potrebujejo za opravljanje svojih nalog – člen 6(1)(a)(v), in zaprosila za izvajanje drugih upravičenih ukrepov za preiskave ali pregon – člen 6(a)(vii)

Na podlagi člena 6(1)(a)(v) in (vii) so bila izdana tri zaprosila. Španski organi so bili zaproseni, naj posredujejo za zagotavljanje informacij in drugih preiskovalnih ukrepov (zaslišanja osumljencev in oškodovancev) v belgijskem primeru goljufije in ponarejanja evra.

Zaprosila za izvedbo določenih preiskovalnih ukrepov (preiskovalnih dejanj) – člen 6(1)(a)(vi)

Španski organi so bili v primeru goljufije, ponarejanja in pranja denarja zaproseni, da opravijo hišne preiskave in začnejo preiskave na podlagi člena 6(1)(a)(vi).

Konvencije o medsebojni pravni pomoči

Dve od najpogostejše uporabljenih orodij za pravosodno sodelovanje v Evropski uniji sta Konvencija o medsebojni pravni pomoči in Konvencija Sveta Evrope o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah iz leta 1959 s povezanimi protokoli (Konvencija iz leta 1959). Na splošno se šteje, da je njuna uporaba pozitivna in učinkovita.

Težave pa nastajajo, ker Konvencije o medsebojni pravni pomoči niso ratificirale vse države članice.

Vendar ta položaj ne pomeni nujno ovire, na primer, pri oblikovanju skupne preiskovalne skupine, če zadevna država članica izvaja Okvirni sklep o skupnih preiskovalnih skupinah, ali pri izvedbi videokonferenčnega zaslišanja, ki ga je mogoče opraviti tudi na podlagi Konvencije iz leta 1959 ali načela vzajemnosti in/ali ko domača zakonodaja zadevne države članice kljub temu omogoča takšne ukrepe.

Še vedno nastajajo težave, povezane s prestrežanjem telekomunikacij in čezmejnimi nadzorom, nezadostno ali neustrezno uporabo orodja spontane izmenjave informacij in navedenimi roki v nujnih zaprosilih, te težave pa se štejejo za področja, ki jih je treba izboljšati.

Praktične težave lahko nastanejo, če zaprosila za medsebojno pravno pomoč niso tako podrobna, kot se zahteva v državi izvršiteljici kar privede do nejasnosti in morebitne neizvršitve zaprosil. Dodatne težave še vedno nastajajo, ker zaprosene države članice ne posredujejo dovolj povratnih informacij in informacij o napredku pri izvrševanju zaprosil za medsebojno povratno pomoč oziroma zamujajo s posredovanjem teh informacij. To je še zlasti težavno v nujnih primerih, ko so osumljenci v priporu ali če uporaba drugih poti morda ne privede do rezultatov v kratkem roku, ki je na voljo. V takih primerih nacionalni organi zaprosijo Eurojust, da posreduje preko neformalnih stikov, kar pogosto močno pospeši proces. Nacionalnim tožilcem se kot praktično priporočilo predlaga, da v nujnih zaprosilih navedejo roke v svoji nacionalni zakonodaji in želeni čas za izvršitev zaprosila.

Vprašanja v zvezi z zbiranjem in dopustnostjo dokaznega gradiva

Kot je bilo ugotovljeno že leta 2011, različna pravila o zbiranju, dopustnosti in razkritju dokazov še naprej povzročajo težave pri učinkovitem boju proti težjim oblikam čezmejnih kaznivih dejanj. Različna pravila o hrambi podatkov, zlasti v primerih, povezanih s kibernetično kriminaliteto in drugimi kaznivimi dejanji, v katerih osumljenci uporabljajo telekomunikacije za medsebojno komunikacijo, povzročajo čedalje več težav. V takšnih primerih je čas ključen, zlasti v državah članicah, v katerih je obdobje hrambe podatkov zelo omejeno.

Nacionalne zakonodaje o pridobivanju dokazov se med seboj razlikujejo. Zaradi tega stanja, ki zahteva poznavanje zadevnih pravnih sistemov, je Eurojustova pomoč še posebno dragocena. V primeru, ki je zadeval slovenskega državljan, je zagovornik trdil, da

Organizirana kriminalna združba s sedežem v Bolgariji in Španiji je žrtve, ki so imele večino bolgarsko državljanstvo, silila v prostitucijo v Španiji. Bolgarska podružnica organizirane kriminalne združbe je novačila žrtve v ranljivih skupnostih tako, da jim je ponujala možnost zaposlitve v tujini. Žrtve so odpeljali v Španijo in jim odvzeli potne liste. Španska podružnica organizirane kriminalne združbe je žrtve z grožnjami in fizičnim nasiljem prisilila v prostitucijo v tej državi.

Preiskava se je začela, potem ko je ena izmed žrtev pobegnila in se zatekla na bolgarsko veleposlaništvo v Madridu, to pa je nemudoma navezalo stik s španskimi organi. Ti so začeli preiskavo, ki je nazadnje onemogočila združbo v Španiji. Pravosodni organi v obeh državah so vodili kazenske postopke zoper to združbo in ker sta obe jurisdikciji predložili zaprosila za medsebojno pravno pomoč, je špansko predstavništvo Eurojustu predložilo primer za pomoč pri usklajevanju teh dejavnosti.

Eurojust je gostil koordinacijsko srečanje, na katerem sta lahko obe delegaciji neposredno razpravljali o stanju na področju preiskav in dosegli dogovor o več pomembnih vidikih. Prvič, obe jurisdikciji sta zagotovili hitro izvršitev neizvršenih zaprosil. Drugič, z opredelitvijo nacionalnih postopkov se je preprečilo morebitno stanje *ne bis in idem*. Bolgarija je glavno pozornost namenila pregonu dejavnosti pranja denarja, ki ga je Španija podprla z zagotovitvijo dokazov o organiziranosti združbe, ki je bila predmet preiskave. Španija se je osredotočila na pregon zaradi trgovine z ljudmi in spolnega izkoriščanja, v zvezi s tem pa je Bolgarija opravila pogovore s pričami, ki živijo na njenem ozemlju. Bolgarija je poleg tega vzpostavila program zaščite prič za družino ene žrtve v Španiji.

Eurojustovo sodelovanje je pomembno prispevalo k vzpostavitvi trdne podlage za nadaljnji razvoj nacionalnih pregonov.

dokazi za identifikacijo storilca, zbrani med mednarodno operacijo v Nemčiji, niso v skladu z nemško zakonodajo, zato so na slovenskem sodišču nedopustni. Eurojust je uspešno pomagal slovenskim pravosodnim organom, da so pridobili informacije o veljavnih kazenskih postopkovnih določbah v Nemčiji. Neposredna izmenjava informacij in razprave o različnih pravnih sistemih na koordinacijskih srečanjih pogosto preprečijo težave in prispevajo k rešitvi težav, povezanih z zbiranjem in dopustnostjo dokazov, tudi v skupnih preiskovalnih skupinah.

Dajanje nacionalnih pravil o zbiranju in dopustnosti dokazov na voljo drugim državam članicam prispeva k izmenjavi znanja in preprečuje ovire. Eurojust lahko opravlja funkcijo strokovnega centra za najboljše prakse na tem področju.

Še ena dobra praksa, ki jo je Eurojust razvil pri oblikovanju skupnih preiskovalnih skupin, je vključitev določb o dopustnosti dokazov in obveznostih razkritja v sporazum o ustanovitvi skupne preiskovalne skupine, kar prispeva k preprečevanju težav v poznejših fazah.

Prihodnje sprejetje direktive o evropskem preiskovalnem nalogu (EPN) bi lahko pripomoglo k reševanju težav, opredeljenih na tem področju.

Preprečevanje in reševanje sporov o pristojnosti

Eurojust omejeno formalno uveljavlja svoja pooblastila za pripravo priporočil za preprečevanje in reševanje pozitivnih ali negativnih sporov o pristojnosti.

Pogosto se zgodi, da sta v skladu z nacionalno zakonodajo za primer pristojni dve državi članici ali več; velika večina primerov je rešenih ob pomoči Eurojusta in brez predložitve formalnega zaprosila zadevnim državam članicam. V zvezi s tem koordinacijska srečanja veljajo za zelo koristno orodje, ki omogoča zgodnjo razpravo in sprejetje dogovora med pristojnimi organi, vključenimi v vzporedne preiskave. Nekajkrat je bilo ugotovljeno, da je pomanjkanje informacij ovira za preprečevanje sporov o pristojnosti. Šteje se, da najboljše prakse vključujejo pojasnitev obsega medsebojno povezanih preiskav ter zgodnjo pripravo in analizo pred koordinacijskimi srečanji.

Eurojust ima pretežno preventivno vlogo, saj spodbuja neformalno izmenjavo stališč v zgodnji fazi. Izčrpna predstavitev te teme je na voljo v *Smernicah za odločanje*: „Katera jurisdikcija naj izvede pregon?“, ki so

bile objavljene v Letnem poročilu urada Eurojust za leto 2003.

Eurojust je sodeloval tudi v primerih negativnih sporov o pristojnosti, v katerih ni nobena država članica menila, da je najprimernejša za preiskavo in/ali pregon. Kolegij je julija 2012 sprejel *Smernice za uporabo člena 7(2) in (3) Sklepa o Eurojustu*, ki opisujejo notranji upravni postopek o reševanju sporov o pristojnosti in ponavljajočih se zavrnitvah ali težavah v zvezi z izvrševanjem zaprosil za pravosodno sodelovanje, vključno z instrumenti, ki uveljavljajo načelo vzajemnega priznavanja.

Prenos kazenskih postopkov

Večina držav članic je še naprej uporabljala Evropsko konvencijo o odstopu postopkov v kazenskih zadevah iz leta 1972 ali Konvencijo iz leta 1959 (člen 21) v povezavi z zadnjim odstavkom člena 6(1) Konvencije o medsebojni pravni pomoči. Nekatere države članice so uporabljale tudi Konvencijo Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (člen 21). Uporaba teh raznovrstnih pravnih instrumentov lahko povzroči težave, zaradi katerih se nacionalni organi obrnejo na Eurojust.

Eurojust je lahko v teh primerih pomagal s spodbujanjem neformalnih stikov med državami članicami in neformalnim preverjanjem verjetnosti prenosa pred predložitvijo uradnega zaprosila. Včasih je dogovor o prenosu postopka sprejet na koordinacijskem srečanju kot del dogovora o pristojnosti za pregon, pri čemer se dejanski prenos po potrebi doseže z izdajo in izvršitvijo evropskih nalogov za prijetje in predajo in zaprosil za medsebojno pravno pomoč.

Razlogi za težave pri prenosu kazenskih postopkov so različni. Med drugim morajo biti zbrani dokazi dopustni na sodišču v zaproseni državi članici (glej *Vprašanja v zvezi z zbiranjem in dopustnostjo dokaznega gradiva* zgoraj), dokazati je treba tudi jasen interes zaprosene države članice za prevzem postopka. Kadar prenos zahteva država članica, ki želi biti prejemnica, tj. ki želi izvajati pregon, včasih nastanejo težave, če obstaja tveganje, da lahko prenos ogrozi povezano potekajočo preiskavo v zaproseni državi članici.

Težave nastajajo tudi zaradi različnih vsebinskih in postopkovnih pravil. Prevesti je treba celoten spis, preden lahko nacionalni organi sprejmejo odločitev, nacionalna predstavništva pri Eurojustu pa lahko na podlagi vnaprej predloženega povzetka spisa opravijo le predhodno oceno.

Izmenjava kazenskih evidenc

Eurojust pri izmenjavi kazenskih evidenc nima večjih težav, če pa se te pojavijo, so običajno praktične narave.

V državah članicah, v katerih Evropski informacijski sistem kazenskih evidenc (ECRIS) še ne deluje, se včasih zaprosila za izmenjavo kazenskih evidenc spodbujajo z uporabo konvencij o medsebojni pravni pomoči. Težave lahko nastanejo, če nacionalna predstavništva nimajo dostopa do kazenskih evidenc ali če evidence hranijo različni nacionalni organi (npr. policijski in pravosodni organi) in ni centralizirane podatkovne zbirke kazenskih evidenc. Eurojust je lahko v nujnih primerih pospešil pridobitev kazenskih evidenc.

Zaradi različne opredelitve pojma kaznivih dejanj v državah članicah so včasih nastale težave, ki so povzročile negotovosti v zvezi z dejanskimi kaznivimi dejanji. Težave nastanejo tudi zaradi količine informacij v kazenskih evidencah, ki jih nekatere države članice v skladu z nacionalno zakonodajo štejejo za nezadostne, kar povzroči zamude pri obravnavi zaprosil za dodatne informacije.

Pri prejetih izpiskih iz kazenskih evidenc so včasih navedena sklicevanja na določbe v zakonodaji, medtem ko opis kaznivih dejanj ni predložen. Država članica prosilka v teh primerih pogosto potrebuje Eurojustovo pomoč pri pridobivanju relevantne zakonodaje za razjasnitev tega vprašanja.

Zapleti in zamude nastanejo, kadar sodniki v nekatereh državah članicah zahtevajo izvod celotne izvirne sodbe in njen prevod, pogosto pa je treba izdati

zaprosilo za pridobitev izvoda sodbe, saj izvleček iz kazenske evidence ne zadostuje (za namene izrekanja kazni).

Dodatne težave lahko nastanejo v primerih, ko oseba, ki se jo preganja v eni državi članici, trdi, da je bila za isto kaznivo dejanje že obsojena v drugi državi članici. Država članica te trditve morda ne more potrditi zaradi različnih nacionalnih standardov za preverjanje identitete osebe, posledica tega pa je netočno evidentiranje njenih osebnih podatkov.

Evropski nalogi za prijetje in predajo

V letu 2012 je bilo Eurojustu predloženih 259 primerov v zvezi z izvrševanjem evropskih nalogov za prijetje in predajo (ENPP), kar pomeni 16,8 % vseh primerov, predloženih Eurojustu. Velika večina (252) se jih je nanašala na posredovanje za hitrejše izvrševanje ENPP. Kot v prejšnjih letih je največ zaprosil predložilo poljsko predstavništvo, sledili pa sta predstavništvi Belgije in Švedske.

Največ zaprosil je prejelo špansko predstavništvo, sledili pa sta predstavništvi Nemčije in Poljske.

Kolegij je obravnaval tudi dve splošnejši vprašanji v zvezi z uporabo ENPP. Prvo vprašanje je zadevalo zbiranje informacij o tem, ali je neki organ v državah članicah, ki nima pristojnosti za izdajo nacionalnih nalogov za prijetje, pristojen za izdajo ENPP in ali so organi/sodišča držav članic zavrnila izvršitev naloga, ker organ, ki je zadevni nalog izdal, nima pristojnosti za izdajo nacionalnih nalogov za prijetje in predajo.

Medtem ko so se belgijski organi ukvarjali z izvrševanjem treh grških ENPP v zvezi s švedskim državljanom, so prejeli nov ENPP, ki so ga glede iste osebe izdali ciprski organi. Organi so morali zaradi novega zaprosila ustaviti izvršitev grških ENPP (ki jih je že odobrilo belgijsko pritožbeno sodišče).

Belgijski zvezni tožilec je Eurojust zaprosil za nasvet, kateri državi članici je treba predati zahtevano osebo. Belgijsko predstavništvo se je posvetovalo z grškim in ciprskim predstavništvom, da bi pridobilo informacije o pravnih možnostih, kot je na primer možnost predaje osebe v drugo državo članico med preiskavo, pregonom ali izvrševanjem kazni. Posvetovalo se je tudi s sodelujočimi državami članicami za pridobitev mnenj vključenih nacionalnih organov.

Belgijsko predstavništvo je ob upoštevanju prejetih informacij svetovalo, naj se osebo preda Grčiji. Belgijski organi so soglašali z nasvetom. Po prejemu dopolnilnega četrtega grškega ENPP je bila oseba predana Grčiji, ki je nato zagotovila izvršitev ciprskega ENPP. Z Eurojustovo pomočjo so lahko tri zadevne države članice hitro in učinkovito uskladile izvršitev obravnavanih nalogov.

Drugo obravnavano vprašanje je bilo, ali je katera izmed držav članic od uvedbe programa ENPP zavrnila predajo, ker so organi države članice izvršiteljice šteli, da ministrstvo za pravosodje države članice izdajateljice ni „pravosodni organ“ v skladu s členom 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584/PNZ o evropskem nalogu za prijetje in predajo (Okvirni sklep o ENPP).

Primeri v zvezi z več zaprosili za izvršitev ENPP

V skladu s členom 16(2) Okvirnega sklepa o ENPP lahko izvršitveni pravosodni organ poišče Eurojustov nasvet pri odločanju, katerega izmed ENPP, ki sta jih izdali dve ali več držav članic za isto osebo, naj izvrši. Število primerov, v katerih je bil Eurojust uradno zaprosen za nasvet, se je v letu 2012 povečalo na šest, leta 2011 pa so bili štirje taki primeri. Strokovno pomoč Eurojusta, za katero je pogosto zaprosen na tem področju, bodisi, ko gre za pogajanja, bodisi v primeru neposrednih stikov z vpletenimi organi, se zagotavlja na koordinacijskih srečanjih. V vseh šestih zgoraj omenjenih primerih je Eurojust pomagal pridobiti soglasje vključenih držav članic o vprašanju, kateremu ENPP je treba dati prednost, vključno z zadevnimi ureditvami za naknadno predajo in začasno predajo iskane osebe. Eurojustov nasvet je bil upoštevan v vseh šestih primerih. Uporabljale so se Eurojustove *Smernice za notranje postopke pri zagotavljanju Eurojustovega mnenja v primeru večjega števila evropskih nalogov za prijetje*, sprejete junija 2011. V enem primeru je bil dogovor o prednosti, ki jo je treba dati, dosežen na koordinacijskem srečanju, nacionalno sodišče, ki je odločalo o zadevi, pa je upoštevalo Eurojustov nasvet in se v svoji odločitvi sklicevalo na dogovor, dosežen na koordinacijskem srečanju pri Eurojustu.

Primeri v zvezi s prekoračitvijo rokov

Če država članica v izjemnih okoliščinah ne more spoštovati rokov iz člena 17 Okvirnega sklepa o ENPP, o tem obvesti Eurojust in navede razloge za zamudo. V letu 2012 je bilo Eurojustu predloženih 94 primerov prekoračitve rokov. V dveh primerih je bilo potrebno nadaljnje ukrepanje. Kot v prejšnjih letih je največ prekoračitev rokov prijavila Irska. Druge primere so prijavile Češka republika, Bolgarija, Slovenija in Španija. Kot je bilo ugotovljeno v prejšnjih letih, statistični podatki EU kažejo, da je število kršitev večje kot število prijav Eurojustu.

Sodišče Evropske unije je dne 28. junija 2013 odločilo v primeru v zvezi z razlago člena 28(2) Okvirnega sklepa o ENPP (C-192/12). Finski tožilec, ki je obravnaval postopek v zvezi z ENPP, je od Združenega

kraljestva prek Eurojusta prosil za informacije, kako pospešiti postopek v primeru, če bo za finsko predajo zahtevane osebe Franciji potrebno soglasje Združenega kraljestva. Eurojust je bil vključen z namenom, da Finska ne bi kršila rokov iz člena 17 Okvirnega sklepa o ENPP. Eurojust je pravočasno zagotovil potrebno pomoč.

Glavni razlogi za zamudo pri izvrševanju ENPP so bili trajanje pritožbenih postopkov, zaprosila za dodatne informacije, pobeg zahtevanih oseb med tem, ko so bile izpuščene proti varščini, in veliko število ENPP.

Vprašanja v zvezi s praktično uporabo ENPP

Eurojust je še naprej imel pomembno vlogo pri spodbujanju prenosa informacij, razjasnjevanju zakonskih zahtev organov izdajateljev in izvršitvenih organov ter na splošno pospeševanju izvršitve ENPP.

Eurojustova pomoč je bila še zlasti pomembna v nujnih primerih. V enem takem primeru je bila pomoč hitro zagotovljena ob robu plenarnega zasedanja kolegija, v drugem pa je Eurojust nasvete in navodila zagotovil prek nujne koordinacijske enote (NKE), kar je omogočilo pravočasno predajo.

Dne 16. oktobra 2012 so se začeli uporabljati postopki predaje med nordijskimi državami (med Dansko, Finsko, Islandijo, Norveško in Švedsko) na podlagi nordijskega naloga za prijetje, kar pomeni, da se bo pri postopkih predaje med Finsko, Dansko in Švedsko uporabljal nordijski nalog za prijetje, in ne Okvirni sklep o ENPP. O izkušnjah se še ni poročalo.

Praktiki se pri izvrševanju ENPP še vedno srečujejo s praktičnimi in pravnimi težavami. Eurojust je pri obravnavi primerov opredelil naslednje težave:

- ▶ nekakovostno prevedeni ENPP;
- ▶ zamude zaradi nezadostnih ali neustreznih informacij v ENPP v zvezi z/s: (i) opisom dejstev, vključno z dokazovanjem ustrezne povezave med iskano osebo in kaznivim dejanjem, (ii) kaznivimi dejanji, (iii) naloženo ali predvideno kaznijo za vsa ali nekatera kazniva dejanja oziroma (iv) združitvijo kazni v dokončno kazen po izvršitvi izdanega ENPP za izvršitev več kazni;
- ▶ počasna komunikacija med pristojnimi organi;
- ▶ zamude v zvezi s postopki odobritve tranzita, saj imajo države članice v teh postopkih različna postopkovna pravila in roke;

- ▶ primeri, v katerih se prek Eurojusta zahtevajo izvorniki ali overjene kopije prevedenega ENPP tik pred zaslišanjem v zadevi ENPP;
- ▶ zamude v primerih, v katerih se zahtevajo zagotovila v zvezi s predajo lastnih državljanov, in organ, pristojen za izdajo zagotovil, ni organ, pristojen za izdajo ENPP in zagotavljanje dodatnih informacij v zvezi z njim;
- ▶ zamude, ki jih imajo izvršitveni pravosodni organi pri zagotavljanju informacij v skladu s členom 26(2) Okvirnega sklepa o ENPP, kar pomeni tveganje, da bo iskana oseba pridržana tudi po preteku rokov, predvidenih v veljavni zakonodaji države članice izdajateljice;
- ▶ pravne težave, povezane z vprašanjem, ali se šteje, da je ministrstvo za pravosodje pravosodni organ v skladu s členom 6(1) Okvirnega sklepa o ENPP in je kot tak pristojen za izdajo ENPP;
- ▶ vprašanja sorazmernosti v državi članici izvršiteljici, povezana z obveznim pregonom v državi članici izdajateljici, kar privede do čezmerne izdaje ENPP, pri čemer so težave še večje v primerih, kadar ni izpolnjena zahteva dvojne kaznivosti (člen 2(2) Okvirnega sklepa o ENPP);
- ▶ stroški, ki nastanejo pri predajah;
- ▶ zamude pri pridobivanju soglasja za pregon zaradi dodatnih kaznivih dejanj (pravilo specialnosti, člen 27 Okvirnega sklepa o ENPP);
- ▶ različni pristopi k izreku sodbe v nenavzočnosti in pravici do vnovičnega sojenja, saj Okvirnega sklepa Sveta 2009/299/PNZ o spremembi Okvirnega sklepa o ENPP o pravici do vnovičnega sojenja niso začele izvajati vse države članice, posledica pa je morebitna zavrnitev izvršitve ENPP;
- ▶ uporaba različnih poti za posredovanje ENPP (Urada za zahteve po dodatnih informacijah pri nacionalnih vnosih – SIRENE, Interpol, sodnikov za zvezo, Evropske pravosodne mreže – EJM in Eurojusta), brez obvestila, da se ENPP pošilja po posebni poti;
- ▶ primeri, ko je bila oseba, zoper katero je bila odredjena predaja, izpuščena proti varščini in ni stopila pred sodišče v skladu z odredbo;
- ▶ več ENPP, ki jih izdajo različni pravosodni organi v isti državi članici, ustvarja negotovost, kateri ENPP je podlaga za predajo.

Sklepi o zasegu

Čeprav je večina držav članic v nacionalno zakonodajo prenesla Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji (Okvirni sklep iz leta 2003), se ta na splošno še vedno ne uporablja. Zato pravosodni organi, ki uporabljajo sklepe o zasegu in med drugim priznavajo dodano vrednost kratkih rokov v teh sklepih, včasih sodelujejo s podobnimi organi v drugih državah članicah, ki niso seznanjeni s tem instrumentom ali ga ne morejo uporabljati. Slednji organi se namesto tega zanašajo na tradicionalna zaprosila v skladu s Konvencijo iz leta 1959 in Konvencijo o medsebojni pravni pomoči ter Konvencijo Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, iz leta 1990, ki lahko vključujejo zaprosila za identifikacijo, zaseg in odvzem premoženja.

Glede na Eurojustovo obravnavo primerov v letu 2012 se zdi, da se to stanje nadaljuje zaradi: (i) omejenega področja uporabe Okvirnega sklepa iz leta 2003 (ne omogoča identifikacije, zasega in odvzema premoženja z enim zaprosilom), (ii) težav pri uporabi sklepov o zasegu, kadar se dokazi, ki jih je treba zaseči in s katerim organi izdajatelji v času oblikovanja zaprosila niso bili seznanjeni, odkrijejo v poznejših fazah preiskave, in (iii) splošnega dojetja, da Okvirni sklep iz leta 2003 vključuje dodatne zapletene formalnosti.

Dodatne težave zaradi posebne notranje jurisdikcijske ločitve v nekaterih državah članicah včasih nastanejo v primerih, kadar se sklepi o zasegu nanašajo na premoženje, ki je v različnih notranjih jurisdikcijah.

Poleg tega težave včasih nastanejo, ker ni nacionalnega centralnega registra/podatkovne zbirke o potekajočih postopkih v primerih ločenih in nepovezanih sklepov o zasegu v zvezi z istim premoženjem.

Ker se Okvirni sklep iz leta 2003 ne izvaja in ne uporablja enotno, to otežuje razmere, v katerih se še vedno pogosto dogaja, da o zasegu (in zaplembi) premoženja še ne razmišljajo vse države članice v zgodnji fazi preiskave ali pregona težjih oblik čezmejnih kaznivih dejanj. Odsev teh razmer je razmeroma malo zaprosil Eurojusta za pospeševanje izvršitve sklepov o zasegu.

Pri Eurojustovi obravnavi primerov so bile opredeljene naslednje najboljše prakse: (i) vključitev zaprosila za zgodnjo prodajo zaseženega premoženja (če je pokvarljivo, sčasoma izgubi vrednost ali vključuje visoke stroške upravljanja) v začetno zaprosilo za zaseg pred odvzemom, (ii) zgodnji razmislek o upravljanju sred-

stev do sprejetja končnega sklepa in (iii) opozarjanje nacionalnih organov na obveznosti poročanja v skladu z Okvirnim sklepom iz leta 2003. V nekem primeru je Eurojustova pomoč omogočila izvršitev sklepov o zasegu v eni državi članici na isti dan, ko je bilo v drugi državi članici opravljenih več prijetij in preiskav.

Kolegij je leta 2012 obravnaval splošno vprašanje, povezano s sklepi o zasegu, zbiranjem informacij o nacionalni zakonodaji v zvezi z možnostjo zasega premoženja, ki se bodo uporabljale v civilnem postopku, in o tem, ali bi bilo mogoče uporabljati Okvirni sklep iz leta 2003. Eurojust je poleg tega prek svoje kontaktne točke za urade za odvzem premoženjske koristi sodeloval v nedavnih razpravah platforme uradov za odvzem premoženjske koristi ter kot opazovalec v petem krogu medsebojnih ocenjevanj o finančnih kaznivih dejanjih in finančnih preiskavah.

Odvzem in vrnitev premoženjske koristi

Ker vse države članice še niso začele v celoti izvajati Okvirnega sklepa 2006/783/PNZ o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi in Okvirnega sklepa 2005/212/PNZ o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji, so skupni temelji za odvzem in priznavanje odredb o odvzemu negotovi. Zakonodaja na področju odvzema se med državami članicami še vedno precej razlikuje, tako kot posebni koncepti, kot so razširjen odvzem, odvzem, ki ne temelji na obsodbi, in odvzem vrednosti.

Eurojustova obravnava primerov na področju odvzema in vrnitve premoženjske koristi je še vedno omejena in kaže, da so postopki še vedno dolgotrajni. V takih primerih ima v glavnem vlogo posredovanja za hitrejšo izvrševanje in mediacije. Eurojust pomaga pojasnjevati zakonske zahteve v različnih jurisdikcijah in posreduje pri prenosu zaprosil. Več uspešnih primerov v letu 2012 kaže, da je bila Eurojustova pomoč ključna. V enem primeru je država članica le na podlagi prejetih informacij, ki so ji bile posredovane prek Eurojusta, dosegla dve obsodbi. Njeni davčni organi so lahko izterjali 295 500 EUR, obsojeni osebi pa sta morali organom skupaj plačati približno 900 000 EUR. V drugem primeru je bilo v neki državi članici zaradi Eurojustove pomoči odvzetih deset razkošnih stanovanj.

V zvezi s posebno zadevo upravljanja zaseženega premoženja je Eurojust omogočal izmenjavo strokovnih mnenj med davčnimi organi v dveh državah članicah v primeru, ki je vključeval zaseženo premoženje v vre-

dnosti 110 000 EUR. V primeru odvzema, ki ni temeljil na obsodbi, je bila z Eurojustovo pomočjo pripravljena odredba o odvzemu v vrednosti 580 000 EUR.

Vedno znova se pojavljajo težave v zvezi s pridobitvijo potrebnih dokazov, da premoženje pripada osumljenču (razen v primerih razširjenega odvzema, v katerih je dokazno breme manjše), in čezmerno dolgimi postopki prodaje odvzetega premoženja, ki jih dodatno otežujeta vključevanje upravnih organov in splošno zaznana nepotrebna birokracija. Eurojustova obravnava primerov kaže, da je mogoče odvzem pospešiti s pridobitvijo soglasja osumljenca (v jurisdikcijah, v katerih je predvidena možnost dogovora s tožilstvom za milejšo kazen) in zgodnjo prodajo nekaterih vrst zaseženega premoženja pred odvzemom.

Predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zamrznitvi in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji, o katerem se zdaj razpravlja, poskuša uskladiti definicije za nekatera področja hudih kaznivih dejanj ter delno nadomestiti Okvirni sklep iz leta 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji. Eurojustovo mnenje o osnutku tega dokumenta je bilo predloženo Odboru Evropskega parlamenta za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (odboru LIBE) leta 2012 (glej tudi poglavje 2.1). Eurojust je poleg tega še naprej zagotavljal podporo prek Camdenske medagencijske mreže uradov za odvzem premoženjske koristi (CARIN), v kateri sodeluje kot opazovalec.

Nadzorovane pošiljke

Nadzorovane pošiljke se štejejo za koristno preiskovalno orodje, zlasti v primerih trgovine s prepovedanimi drogami. V Sklepu o Eurojustu je predvideno, da so nacionalni predstavniki lahko pooblaščen za odobritev in usklajevanje nadzorovanih pošiljk. Doslej je bilo to pooblastilo dodeljeno le omejenemu številu nacionalnih članov.

Eurojust je leta 2012 še naprej pomagal pri opredelitvi pristojnih organov in/ali reševanju težav v zvezi z zamudami, pridobivanju odobritev, prevajanju zaprosil, odpravljanju postopkovnih težav ali – prek koordinacijskih srečanj – omogočanju vzpostavljanja takih preiskovalnih orodij v zapletenih primerih. Poleg tega je prispeval tudi k preprečevanju vprašanja *ne bis in idem* in na splošno pomagal v nujnih primerih.

Težave nastajajo zaradi: (i) različnih vsebinskih in postopkovnih zahtev za odobritev nadzorovanih pošiljk,

(ii) časovnega pritiska za oblikovanje in izvajanje nadzorovanih pošilk in (iii) identifikacije pristojnega nacionalnega organa za pravosodno odobritev nadzorovanih pošilk, ki je še bolj otežena v primerih, kadar je odobritev potrebna tudi za tranzit skozi države čla-

nice, ki niso neposredno vključene v zadevni primer. V nekaterih državah članicah se dovoljenje za nadzorovane pošilke kot posebno preiskovalno orodje odobri na pravosodni ravni, medtem ko jih v drugih državah odobri policija.

1.3 Pregled Eurojustovih dejavnosti na prednostnih področjih kaznivih dejanj

Terorizem

Statistični podatki o kaznivem dejanju	2012	2011
Število predloženih primerov	32	27
Število koordinacijskih srečanj	3	1

Članstvo v teroristični organizaciji je bilo najpogostejše kaznivo dejanje, obravnavano v Eurojustovih primerih v zvezi s terorizmom. Zdi se, da primeri, ki so bili Eurojustu predloženi v letu 2012, niso bili povezani s posameznimi kategorijami kaznivih dejanj, temveč

so se nanašali na najrazličnejše vrste kaznivih dejanj, vključno s kaznivimi dejanji zoper življenje, telo ali osebno svobodo.

Eurojust je na podlagi prispevkov in priporočil Eurojustovih nacionalnih korespondentov za zadeve v zvezi s terorizmom razvil koncept in vsebine pregleda obsodb za teroristična dejanja (Terrorism Convictions Monitor – TCM), ki v državah članicah zagotavlja nadzor nad razvojem dela pravosodja, ki obravnava terorizem, in pravosodne analize izbranih primerov. Posebna pozornost je bila namenjena nekaterim vidikom analize, dodatna osrednja področja pa so predvidena za naslednje izdaje poročila. Pregled

Storilec je 22. julija 2011 na Norveškem v bombnem napadu in množičnem streljanju ubil 77 ljudi. Začele so se preiskave tega prvega velikega terorističnega napada v Evropi, ki ga je zagrešila ena sama oseba, in četrtega največjega terorističnega napada v Evropi po 2. svetovni vojni.

Eurojust je v fazah preiskave in sojenja zagotovil dragoceno pomoč v zvezi z več vidiki tega primera. Z vključitvijo norveške tožilke za zvezo pri Eurojustu ter nacionalnih predstavništev Latvije in Združenega kraljestva so bile hitro pridobljene bančne informacije iz Litve ter Antigve in Barbude. Poljsko nacionalno predstavništvo je opravilo poizvedbe v zvezi z zaprosilom za zaslišanje neke priče. Nacionalni predstavništvi Španije in Združenega kraljestva sta prostovoljno dali na razpolago strokovno znanje pri obravnavi tako obsežnega primera terorizma. Neposredni stiki med francoskim predstavništvom in norveško tožilko za zvezo so prispevali k učinkoviti izvršitvi dveh zaprosil v zvezi z identifikacijo, lociranjem in zaslišanjem neke priče. Tožilec za zvezo za ZDA je pomagal pri izvršitvi nujnega zaprosila za videokonferenčno zaslišanje neke priče v ZDA med sojenjem.

Pomoč, ki jo je zagotovil Eurojust, je pomembno prispevala k mednarodnemu sodelovanju v tem primeru. Vključevala je stalno pomoč pri hitrem izvrševanju zaprosil za medsebojno pravno pomoč ter omogočala neposredne osebne stike med državami članicami in tretjimi državami prek nacionalnih predstavništev in tožilcev za zvezo pri Eurojustu. Eurojustova prizadevanja so prispevala k uspešnemu, učinkovitemu in hitremu pravosodnemu sodelovanju med pristojnimi nacionalnimi organi.

Od aprila do junija 2012 je na Norveškem potekala sodna obravnava. Obtoženec je bil 24. avgusta 2012 spoznan za krivega in obsojen na najvišjo zaporno kazen na Norveškem, 21 let zapore, pri čemer je najnižja zagrožena kazen za to dejanje 10 let.

obsodb za teroristična dejanja (TCM) temelji na informacijah, ki so bile Eurojustu posredovane v skladu s Sklepom Sveta 2005/671/PNZ z dne 20. septembra 2005, in informacijah iz odprtih virov. Leta 2012 so bile objavljene tri izdaje pregleda obsodb za teroristična dejanja (TCM).

Eurojust je prispeval k Europolovemu poročilu o stanju in trendih na področju terorizma v EU (TE-SAT), ki zagotavlja količinsko in kakovostno analizo sodnih odločitev v zvezi s terorizmom ter pregled sprememb zakonodaje držav članic v zvezi s terorizmom.

V okviru projekta „World Justice Project“, neodvisne pobude za krepitev vladavine prava po svetu, je Eurojust pripravil članek z naslovom *Krepitev sodelovanja med državami – izkušnje Eurojusta (Strengthening Inter-State Cooperation – the Eurojust Experience)*, ki je bil januarja 2012 objavljen v publikaciji Counter-Terrorism: International Law and Practice. V članku so priporočila, kako je treba voditi pravosodno sodelovanje za zagotavljanje izvajanja nacionalnih in regionalnih varnostnih zahtev, hkrati pa spoštovati vladavino prava.

Eurojust je 20. junija gostil letno strateško srečanje o terorizmu. Na njem je bila glavna pozornost namenjena pojavi osamljenega posameznika, ki se ukvarja s terorizmom („volk samotar“), in družbenim omrežjem v okviru terorizma. Proučili so se izsledki vprašalnika o tej temi, strokovnjaki pa so razpravljali in predstavili ustrezne primere iz več držav članic in z Norveške.

Na delavnici, ki sta jo 11. in 12. decembra skupaj organizirala Eurojust in Europol, so se znova zbrali strokovnjaki s področja boja proti terorizmu iz Indije in EU. Njen cilj je bil spodbuditi pravosodno sodelovanje z opredelitvijo skupnih interesov in standardov sodelovanja. En dan je bil namenjen zadevam pravosodnega sodelovanja in skupnim primerom boja proti terorizmu. Eurojust je organom za boj proti terorizmu v državah članicah razposlal vprašalnik o teh zadevah, da bi pred razpravami zbral ustrezne pravosodne informacije.

Trgovina s prepovedanimi drogami

Statistični podatki o kaznivem dejanju	2012	2011
Število predloženih primerov	263	242
Število koordinacijskih srečanj	59	50
Število skupnih preiskovalnih skupin	13	7

Analiza tovrstnih kaznivih dejanj predloženih Eurojustu potrjuje, da so kazniva dejanja v zvezi s kriminalnimi združbami in pranjem denarja zelo pogosto povezana s primeri trgovine s prepovedanimi drogami. Države članice, ki so najpogostejše obravnavale tovrstna kazniva dejanja in zaprosile za pravosodno sodelovanje pri Eurojustu, so bile Švedska, Francija in Italija, največ zahteval za sodelovanje pa so prejele Nizozemska, Španija in Belgija.

Eurojust je januarja objavil končno poročilo o strateškem projektu z naslovom *Krepitev dela Eurojusta v primerih trgovine s prepovedanimi drogami*, ki so potrebne za koordinacijo tovrstnih zahtevnih primerov trgovine s prepovedanimi drogami,

O predhodnih ugotovitvah tega projekta se je razpravljalo oktobra 2011 na strateškem seminarju v Krakovu. Končno poročilo obravnava različne težave, ki so nastajale pri izmenjavi informacij in usklajevanju, sporih o pristojnosti, izvrševanju zaprosil za medsebojno pravno pomoč in evropskih nalogov za prijete in predajo, skupnih preiskovalnih skupinah, nadzorovanih pošilkah, odvzemu premoženjskih koristi in odnosih s tretjimi državami. Ključna priporočila za ukrepe v boju proti trgovini s prepovedanimi drogami, ki izhajajo iz poročila, so bila junija predstavljena Stalnemu odboru EU za operativno sodelovanje na področju notranje varnosti (COSI). Eurojust je na podlagi te analize pripravil akcijski načrt za obdobje 2012–2013 s priporočili za izboljšanje obravnave primerov v sodelovanju z nacionalnimi organi.

V okviru Evropske multidisciplinarne platforme za boj proti nevarnostim kriminala (EMPACT) je Eurojust med drugim sodeloval v štirih projektih, ki so bili povezani s trgovino s prepovedanimi drogami in v katerih je bila posebna pozornost namenjena sintetičnim drogam, trgovini, ki jo vodijo zahodnoafriške organizirane kriminalne združbe, trgovini, ki poteka prek Zahodnega Balkana, in trgovini s kontejnerskimi pošilkami.

Predstavniki Eurojusta so prispevali pripravljalno študijo za oceno učinka novega zakonodajnega instrumenta, ki bo nadomestil Okvirni sklep Sveta 2004/757/PNZ o nedovoljeni trgovini s prepovedanimi drogami.

Eurojust je bil zastopan na *Drugi evropski konferenci o kazalnikih za spremljanje ponudbe drog*, ki jo je novembra v Lizboni organiziral Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA). Konec leta 2012 so se začela uradna pogajanja za sklenitev pisma o nameri med Eurojustom in centrom EMCDDA.

Organizirana kriminalna združba iz Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije je v Avstriji, Nemčiji, Belgiji in na Nizozemskem vzpostavila več mrež za trgovino s prepovedanimi drogami in njihovim razpečevanjem. Organizirane so bile velike pošiljke heroina iz Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v Belgijo in na Nizozemsko. Ko so droge prispele v Zahodno Evropo, je bil heroin razdeljen v manjše pošiljke, težke do 5 kg, ter poslan v Frankfurt in na Dunaj. Domnevalo se je, da obstajajo povezave z Združenim kraljestvom, Švedsko, Dansko, Francijo in Švico.

Ob policijskemu sodelovanju med Avstrijo in Nemčijo ter intenzivnih preiskavah je bilo v obeh državah zaseženega veliko heroina. Čeprav je bilo prijetih več manj pomembnih članov organizirane kriminalne združbe, so te v dveh do treh dneh nadomestile nove osebe. Da bi strani okrepile skupna prizadevanja v boju proti organizirani kriminalni združbi, so se države dogovorile, da bo Eurojust usklajeval preiskave v državah članicah ter posredoval za začetek preiskav in pregona v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji.

Ko se je Eurojust pridružil preiskavam, niti Nizozemska niti Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija še nista začeli nacionalnega kazenskega postopka. Ker Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija ne dovoljuje izročitve svojih državljanov in ker je imela večina osumljencev stalno prebivališče v tej državi, je Eurojust organiziral dve koordinacijski srečanju za lažje sodelovanje in pospešitev preiskav. Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija je po prvem koordinacijskem srečanju, ki ga je organiziral Eurojust, začela kazenski postopek. Usklajene preiskave so privedle do prijetja in obsodbe glavnih osumljencev in več drugih storilcev kaznivih dejanj.

Organizirana kriminalna združba je pozneje znova vzpostavila svojo mrežo in pri Eurojustu je potekalo tretje koordinacijsko srečanje, kjer se je razpravljalo, kako pospešiti sodelovanje. Več pravnih težav, ki so jih povzročile razlike med pravnimi sistemi vključenih držav, je pomenilo oviro za razkritje informacij in popolno vključenost morebitnih partnerjev. To tretje koordinacijsko srečanje je zagotovilo forum za poglobljeno razpravo, kako premostiti pravna vprašanja in opredeliti morebitne rešitve s kombinirano uporabo več pravosodnih instrumentov. Po posvetovanju in dogovoru na nacionalni ravni o predlaganih ukrepih, ki jih je treba sprejeti, je bila po četrtem koordinacijskem srečanju pri Eurojustu oblikovana skupna preiskovalna skupina med Avstrijo, Nemčijo, Nizozemsko in Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, ki je trenutno še vedno dejavna. Skupna preiskovalna skupina je prejela finančno podporo na podlagi Eurojustovega projekta financiranja skupnih preiskovalnih skupin.

Eurojust se je v okviru sodelovanja z latinskoameriški državami udeležil seminarja na visoki ravni z naslovom *Boj proti trgovini s prepovedanimi drogami in organiziranemu kriminalu v Evropi in Latinski Ameriki*, ki ga je februarja v Mehiki organizirala Evro-latinskoameriška parlamentarna skupščina. Poleg tega so proučili možnosti sodelovanja z Mrežo tožilcev za boj proti organiziranemu kriminalu v Srednji Ameriki (REFCO), ustanovljeno na pobudo Urada Združenih narodov za droge in kriminal (UNODC). Sodelovanje z Latinsko-ameriško mrežo za mednarodno pravosodno sodelovanje (IberRed) je bilo plodno.

Trgovina z ljudmi

Statistični podatki o kaznivem dejanju	2012	2011
Število predloženih primerov	60	79
Število koordinacijskih srečanj	20	24
Število skupnih preiskovalnih skupin	6	6

Analiza tovrstnih kaznivih dejanj kaže, da je bila trgovina z ljudmi v približno polovici primerov obravnavana

Francija je začela primer trgovine z ljudmi, ki je vključevala spolno izkoriščanje bolgarskih državljanek. Člani organizirane kriminalne združbe so v Bolgariji novačili žrtve, ki so bile prisiljene v prostitucijo v več evropskih državah.

Francoski organi so zaprosili za Eurojustovo podporo pri opredelitvi morebitnih vzporednih postopkov v Belgiji in pospešitvi oblikovanja skupne preiskovalne skupine. Belgijski organi so po koordinacijskem srečanju pri Eurojustu začeli predhodno preiskavo, osredotočeno na dva osumljenca, ki sta bila predmet francoskega postopka.

Za omogočanje učinkovitejše izmenjave informacij in dokazov je bila ustanovljena skupna preiskovalna skupina, v katero so bili vključeni Francija, Bolgarija, Eurojust in Europol. Skupna preiskovalna skupina je prejela finančno podporo na podlagi Eurojustovega projekta financiranja skupnih preiskovalnih skupin. Preiskave so bile osredotočene na kaznivo dejanje trgovine z ljudmi in finančne tokove, ki iz nje izhajajo. V zvezi s tem je bila Eurojustova analiza finančnih transakcij prek nakazil Western Union koristna zlasti pri opredelitvi nezakonitih dobičkov, ki so bili iz Francije poslani glavnim osumljencem s stalnim prebivališčem v Bolgariji.

Francija je po temeljiti preiskavi, ki jo je opravila skupna preiskovalna skupina, izvedla skupno akcijo. V njej so zaradi visoke stopnje mobilnosti organizirane kriminalne združbe sodelovali tudi belgijski in poljski organi. Pri Eurojustu je bil vzpostavljen koordinacijski center, pri katerem so sodelovala tudi nacionalna predstavništva sodelujočih držav, Enota za analizo primerov in Eurojust, kar je omogočilo odločanje in izmenjavo informacij v realnem času. Center je poleg tega med skupno akcijo pospešil izdajo štirih ENPP ter zagotovil analizo in navzkrižno preverjanje informacij, s čimer so bile ugotovljene povezave z drugimi preiskavami v Evropski uniji. V trinajstih preiskavah so bili zaseženi listinski dokazi in mobilni telefoni, izvršenih je bil šest ENPP, devetim ljudem pa je bila odvzeta prostost.

na kot samostojno kaznivo dejanje. Primeri trgovine z ljudmi, predloženi Eurojustu, so pogosto vključevali članstvo v kriminalni združbi, sledilo je nezakonito priseljevanje. Državi članici, ki sta najpogostejše obravnavali tovrstna kazniva dejanja s predložitvijo primerov Eurojustu, sta bili Nemčija in Združeno kraljestvo, sledili sta Bolgarija in Španija; največ zaprosil za sodelovanje na tem področju so prejele Romunija, Bolgarija in Nizozemska.

Na podlagi skupne izjave agencij na področju pravosodja in notranjih zadev (PNZ) iz leta 2011, v kateri se je poskušalo usklajeno, skladno in celovito obravnavati vprašanje trgovine z ljudmi, se je Eurojust zavezal okrepiti prizadevanja in v sodelovanju z drugimi agencijami pomagati državam članicam pri preiskavah in pregonu trgovine z ljudmi ter pri usklajevanju čezmejnega ukrepanja.

Eurojust je v okviru ukrepanja po tej skupni izjavi in v skladu s Strategijo EU za odpravo trgovine z ljudmi za obdobje 2012–2016 začel izvajati strateški projekt *Eurojustovo ukrepanje proti trgovini z ljudmi*, da bi okrepil in izboljšal sodelovanje med nacionalnimi pravosodnimi organi v boju proti trgovini z ljudmi, izboljšal učinkovito uporabo obstoječih pravnih instrumentov, okrepil prizadevanja pri pregonu teh kaznivih dejanj na nacionalni ravni in izboljšal vključenost Eurojusta v primere trgovine z ljudmi. Projekt je temeljil na (i) analizi odgovorov na vprašalnik, poslan vsem državam članicam, Hrvaški in Norveški, (ii) analizi posebnih Eurojustovih primerov o trgovini z ljudmi od 1. januarja 2008 do 31. decembra 2011 in (iii) sklepnih ugotovitvah strateškega srečanja o trgovini z ljudmi, ki je potekalo aprila 2012 pri Eurojustu. Izidi so bili uporabljeni pri pripravi dokumenta *Končno poročilo in akcijski načrt za obdobje 2012–2016*, predstavljenega 18. oktobra 2012 na Evropskem dnevu boja proti trgovini z ljudmi.

Eurojust je z izkušnjami in strokovnim znanjem podpiral pobude na področju usposabljanja, ki sta jih organizirala agencija Frontex in akademija CEPOL. Navezal je stike z neformalno skupino ZN o trgovini z ljudmi in platformo za boj proti trgovini z ljudmi, ki jo je ustanovilo Mednarodno združenje tožilcev (International Association of Prosecutors – IAP).

Eurojust je sodeloval pri projektu EMPACT, ki je obravnaval trgovino z ljudmi, in projektu z naslovom *Predstavitev zahtev za oblikovanje skupnih preiskovalnih skupin za boj proti trgovini z ljudmi v Jugovzhodni Evropi*, ki sta ga vodili Bolgarija in Slovenija, pri čemer je bila glavna pozornost namenjena pravosodnemu sodelovanju in usklajevanju ter zaščiti žrtev.

Statistični podatki o kaznivem dejanju	2012	2011
Število predloženih primerov* (* Skupnih števil za leto 2012 ni mogoče primerjati s prejšnjimi leti – glej spodnje pojasnilo)	382	218
Število koordinacijskih srečanj	33	58
Število skupnih preiskovalnih skupin	11	4

V letu 2012 je bilo največ primerov preslepitev (86 primerov) in goljufij na področju DDV (58 primerov).

Pravosodni organi na Švedskem so švedsko predstavništvo pri Eurojustu zaprosili, naj organizira koordinacijsko srečanje za razpravo o več pravnih ovirah glede preiskave zapletenega primera investicijske goljufije (angl. *boiler room fraud*), znane tudi kot „visoko donosna investicijska goljufija“. Primer je imel povezave s Finsko, Islandijo, Ciprom in Združenim kraljestvom. Na Švedskem je bilo ugotovljeno, da je bilo 19 žrtev, ki so bile ogo-ljufane za skupaj 800 000 EUR.

Koordinacijsko srečanje, ki je potekalo pri Eurojustu, je imelo naslednje cilje: izmenjati informacije o dokaznem gradivu in obveščevalnih podatkih, zbranih v zadevnih državah, opredeliti, katera država je v zadevi v najboljšem položaju za pregon, in sprejeti odločitev o možnosti podaljšanja dvostranskega sporazuma o ustanovitvi skupne preiskovalne skupine, ki sta ga sklenili Švedska in Finska. Po koordinacijskem srečanju se je navedeni dvostranski sporazum podaljšal in razširil z vključitvijo Združenega kraljestva, Cipra in Islandije. Eurojust je nudil podporo postopku spremembe sporazuma o ustanovitvi skupne preiskovalne skupine in zagotovil potrebna finančna sredstva na podlagi projekta financiranja skupnih preiskovalnih skupin. Na koordinacijskem srečanju so se vse države dogovorile, da bo Švedska prevzela vodilno vlogo pri preiskavi in pregonu tega primera, s čimer se je preprečil spor o pristojnosti.

Analiza tovrstnih kaznivih dejanj kaže, da je bila v večini primerov (256) goljufija obravnavana kot samostojno kaznivo dejanje. V primerih, v katerih goljufija ni bila samostojno kaznivo dejanje, so bila z njo najpogosteje povezana kazniva dejanja organiziranega kriminala, ponarejanja dokumentov in pranja denarja. Države članice, ki so odprle največ primerov v zvezi s tovrstnimi kaznivimi dejanji, so bile Avstrija, Češka republika in Madžarska, največ zaprosil za sodelovanje so prejeli Združeno kraljestvo, Španija in Nemčija.

* Eurojust je leta 2012 začel uporabljati nova merila za statistično razvrščanje Eurojustovih primerov po vrsti kaznivega dejanja. Te spremembe pojasnjujejo navidezno povečanje števila primerov goljufije.

Eurojust je poleg tega sodeloval na srečanju strokovnjakov, ki ga je Europol organiziral v okviru svoje osrednje točke za boj proti goljufijam tipa »missing-trader« na notranjem trgu Skupnosti (Missing Trader Intra-Community (MTIC) fraud Focal Point).

Korupcija

Statistični podatki o kaznivem dejanju	2012	2011
Število predloženih primerov	30	26
Število koordinacijskih srečanj	7	19
Število skupnih preiskovalnih skupin	3	1

Večina primerov je bila povezana s pranjem denarja in goljufijami.

Eurojust je obravnaval več primerov v zvezi z javnimi naročili, ki so vključevala sredstva EU, oziroma razpisnimi postopki.

Eurojust je sodeloval v odboru za strokovno preverjanje, odgovornem za proučitev ugotovitev študije, ki jo je financirala Komisija z naslovom *Razvoj ocenjevalnega mehanizma EU na področju boja proti korupciji s posebnim poudarkom na opredelitvi in zmanjšanju stroškov korupcije pri javnih naročilih, ki vključujejo sredstva EU*. Eurojust je zagotavljal strokovno znanje na področju preiskav in pregona.

Septembra 2012 je sodeloval v razpravi o korupciji, ki jo je prenašal televizijski kanal Euronews. Ob tej priložnosti so bili poleg vloge Eurojusta pri boju proti korupciji poudarjeni tudi konkretni predlogi za obravnavo težav, s katerimi se srečujejo tožilci pri preiskavah in pregonu korupcije. Posvetovalni forum

generalnih državnih tožilcev in direktorjev javnih tožilstev držav članic EU je te težave in Eurojustove predloge obravnaval na razpravi, ki je potekala pri Eurojustu, potem ko je bil leta 2011 sprejet protikorupcijski sveženj EU. Ključno sporočilo je bilo, da je Eurojust dejavno zavezan boju proti korupciji ter da je prihodnji razvoj Eurojusta zaradi PDEU načrtovan tako, da bosta izboljšani uspešnost in učinkovitost.

Predstavniki finske družbe, ki proizvaja oklepna vozila, so bili osumljeni podkupovanja hrvaških vladnih uslužbencev in nosilcev odločanja. Finski organi so začeli preiskavo o sumu kvalificiranega podkupovanja, potem ko so ugotovili, da so bile denarne transakcije v zvezi s tem poslom podobne tistim v zvezi z nekim drugim poslom, dogovorjenim med isto družbo in slovenskimi organi. Neka avstrijska družba je imela vlogo posrednika v transakcijah med zadevnima strankama in je od proizvajalca vozil prejela plačila. Finski organi so utemeljeno domnevali, da je bilo kaznivo dejanje podkupovanja storjeno kot del predplačil, povezanih s tem poslom.

Ob podpori Eurojusta je bila vzpostavljena skupna preiskovalna skupina, ki je pristojnim finskim, avstrijskim in hrvaškim organom omogočila skupno izvedbo učinkovitega predkazenskega postopka. Nacionalni organi so lahko v okviru skupne preiskovalne skupine opravili potrebne pogovore ter izvajali preiskovalne in druge potrebne ukrepe. Eurojust je gostil dve koordinacijski srečanju, ki sta udeležencem skupne preiskovalne skupine omogočili sprejetje dogovora o osnutku operativnega načrta, ki so ga morale podpisati vse strani v skupni preiskovalni skupini. Eurojustova podpora je bila pomembna, saj je stranem, ki so sodelovale v preiskavah, omogočila učinkovito sodelovanje in vzpostavitev medsebojnega zaupanja. Eurojust je leta 2012 še naprej podpiral delo nacionalnih organov v zvezi s tem primerom.

Kibernetska kriminaliteta

Statistični podatki o kaznivem dejanju	2012	2011
Število predloženih primerov	42	24
Število koordinacijskih srečanj	5	10
Število skupnih preiskovalnih skupin	2	2

Analiza tovrstnih kaznivih dejanj potrjuje, da so bili s primeri kibernetske kriminalitete, predloženimi Eurojustu, pogosto povezani organiziran kriminal, goljufije in pranje denarja. Večina teh primerov se je nanašala na primere v zvezi lažnim predstavljanjem („phishing“) ali spletnimi fotografijami, ki prikazujejo zlorabo otrok. Države članice, ki so kot države prosilke največkrat obravnavale tovrstna kazniva dejanja, so bile Romunija, Belgija, Estonija, Nemčija, Francija in Italija. Države članice, ki so prejele največ zaprosil za pravosodno sodelovanje, so bile Italija, Združeno kraljestvo in Nemčija, sledili sta Španija in Nizozemska. Na Eurojustu je bil vzpostavljen v letu 2012 en koordinacijski center v zvezi s kibernetsko kriminaliteto.

Eurojust je znova sodeloval v evropski platformi za boj proti kibernetski kriminaliteti, vključno s spletnim sistemom za poročanje o internetnem kriminalu (I-CROS) in Europolovo osrednjo točko Cyborg.

Kolegij Eurojusta je v skladu s sklepi Sveta o ustanovitvi Evropskega centra za boj proti kibernetski kriminaliteti (EC3), v katerih je bilo poudarjeno, da je treba zagotoviti tesno sodelovanje centra EC3 z Eurojustom, decembra 2012 imenoval svojega predstavnika v programski odbor EC3. Eurojust se je na prvem sestanku programskega odbora EC3 ponudil, da lahko opravlja funkcijo osrednje točke za pravosodne zainteresirane strani ter razišče vse mogoče povezave med centrom EC3 in usposabljanjem na področju kibernetske kriminalitete za pravosodne organe v državah članicah. Kolegij Eurojusta je sprejel odločitev o ustanovitvi projektne skupine o kibernetski kriminaliteti in spletnih kaznivih dejanjih pri Eurojustu ter dodelitvi člana osebja centru EC3 za pokritje pravosodne razsežnosti.

Ker Eurojustovo področje ukrepanja vključuje tudi sodelovanje s tretjimi državami, je organiziral delavnico o kibernetski kriminaliteti v okviru *Delavnice o uporabi sporazumov o medsebojni pravni pomoči in izročitvi med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike*, ki je potekala 25. in 26. oktobra.

Organizirana kriminalna združba je od avgusta 2010 uporabljala ponarejene in ukradene podatke o kreditnih karticah za plačevanje izdelkov, kupljenih na nemških spletnih mestih. Ti izdelki, večinoma visokokakovostni elektronski izdelki, kot so tablični računalniki, digitalni fotografski aparati, televizijski sprejemniki z ravnim zaslonom in mobilni telefoni, ter oblačila in ure priznanih blagovnih znamk, so bili poslani preprodajalcem v Nemčiji, ki so nato te pakete poslali v Severno Evropo (zlasti Estonijo).

Eurojust je organiziral dve koordinacijski srečanji. Na prvem sestanku leta 2011 sta Estonija in Nemčija podpisali sporazum o ustanovitvi skupne preiskovalne skupine za identifikacijo osumljencev in onesposobitev organizirane kriminalne združbe. Člani skupne preiskovalne skupine so si poleg tega izmenjevali informacije za omogočanje lažjega pregona v obeh državah. Estonski pravosodni organi so potrebovali informacije od nemških organov glede predhodnih kaznivih dejanj v zvezi s pranjem denarja, storjenih v Nemčiji. Nemški organi so zaradi razlik v kazenskem postopku pripravili informacije za nemški postopek, ki pa niso bile v skladu z estonskimi zakonskimi zahtevami. Težave so bile odpravljene v okviru skupne preiskovalne skupine, nemški organi pa so takoj pripravili dodatno dokumentacijo, ki je estonskim organom omogočila izpolnitev zahtev po dokazih v skladu z nacionalnim kazenskim postopkom.

Na podlagi preiskav je bilo leta 2011 v Nemčiji zaseženo blago v ocenjeni vrednosti 250 000 EUR. Storilci kaznivega dejanja so po ocenah povzročili škodo v višini 3 milijone EUR. V sodnih postopkih v Estoniji je bilo identificiranih 27 osumljencev, ki so bili obtoženi pranja denarja.

Leta 2012 je Eurojust organiziral drugo koordinacijsko srečanje, na katerem so organi udeleženih držav povedali, da so bile v preiskavah odkrite povezave z Rusijo, Italijo, Združenim kraljestvom, Avstrijo in Litvo.

Pranje denarja

Statistični podatki o kaznivem dejanju	2012	2011
Število predloženih primerov	144	122
Število koordinacijskih srečanj	34	27
Število skupnih preiskovalnih skupin	8	4

Analiza kaže, da je bilo pranje denarja v precej primerih (64) obravnavano kot samostojno kaznivo dejanje. V primerih, v katerih pranje denarja ni bilo samostojno kaznivo dejanje, so bile z njim najpogosteje povezana kazniva dejanja goljufije, organizirane kriminala in trgovine s prepovedanimi drogami. Države članice, ki so začele največ primerov, so bile Avstrija, Ciper in Združeno kraljestvo, za sodelovanje pa so bile največkrat zaprosene Italija, Nizozemska in Francija.

Eurojust se je udeležil sestankov projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) in sodeloval na srečanju strokovnjakov, ki ga je organiziral Europol v okviru osrednje točke Sustrans.

Organi v Španiji in Združenem kraljestvu so preiskovali izpopolnjeno shemo pranja denarja. Nezakonite dejavnosti so vključevale uvoz, pridobivanje in razpečevanje nadzorovanih drog. Nekatere metode, ki jih je organizirana kriminalna združba uporabila za pranje več kot 2 milijonov EUR, so vključevale hipotekarne goljufije, lažne prodaje vozil ter nakup premoženja v Španiji in Združenem kraljestvu.

Cilj preiskave je bil opredeliti naložbe organizirane kriminalne združbe v Španiji in nato zaseči premoženje. Eurojust je nudil podporo pri izmenjavi informacij med Španijo in Združenim kraljestvom, kar je španskim organom omogočilo, da so odkrili dodatno premoženje v lasti članov organizirane kriminalne združbe, ki je delovala v Španiji. Europolova analiza podatkov je prispevala k opredelitvi odnosov med člani in sodelavci organizirane kriminalne združbe. Španski organi so po dveh koordinacijskih srečanjih prijeli več osumljencev in zasegli njihovo premoženje.

(Mobilne) organizirane kriminalne združbe

Statistični podatki o kaznivem dejanju	2012	2011
Število predloženih primerov	231	197
Število koordinacijskih srečanj	43	56
Število skupnih preiskovalnih skupin	5	6

Italijanski organi so preiskovali neko organizirano kriminalno združbo, ki se je ukvarjala s prilaščanjem težkih tovornih vozil (traktorjev, polprikolic, tovornjakov itd.), in to s poneverbo in simulacijami tatvinj v škodo liziških družb, s čimer je povzročila za več milijonov evrov škode. Registrske tablice in registrske številke so bile spremenjene, vozila pa so bila nato prodana v Vzhodni Evropi, Severni Afriki, Albaniji, Turčiji, na Poljskem in v Savdski Arabiji. Ta organizirana kriminalna združba je delovala v Italiji, Avstriji in Nemčiji. Italijanski organi so zaprosili za podporo italijanskega nacionalnega predstavništva pri Eurojustu za razširitev poizvedb na udeležene države.

Eurojust je bil zaprosen, da poskrbi za sočasno izvršitev ENPP in nalogov za preiskavo. Vključena nacionalna predstavništva so usklajevala ukrepe z nacionalnimi organi in se dogovorila o skupni akciji, ki je potekala decembra 2011. Na ta dan je bilo opravljenih 13 aretacij v Italiji ter po ena v Avstriji in Nemčiji, izvedene pa so bile tudi številne preiskave. Po teh ukrepih je bila potrebna Eurojustova podpora za spodbujanje izvršitve dodatnih zaprosil za medsebojno pravno pomoč in razpravo o najboljšem načinu koordiniranja kazenskih postopkov v prizadetih jurisdikcijah, da bi se preprečila vprašanja *ne bis in idem*. Neke osumljenke, ki ji je bila odvzeta prostost v domovini, v skladu z nacionalno zakonodajo ni bilo mogoče izročiti, zato jo je bilo treba preganjati v domači jurisdikciji. Za obravnavo teh zadev je bilo marca 2012 organizirano koordinacijsko srečanje, na katerem so se strani dogovorile o prenosu italijanskega postopka avstrijskim organom.

Analiza tovrstnih kaznivih dejanj kaže, da je bil organiziran kriminal v precej primerih (68) obravnavan kot samostojno kaznivo dejanje. V primerih, v katerih (mobilne) organizirane kriminalne združbe niso bile obravnavane kot samostojno kaznivo dejanje, je bilo z njimi najpogosteje povezano kaznivo dejanje trgovine s prepovedanimi drogami, sledili pa so goljufije, kazniva dejanja zoper življenje, telo ali osebno svobodo in trgovina z ljudmi. Države članice, ki so najpogosteje predložile primer, povezan z organiziranim kriminalom, so bile Italija, Avstrija in Bolgarija, največ zaprosil za sodelovanje pa so prejeli Italija, Belgija in Združeno kraljestvo.

Organizirane kriminalne združbe so še naprej del Eurojustove obravnave primerov, ne le kot samostojni pojav, temveč tudi kot horizontalna značilnost, ki opredeljuje kvalificirane oblike kaznivih dejanj.

Da bi se zagotovila uskladitev s prednostnimi nalogami EU, so bile s sklepom kolegija št. 2012-10 o operativnih prednostnih nalogah v obdobju 2012–2013 mobilne (potujoče) organizirane kriminalne združbe uvedene kot posebna kategorija organiziranega kriminala. Ta kategorija se nanaša na potujoče kriminalne mreže, ki delujejo po vsej Evropski uniji in so po navadi specializirane za področja kaznivih dejanj, kot so vlomi, ropi oklepnih vozil in tatvine kovin.

Eurojust je podpiral večdisciplinarne pristope k organiziranemu kriminalu. Marca 2012 je v Københavnu potekal strateški seminar, ki ga je organiziral skupaj z danskim predsedstvom Sveta EU in je potekal pod naslovom *Večdisciplinarni pristop k organiziranemu kriminalu: upravni ukrepi, nadaljnje pravosodno ukrepanje in vloga Eurojusta*.

Poleg tega je sodeloval na srečanjih neformalne mreže o upravnem pristopu za preprečevanje organiziranega kriminala in boj proti njemu ter kot član ožje skupine mreže dejavno prispeval k oblikovanju virtualne skupnosti, vzpostavljene za strokovnjake na tem področju.

Obravnava razpolaganja s premoženjskimi koristmi, pridobljenimi z organiziranim kriminalom, je še naprej tema, ki vzbuja zaskrbljenost Eurojusta in jo je ta predstavil maja 2012 v Palermu na seminarju z naslovom *Odvzem in organiziran kriminal: postopki in perspektive pri mednarodnem pravosodnem sodelovanju*.

Finski mejni organi so decembra 2010 začeli preiskavo, potem ko sta na neko finsko letališče prispeli dve ženski s ponarejenima indijskima potnima listoma, ki ju je spremljal neki indijski moški. Organi so po predhodni preiskavi odkrili zelo dejavno organizirano kriminalno združbo, ki je spodbujala nezakonito priseljevanje s Šrilanke v Evropsko unijo. Finski organi so sumili, da ta združba omogoča nezakonit vstop oseb s Šrilanke v Francijo, pri tem pa pogosto uporablja pot skozi Združene arabske emirate, Kenijo, Tanzanijo, Turčijo in Finsko. Nekateri nezakoniti priseljenci so za potovanje v Kanado uporabljali ponarejene britanske potne liste, izdelane na Tajskem.

Finski organi so Eurojust zaprosili za pomoč pri oblikovanju skupne preiskovalne skupine s Francijo. Kljub razlikam med postopki za odobritev skupne preiskovalne skupine v obeh državah članicah je bila skupina vzpostavljena v okviru koordinacijskega srečanja, ki je bil pri Eurojustu organiziran septembra 2011. Zdelo se je verjetno, da bodo nastale težave zaradi jezikovnih ovir in potrebe po prevodih. Eurojust je organiziral tri koordinacijska srečanja, ki so pripomogla k vzpostavitvi medsebojnega zaupanja za izmenjavo informacij in premostitev jezikovnih ovir.

Poleg tega je bil februarja 2012 pri Eurojustu vzpostavljen koordinacijski center za podporo sočasni izvedbi operacij na Finskem, v Franciji in Belgiji. Center je neposredno komuniciral z Europolovim operativnim centrom, ki je bil vzpostavljen v Parizu. Centra sta omogočila izmenjavo informacij in dokaznega gradiva med policijskimi in pravosodnimi organi v sodelujočih državah v realnem času ter takojšnjo analizo zbranih podatkov. Med skupno akcijo je bilo opravljenih 23 hišnih preiskav, prostost pa je bila odvzeta 27 osebam. Eurojust je po usklajeni akciji še naprej spremljal potek dogodkov za zagotovitev najboljšega izida na pravosodni ravni.

Nezakonito priseljevanje

Statistični podatki o kaznivem dejanju	2012	2011
Število predloženih primerov	29	31
Število koordinacijskih srečanj	18	13
Število skupnih preiskovalnih skupin	4	2

Analiza tovrstnih kaznivih dejanj kaže, da je bilo nezakonito priseljevanje v približno polovici primerov obravnavano kot samostojno kaznivo dejanje. V primerih, v katerih ni bilo samostojno kaznivo dejanje, so bila z njim najpogostejše povezana kazniva dejanja, ki so zadevala trgovino z ljudmi, organiziran kriminal in ponarejanje dokumentov. Države članice, ki so največkrat začele primere, so bile Francija, Avstrija in Italija, največ zaprosil za sodelovanje pa so prejeli Italija, Nizozemska in Združeno kraljestvo.

Kot je bilo navedeno zgoraj, so Eurojustove operativne prednostne naloge v skladu s prednostnimi nalogami EU in zdaj kot prednostno nalogo vključujejo nezakonito priseljevanje. Tovrstna kazniva dejanja so prvič vključena v naše letno poročilo.

Eurojust je sodeloval pri projektu EMPACT, ki je zadeval nezakonito priseljevanje.

Kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom EU

Statistični podatki o kaznivem dejanju	2012	2011
Število predloženih primerov	27	21

Eurojust je posebno pozornost namenjal področju kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom EU (angleško: PIF offences). Kot pri drugih področjih kaznivih dejanj je zagotavljal pomoč nacionalnim organom s posredovanjem za čimprejšnje izvrševanje zaprosil in z usklajevanjem ukrepov, ki jih je treba sprejeti v preiskavah in pregonu. Tako je na primer gostil koordinacijska srečanja, nudil podporo pri zasegih in odvzemu premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivimi dejanji, in obravnaval nujna zaprosila, zlasti če so se bližali nacionalni zakonski zastaralni roki.

Eurojust je junija 2012 v odgovoru na javno posvetovanje Evropske komisije z naslovom *Zaščita finančnih interesov EU in krepitev pregona* poudaril, da so z vidika pravosodnega sodelovanja težave pri zaščiti finančnih interesov EU morda posledica razlik v kazenskih postopkih v državah članicah, na primer v zvezi z zastaranjem in pravili o zbiranju dokazov. Poleg tega lahko pomanjkanje virov in specializaci-

je na nacionalni ravni povzroči praktične težave pri boju proti kaznivim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom EU. V primerih hudih kaznivih dejanj sta ključni sodelovanje pristojnih nacionalnih organov in koordinacija med njimi v zgodnji fazi. Eurojust lahko nacionalnim organom na zaprosilo zagotovi ti dve vrsti pomoči.

Eurojust je imel težave pri zbiranju zanesljivih statističnih podatkov za ta kazniva dejanja, zlasti zaradi nejasne opredelitve kaznivih dejanj v zvezi z zaščito finančnih interesov na ravni EU, kar vodi do različnih stališč v državah članicah in posledično tudi pri nacionalnih predstavništvih o tem, kaj je takšno kaznivo dejanje. Kolegij je za obravnavo te težave decembra 2012 sprejel ukrepe za izboljšanje zbiranja statističnih podatkov in pravne analize primerov, ki jih obravnava Eurojust in so povezani s kaznivimi de-

Italijanski organi so preiskovali kriminalno združbo več italijanskih osumljencev, ki so sodelovali pri davčni utaji. Ti osumljenci so v imenu različnih tujih družb podpisali listino o prenosu v zvezi s prenosom delnic neke italijanske družbe s sedežem v Sieni tretji stranki, ki je bila družba, registrirana na Bermudih, da bi se izognila plačilu davkov v Italiji. V tej shemi davčne utaje sta sodelovali tudi ameriška in portugalska družba, ki sta poslovali kot podružnici matične družbe s sedežem na Bermudih. Kapitalski dobički obeh družb so bili preneseni na družbo na Bermudih.

Italijanski organi so Eurojust zaprosili za pomoč pri pospeševanju izvršitve zaprosil za medsebojno pravno pomoč, naslovljenih na pristojne organe v ZDA in na Portugalskem, da bi pridobili vse ustrezne informacije in dokumentacijo, ki dokazujejo, da sta obe podružnici fiktivni. Hitro posredovanje Eurojusta je omogočilo hiter odziv portugalskih organov na italijansko zaprosilo za medsebojno pravno pomoč. Rezultat je bila popolna poravnava davčnih obveznosti italijanske družbe, ki je bila predmet preiskave, znotraj rokov določenih za predhodne preiskave. Takojšen odziv Eurojusta in portugalskih organov je italijanskim organom omogočil izterjavo neplačanih davkov v višini 67 milijonov EUR.

Eurojustova kontaktna točka za zaščito otrok - kazniva dejanja zoper otroke

Iz primerov, ki jih obravnava Eurojust, je razvidno, da med najpogostejše vrste kaznivih dejanj, ki zadevajo otroke, spadajo otroška pornografija, spolna zloraba otrok, ugrabitve, trgovina z ljudmi in kazniva dejanja zoper življenje.

Eurojust je imel še naprej vodilno vlogo pri usklajevanju informacij in svetovanju glede morebitnih ukrepov pri nadnacionalnih preiskavah in pregonu hudih kaznivih dejanj zoper otroke, ki so mu bili predloženi z zaprosili za pomoč. Dejavnosti so vključevale pogoste stike z nacionalnimi predstavništvii, med drugim za izmenjavo ustreznih informacij in spodbujanje nacionalnih pristojnih organov, da Eurojustu predložijo več čezmejnih primerov, ki zadevajo kazniva dejanja zoper otroke.

Obravnaval je 27 primerov kaznivih dejanj zoper otroke, vključno s tremi primeri, ki jih je predložila Norveška. Kontaktna točka je konec leta 2012 sodelovala pri uradni uvedbi dveh pomembnih orodij EU in mednarodnih orodij, oblikovanih za boljšo zaščito otrok pred hudimi kaznivimi dejanji, in sicer (1) nove Evropske finančne zveze zoper spolno izkoriščanje otrok v komercialne namene prek spleta (New European Financial Coalition against Commercial Sexual Exploitation of Children Online), to je projekt, ki obravnava stare in nove spletne prakse komercialnega razširjanja gradiva o spolni zlorabi otrok ter je usmerjen v plačila in sisteme IKT, ki se uporabljajo za vodenje nezakonitih dejavnosti, in (2) svetovnega združenja za boj proti spolni zlorabi otrok na spletu, ki si prizadeva za boljšo identifikacijo otrok žrtev in pomoč tem žrtvam ter učinkovit pregon storilcev teh kaznivih dejanj. Eurojust je sodeloval na Europolovi letni konferenci strokovnjakov za boj proti spolnemu izkoriščanju in 11. letni konferenci mreže ICLN o boju proti kibernetiski kriminaliteti.

Sklep o Eurojustu vključuje obveznost držav članic, da Eurojust obveščajo o zapletenih čezmejnih primerih, ki zadevajo spolno izkoriščanje otrok in otroško pornografijo. Eurojustu je bilo od leta 2004 predloženih 187 primerov v zvezi z otroki žrtvami, dodatnih devet primerov je predložila Norveška, en primer pa Združene države Amerike.

janji v zvezi z zaščito finančnih interesov. Eurojust z zanimanjem spremlja dogajanje v zvezi s *predlogom Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava*.

Dne 14. septembra 2012 je predložil podroben odgovor na dokument Zgornjega doma britanskega parlamenta: *Poziv k predložitvi dokazov o politikah in ukrepih EU za boj proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom EU*.

Italijansko nacionalno predstavništvo je 11 držav članic, Norveško, ZDA, Europol in Interpol zaprosilo, naj podprejo italijansko preiskavo razširjanja pornografskih vsebin, ki vključujejo mladoletne osebe. Italijanski osumljenec je upravljal družabno omrežje, ki je gostovalo na strežnikih v ZDA ter je bilo svetovna platforma za izmenjavo fotografij in videoposnetkov otrok, mlajših od 14 let.

Eurojust je januarja in februarja 2012 organiziral dve koordinacijski srečanja, na katerih je bil takoj sprejet dogovor o usklajenih ukrepih in časovni razpored teh ukrepov. Uporabniki so bili identificirani na podlagi IP-naslovov v 12 državah članic ter na Norveškem, v Turčiji, Ukrajini, ZDA in Aziji.

Zaprošen je bil, naj ob podpori Europa in Interpola usklajuje preiskave, ki so bile opravljene v državah članicah z orodji mednarodnega pravosodnega sodelovanja, zavaruje dokaze in uniči mrežo.

Pri Eurojustu je bil vzpostavljen koordinacijski center, v katerem so dejavno sodelovale Francija, Portugalska, Nemčija, Španija, Švedska in Italija.

Na podlagi teh prizadevanj je bilo identificiranih 112 oseb, zoper katere je bila vložena obtožnica zaradi kriminalnega združevanja, 10 osebam z vsega sveta je bila odvzeta prostost, opravljene so bile številne hišne preiskave in zaseženo je bilo dokazno gradivo. Ameriški organi so ustavili delovanje zadevnega družabnega omrežja in zasegli njegovo vsebino za zagotovitev, da je na voljo kot dokazno gradivo.

1.4 Skupne preiskovalne skupine

Eurojust je v letu 2012 strokovnjakom še naprej zagotavljal podporo in pomoč pri oblikovanju in vodenju skupnih preiskovalnih skupin. V letu 2012 je delovalo 78 skupnih preiskovalnih skupin, od tega jih je 62 financiral Eurojust. Nacionalni predstavniki so sodelovali v 47 novo oblikovanih skupnih preiskovalnih skupinah, pri čemer so nekatere obravnavale več vrst kaznivih dejanj. Sodelovali so kot nacionalni pristojni organi ali v imenu Eurojusta. Skupne preiskovalne skupine so obravnavale najhujše oblike kaznivih dejanj, kot so trgovina s prepovedanimi drogami, pranje denarja, trgovina s ljudmi in goljufije. Eurojust je poleg tega prejel 14 obvestil držav članic v skladu s členom 13(5) Sklepa o Eurojustu.

Čedalje večja uporaba skupnih preiskovalnih skupin, ki jih podpira Eurojust, kaže, da so strokovnjaki vse bolj seznanjeni z instrumentom skupnih preiskoval-

nih skupin, da priznavajo Eurojustovo strokovno znanje na tem področju in da se zavedajo pomembnosti projekta financiranja skupnih preiskovalnih skupin.

Posebna Eurojustova vloga pri oblikovanju in pravilnem delovanju skupnih preiskovalnih skupin se je še naprej nanašala predvsem na: (i) zagotavljanje podpore pri pripravi sporazumov o ustanovitvi skupnih preiskovalnih skupin in operativnih akcijskih načrtov, zlasti kjer je treba v standardne modele dodati posebne klavzule, (ii) svetovanje nacionalnim organom v konkretnih primerih, ali je to orodje primerno, (iii) opredelitev ustreznih primerov za skupne preiskovalne skupine, (iv) zagotavljanje informacij o različnih postopkovnih sistemih, (v) podpiranje skupnih preiskovalnih skupin s koordinacijskimi srečanja in (vi) zagotavljanje koordinacije med operativnimi dejavnostmi na dan akcije.

Iz Eurojustove obravnave primerov je razvidno, da pravne in praktične težave še vedno vplivajo na pravilno delovanje orodja skupnih preiskovalnih skupin. Opredeljene so bile naslednje ovire: (i) različne stopnje ali hitrost preiskav v državah članicah, ki sodelujejo v skupni preiskovalni skupini, (ii) neobstoje vzporedne preiskave v državah članicah, v katerih je to predpogoj za sodelovanje v skupni preiskovalni skupini, in (iii) razlike v pravnih sistemih, zlasti v zvezi s pravili o tajnosti postopka, dostopom do dokumentov v spisu (vprašanja razkritja), roki hrambe podatkov in videokonferenčnim pričanjem ali v zvezi z mehanizmom sodnega nadzora. Eurojust je znova obravnaval ponavljajoče se težave v zvezi z dopustnostjo dokazov in razkrivanjem informacij ter uspešno pomagal strokovnjakom, da so jih premostili.

Še naprej je strokovnjake ozaveščal o skupnih preiskovalnih skupinah in poudarjal dodano vrednost tega orodja, zlasti v državah članicah, ki nimajo veliko izkušenj s skupnimi preiskovalnimi skupinami.

Eurojust in strokovnjaki v državah članicah močno podpirajo sistematično oceno orodja skupnih preiskovalnih skupin, da bi okrepili in izboljšali njegovo uporabo in delovanje. Eurojustova obravnava primerov v letu 2012 kaže na določeno stopnjo vključenosti v vrednotenje skupnih preiskovalnih skupin za vsak primer posebej, in sicer tako pred razširitvijo skupne preiskovalne skupine kot tudi po njenem prenehanju.

O oceni orodja skupnih preiskovalnih skupin se je razpravljalo na 8. letnem srečanju nacionalnih strokovnjakov za skupne preiskovalne skupine, ki sta ga skupaj organizirala Eurojust in Europol, potekalo pa je 18. in 19. oktobra. Strokovnjaki so soglašali o pomenu sistematičnega in centraliziranega zbiranja informacij o skupnih preiskovalnih skupinah in poudarili potrebo po oblikovanju standardne predloge ali kontrolnega seznama, ki bo strokovnjakom olajšala ocenjevanje skupnih preiskovalnih skupin.

Štelo se je, da je za postopek ocenjevanja ključna vključitev nacionalnih kontaktnih točk Mreže nacionalnih strokovnjakov za skupne preiskovalne skupine (JITs Network), in to z zagotavljanjem podpore ali zbiranjem in posredovanjem rezultatov ocen osrednji točki, po možnosti Sekretariatu Mreže skupnih preiskovalnih skupin. Vzpostavitev spletne platforme za rezultate takšnih ocen bi bila koristno orodje, ki bi strokovnjakom zagotavljalo posodobljene informacije in podporo. Strokovnjaki so poleg nacionalnih ocen potrdili tudi potrebo po oceni uporabe instrumenta skupnih preiskovalnih skupin na ravni EU.

Pri Eurojustu je bil podpisan sporazum o ustanovitvi skupne preiskovalne skupine za podporo preiskavam v Združenem kraljestvu in na Nizozemskem glede kaznivih dejanjih omogočanja nezakonitega priseljevanja in tihotapljenja oseb, med drugim z ureditvijo navideznih zakonskih zvez, ponarejanjem dokumentov in kaznivimi dejanji v zvezi z drogami, ki jih storijo organizirane kriminalne združbe ali posamezniki.

Organizirana kriminalna združba, ki je delovala na Nizozemskem, je iskala državljanke nizozemsko-antilskega rodu, ki bi se poročile z nigerijskimi državljani v Združenem kraljestvu in tako legitimirale njihov status priseljencev.

Pri Eurojustu so bila organizirana tri koordinacijska srečanja za izmenjavo informacij o tedanjem stanju preiskav v Združenem kraljestvu in na Nizozemskem, razpravo o taktičnih možnostih glede faze odvzema prostosti na Nizozemskem, preiskavo možnosti za strateški sestanek o navideznih zakonskih zvezah in ozaveščanje o tovrstnih kaznivih dejanjih.

Obe državi članici sta po dveh letih delovanja skupne preiskovalne skupine poročali o zelo uspešnem partnerstvu. V Združenem kraljestvu je akcijski načrt omogočil 68 aretacij, 56 obtožb in za skupno več kot 72 let zapornih kazni. Na Nizozemskem je bil aretiran glavni osumljenec, ki je bil predan Združenemu kraljestvu.

Eurojustova finančna podpora operacijam skupnih preiskovalnih skupin

Kot so jasno zatrdili strokovnjaki iz držav članic, finančna in logistična podpora za skupne preiskovalne skupine zagotavlja poglobljeno dodano vrednost pri oblikovanju in delovanju skupnih preiskovalnih skupin v Evropski uniji. Eurojustova vloga je široko prepoznana kot ključna pri finančni podpori skupnim preiskovalnim skupinam.

Eurojust je v letu 2012 še naprej izvajal projekt financiranja skupnih preiskovalnih skupin z naslovom *Spodbujanje večje uporabe skupnih preiskovalnih skupin*. Projekt, financiran s subvencijo Evropske komisije v okviru programa *Preprečevanje kriminala in boj proti njemu v obdobju 2007–2013*, se je začel izvajati

ti oktobra 2010, Eurojustu pa omogoča, da finančno podpira operativne dejavnosti skupnih preiskovalnih skupin, zaključil pa se bo 30. septembra 2013. Eurojust si dejavno prizadeva poiskati druge vire financiranja, ki bi mu omogočili, da še naprej finančno podpira skupne preiskovalne skupine.

V letu 2012 je podprl skupaj 62 skupnih preiskovalnih skupin, ki so vključevale 22 držav članic. Te so najpogostejše obravnavale kazniva dejanja trgovine s prepovedanimi drogami in trgovine z ljudmi. Najbolj dejavne države članice, vključene v projekt financiranja skupnih preiskovalnih skupin, so bile Združeno kraljestvo, Francija, Belgija, Nemčija, Nizozemska in

Estonija. Eurojust je leta 2012 prejel 143 vlog za financiranje (dvakrat več kot v letu 2011) in pomagal pokrivati potne stroške, stroške nastanitve ter stroške prevajanja in tolmačenja, povezane z dejavnostmi skupnih preiskovalnih skupin. Poleg tega je članom skupnih preiskovalnih skupin posodil več mobilnih telefonov, prenosnih računalnikov in optičnih bralnikov za lažje komuniciranje. Večje število prejetih vlog za financiranje potrjuje pomembnost takšne možnosti financiranja.

Dodatne informacije o projektu financiranja skupnih preiskovalnih skupin so na voljo na Eurojustovi spletni strani.

Združeno kraljestvo je začelo preiskavo, potem ko so bili pridobljeni dokazi od bolgarske žrtve trgovine z ljudmi, ki so jo prek Grčije pod grožnjo pripeljali v Združeno kraljestvo, kjer so jo prisilili, da je približno mesec dni delala kot prostitutka. Odkritih je bilo še več žrtev, s katerimi so trgovali nekateri osumljenci, zato so organi Združenega kraljestva z Bolgarijo sklenili sporazum o ustanovitvi skupne preiskovalne skupine. Ta skupina je prejela finančno podporo na podlagi Eurojustovega projekta financiranja skupnih preiskovalnih skupin. Vložila je tri vloge za financiranje, na podlagi katerih ji je bilo dodeljenih 98 330 EUR ter dva prenosna računalnika, tiskalnik in optični bralnik.

Preden sta strani podpisali sporazum o ustanovitvi skupne preiskovalne skupine, sta bili pri Eurojustu organizirani dve koordinacijski srečanju. Največ pomislekov so odpirala vprašanja glede jurisdikcije, saj so bila kazniva dejanja storjena v Združenem kraljestvu in Bolgariji, kjer so bili tudi osumljenci in žrtve. Razlike v kazenskih postopkih, kot so zahteve po dodatnih dokazih, so bile izziv pri zbiranju dokazov, ki se je razrešil v okviru skupne preiskovalne skupine. Sodelovanje med organi Združenega kraljestva in bolgarskimi organi je bilo uspešno tudi zaradi obojestranskega interesa za delovanje skupne preiskovalne skupine in prednosti, ki jih prinaša..

Dejavnosti skupne preiskovalne skupine in enostavnejše sodelovanje prek koordinacijskih srečanj pri Eurojustu so omogočili identifikacijo več osumljencev in dodatnih žrtev te organizirane kriminalne združbe. Glavni osumljenec je bil obsojen na šestletno zaporno kazen.

1.5 Eurojustova obravnava primerov z vpletenimi tretjimi državami

V letu 2012 je Eurojust tretje države zaprosil za pomoč v 242 primerih, kar je več kot v prejšnjih letih. Najpogostejše zaprosene tretje države so bile Švica, Norveška, ZDA, Hrvaška, Srbija, Albanija, Brazilija in Ukrajina. Glavne vrste kaznivih dejanj v teh primerih so bile trgovina s prepovedanimi drogami, goljufije in pranje denarja. Eurojust je bil zaprosen za pomoč tudi v primerih v zvezi s kibernetско kriminaliteto, korupcijo, organiziranim ropom, tihotapljenjem nezakonitih priseljencev in nezakonitim trgovanjem.

Tretje države so se Eurojustovih koordinacijskih srečanj udeležile 49-krat, kar pomeni povečanje v primerjavi z letom 2011, tretje države, ki so se najpogostejše udeležile sestankov, pa so bile Norveška (10), Švica (9), Turčija (6), ZDA (5), Albanija (5), Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija (3), Hrvaška (2) in Srbija (2).

Eurojust je tretje države najpogostejše zaprosil, naj pospešijo ali posredujejo pri omogočanju izvršitev za-

prosil za izročitev in medsebojno pravno pomoč (npr. za izvršitev sklepov o zasegu in odvzemu, videokonferenčnih zaslišanj, prestrezanje komunikacij, prenos kazenskega postopka, zaprosil za pridobitev izpiskov iz kazenskih evidenc), pojasnijo zakonske zahteve in ustrezno zakonodajo ali zagotovijo kontaktne podatke pristojnih organov.

Iz primerov, ki jih obravnava Eurojust, je razvidno, da sta sodelovanje s tretjimi državami in pomoč, ki jo zagotavljajo Eurojustove kontaktne točke v tretjih državah, koristna in uspešna. Težave in zamude nastajajo zaradi: (i) nezadostnih neposrednih stikov z nekaterimi tretjimi državami, (ii) uporabe diplomatskih kanalov namesto osrednjih organov za prenos zaprosil in (iii) precejšnjih razlik v pravnih sistemih. Te težave so bile opredeljene predvsem v zvezi s tretjimi državami, s katerimi zadevne države članice niso sklenile dvostranskih ali večstranskih sporazumov oziroma Eurojust nima sklenjenega sporazuma o sodelovanju.

Pismo o nameri, ki sta ga sklenila Eurojust in Latinskoameriška mreža za mednarodno pravosodno sodelovanje (IberRed), je z izboljšanjem komunikacijskih kanalov spodbujalo sodelovanje med državami članicami in latinskoameriški državami. Predstavništvi Španije in Portugalske pri Eurojustu sta dejavno opravljali vlogo kontaktnih točk za primere, ki jih je obravnaval Eurojust in v katere so bile vključene latinskoameriške države. Najpogosteje iskane vrste pomoči vključujejo zaprosila za informacije o zakonskih zahtevah in zakonodaji, informacije o stanju izvrševanja zaprosil in zahtevkov za izročitev ter opredelitev ustreznih organov in kontaktnih točk.

Tožilci za zvezo iz tretjih držav, dodeljeni Eurojustu

Prisotnost tožilcev za zvezo s Hrvaške, Norveške in iz ZDA pri Eurojustu je omogočala boljše pravosodno sodelovanje med pristojnimi nacionalnimi organi. Tožilec za zvezo s Hrvaške je leta 2012 predložil pet primerov v zvezi s korupcijo in sodeloval na dveh koordinacijskih srečanjih. Tožilka za zvezo z Norveške je predložila 41 primerov, ki so obravnavali trgovino s prepovedanimi drogami, goljufije, umor, organizirani rop, trgovino z ljudmi in terorizem ter nadaljnje tri primere glede zlorabe otrok. Norveška je organizirala eno koordinacijsko srečanje v primeru trgovine s prepovedanimi drogami, sodelovala je na desetih koordinacijskih srečanjih in v eni skupni preiskovalni skupini. Tožilec za zvezo iz ZDA se je udeležil petih koordinacijskih srečanj.

Glavna vprašanja in praktične težave pri pravosodnem sodelovanju, ki so jih opredelili tožilci za zvezo, med drugim vključujejo zamude ali neizvršitev zaprosil, težave pri zaslišanjih prič preko videokonference, izročitev državljanov, različne standarde, ki so potrebni za dostop ali pridobitev podatkov, informacij in dokazov, vprašanja glede pristojnosti in vprašanja, kako naj več držav, ki so vključene v povezane preiskave, nadaljuje pregone.

Dobre prakse vključujejo tesne delovne odnose, ki so bili vzpostavljeni med nacionalnimi predstavništvi ter med nacionalnimi predstavništvi in tožilci za zvezo. V nekem primeru, ki je vključeval Norveško in ZDA, je lahko tožilec za zvezo iz ZDA nemudoma vzpostavil stik z uradniki urada FBI v Evropi in ZDA ter zaprosil za pomoč pri izsleditvi priče in v 48 urah dokončal priprave na pričanje. Tudi Eurojustova koordinacijska srečanja veljajo za zelo učinkovita pri usklajevanju zelo pomembnih kazenskih preiskav in pregonov. Kot dobra praksa so ocenjeni zgodnji stiki, kadar je to mogoče, da se ugotovi najučinkovitejši način pridobivanja informacij in dokazov.

ZDA so leta 2009 začele preiskavo zelo kompleksne, zelo prefinjene in dobro organizirane mednarodne kriminalne mreže, ki je bila vključena v spolno zlorabo otrok z ustvarjanjem in razširjanjem fotografij in videoposnetkov o spolni zlorabi otrok po vsem svetu. Zasebna elektronska oglasna deska, ki je gostovala v ZDA, je članom omogočila trgovanje s pornografskimi fotografijami in videoposnetki o njih samih in drugih odraslih osebah, ki spolno zlorablajo otroke, pogosto mlajše od 12 let in pogosto zelo nasilno. Storilci so uporabljali različne ukrepe, da bi se izognili odkritju, vključno z lažnimi imeni, proxy strežniki, kriptiranjem in gesli. V primer so bili vključeni Belgija, Kanada, Danska, Ekvador, Francija, Nemčija, Madžarska, Kenija, Nizozemska, Filipini, Katar, Srbija, Švedska in Švica.

ZDA so leta 2010 razširile svojo preiskavo z odprtjem zadeve pri Eurojustu za podporo koordinaciji med ameriški preiskavami in preiskavami držav članic. Preiskave so odkrile povezave s 45 državami in so dajale rezultate vse do konca jeseni 2012.

1.6 Eurojust in mreže strokovnjakov

Evropska pravosodna mreža

Eurojust je sodeloval na 38. plenarnem zasedanju Evropske pravosodne mreže (EJN) v Københavnu, na katerem so se obravnavala vprašanja v zvezi s skupnimi preiskovalnimi skupinami ter sodelovanjem z Mrežo skupnih preiskovalnih skupin in Evropsko mrežo kontaktnih točk v zvezi z osebami, odgovornimi za genocid, hudodelstva zoper človečnost in vojna hudodelstva (Mreža za genocid). Poleg tega so se predstavniki Eurojusta udeležili 39. plenarnega zasedanja mreže EJN v Nikoziji, na katerem se je razpravljalo o zadevah v zvezi z uporabo ENPP, zlasti z načelom sorazmernosti.

Eurojust je bil kot v prejšnjih letih dejaven na področju odnosov z mrežo EJN. Poleg tega je bila Skupna projektna skupina Eurojust-EJN (projektna skupina) med danskim predsedovanjem zaprosena, da nadalje obravnava vprašanja dopolnjevanja dejavnosti EJN in Eurojusta. Eurojustova delovna skupina za EJN in sodnike za zvezo je pripomogla k pripravi srečanja projektne skupine v Københavnu ter skupnega dokumenta za seznanitev pravosodnih strokovnjakov v državah članicah z delom, ki ga opravljata Evropska pravosodna mreža (EJN) in Eurojust, in za opis storitev, ki jih ti organizaciji zagotavljata. Razpravljalo se je tudi o načrtih, da bo projektna skupina v prihodnje prispevala k nacionalnemu sistemu za usklajevanje dejavnosti Eurojusta (ENCS) ter izvajanju členov 13 in 13a Sklepa o Eurojustu.

Eurojust je poleg tega gostil 33. redno srečanje kontaktnih točk EJN, 11. srečanje korespondentov za orodja in 4. srečanje nacionalnih korespondentov.

Mreža za skupne preiskovalne skupine

Eurojust in Mreža za skupne preiskovalne skupine od leta 2005 sodelujeta na področju ozaveščanja ter spodbujanja uporabe in razvoja podpornih orodij za uporabo skupnih preiskovalnih skupin v državah članicah.

Eurojust je z ustanovitvijo Sekretariata Mreže za skupne preiskovalne skupine leta 2011 strokovnjakom skupnih preiskovalnih skupin zagotovil koristno platformo za usklajevanje. Sekretariat Mreže za skupne preiskovalne skupine je leta 2012 strokovnjakom v državah članicah ter institucijam in agencijam EU zagotovil več kot 3 500 izvodov tiskane izdaje

Priročnika Eurojusta in Europolu o skupnih preiskovalnih skupinah.

Več kot 100 strokovnjakov za skupne preiskovalne skupine se je udeležilo 8. srečanja nacionalnih strokovnjakov za skupne preiskovalne skupine, ki je potekalo 18. in 19. oktobra. Na razpravah je bila glavna pozornost namenjena ocenjevanju skupnih preiskovalnih skupin. Več informacij o Eurojustovih dejavnostih na področju skupnih preiskovalnih skupin je na voljo v poglavju 1.4.

Mreža za genocid

Eurojust in Mreža za genocid od leta 2004 učinkovito sodelujeta v boju proti nekaznovanosti za ključna mednarodna kazniva dejanja. Dejavnosti Mreže za genocid so se pomembno okrepile od ustanovitve sekretariata Mreže za genocid pri Eurojustu leta 2011. Eurojust gosti srečanja in sekretariat Mreže za genocid in tako strokovnjakom zagotavlja forum za srečanja, razprave, izmenjavo informacij, dobrih praks in izkušenj, sodelovanje in medsebojno pomoč pri preiskavi in pregonu oseb, odgovornih za genocid, hudodelstva zoper človečnost in vojna hudodelstva.

Eurojust je v svojih prostorih gostil 12. in 13. srečanje Mreže za genocid. Na obeh srečanjih so se zbrali strokovnjaki iz držav članic ter strokovnjaki iz Kanade, z Norveškega, iz Švice, ZDA, Mednarodnega kazenskega sodišča (ICC), *ad hoc* mednarodnih kazenskih tribunolov, Mednarodnega odbora Rdečega križa (ICRC), Interpola in predstavniki civilne družbe.

Na 12. srečanju so udeleženci razpravljali o sodelovanju med nacionalnimi organi za priseljevanje in službami kazenskega pregona/tožilstvi pri identifikaciji domnevnih storilcev tovrstnih kaznivih dejanj, ki so vstopili na ozemlje Evropske unije ali na njem že prebivajo. Udeleženci so poleg tega razpravljali o zahtevah za učinkovito preiskavo in pregon primerov na podlagi člena 1F Ženevske konvencije iz leta 1951 o statusu beguncev.

Na 13. srečanju so dodatno proučili to temo, pri tem pa so sodelovali Evropski azilni podporni urad (EASO) in nevladne organizacije, ki pomagajo pri identifikaciji prič, žrtev in storilcev ključnih mednarodnih kaznivih dejanj. Strokovnjaki so razpravljali tudi o: (i) zbiranju informacij o kaznivih dejanjih v konfliktu, ki se odvija v Siriji, (ii) izidu sodbe Meddržavnega sodišča (ICJ)

o vprašanjih v zvezi z obveznostjo pregona ali izročitve (*Belgija proti Senegalu*) in posledicah te sodbe za konvencije o sodelovanju v kazenskih zadevah, (iii) pobudi o novem mednarodnem pravnem okviru za sodelovanje na področju genocida, hudodelstev zoper človečnost in vojnih hudodelstev ter (iv) možnosti oblikovanja skupnih preiskovalnih skupin za

preiskavo in pregon temeljnih mednarodnih kaznivih dejanj. Za ključno se je pri tem izkazala Eurojustova strokovna podpora.

Eurojust in Mreža za genocid sta še naprej dejavno sodelovala pri vzpostavljanju orodij za izmenjavo informacij med člani mreže za genocid.

Odnosi z institucijami Evropske unije
in partnerji

2.1 Odnosi z institucijami

Evropski parlament

Predsednica Eurojusta je v skladu z ustaljeno prakso Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (LIBE) junija predstavila Letno poročilo za leto 2011. Potekala je tudi izmenjava stališč o prihodnosti Eurojusta. Odbor LIBE je izrazil namero obiskati Eurojust. Prav tako junija je Eurojust Posebnemu odboru za organiziran kriminal, korupcijo in pranje denarja (odbor CRIM) predstavil ugotovitve študije z naslovom *Krepitev sodelovanja med pravosodnimi organi držav članic, vključenih v boj proti organiziranemu kriminalu, in vloga Eurojusta*.

Eurojust je pripravil mnenje o predlogu osnutka direktive EU o zamrznitvi in zaplombi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji. Mnenje je vključevalo pregled dobrih praks, razvitih v nekaterih državah članicah, in informacije o obstoječih sistemih nekaterih držav članic, pri čemer je bila v njem priznana možnost uporabe odvzema, ki ne temelji na kazenski obsodbi.

Svet Evropske unije

Eurojust je bil povabljen k sodelovanju v različnih delovnih skupinah Sveta, ki so pristojne za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah. Zlasti je prispeval k prizadevanjem Delovne skupine za splošne zadeve, vključno z ocenjevanjem (GENVAL), Delovne skupine za sodelovanje v kazenskih zadevah (COPEN) in Delovne skupine za pravosodje in notranje zadeve – zunanji odnosi (JAIX). Poleg tega se je na povabilo udeležil zasedanj Sveta za pravosodje in notranje zadeve (PNZ) in nekdanjega Odbora iz člena 36 (CATS).

Še naprej je sodeloval na zasedanjih in pri dejavnostih Stalnega odbora za operativno sodelovanje na področju notranje varnosti (COSI) ter s pravosodnega vidika prispeval k operativnemu sodelovanju

v kazenskih zadevah. Prispeval je zlasti k drugemu poročilu o izvajanju strategije notranje varnosti EU in dokumentu Sveta z naslovom *Premisleki o učinkovitosti financiranja cikla oblikovanja politike EU v zvezi z Eurojustovim financiranjem skupnih preiskovalnih skupin*. Pripomogel je k izvajanju cikla oblikovanja politike in sodeloval pri vseh operativnih akcijskih načrtih v zvezi s prednostnimi nalogami EU na področju kaznivih dejanj.

Delovnim skupinam Sveta so bili predloženi glavne ugotovitve in priporočila iz Eurojustovega strateškega projekta *Krepitev Eurojustovega dela pri primerih v zvezi s trgovino s prepovedanimi drogami – končni rezultati* (11483/12), strateškega seminarja, ki je bil organiziran skupaj z danskim predsedstvom Sveta EU z naslovom *Multidisciplinarni pristop k organiziranemu kriminalu: upravni ukrepi, nadaljnje pravosodno ukrepanje in vloga Eurojusta – København, 11.–13. marca 2012 – Poročilo o izidih* (11298/12), in strateškega projekta z naslovom *Eurojustovo ukrepanje zoper trgovino z ljudmi – končno poročilo in akcijski načrt* (16947/12).

Evropska komisija

Eurojust in Evropska komisija sta 20. julija 2012 po pogajanjih, ki so potekala leta 2011, podpisala pismo o nameri, s katerim sta formalizirala izmenjavo informacij in si prizadevata okrepiti sodelovanje v zadevah skupnega interesa. V letu 2012 so potekala srečanja med predsedstvom Eurojusta, upravnim direktorjem Eurojusta in predstavniki Evropske komisije, ki so pripomogla h komunikaciji o strateških in proračunskih zadevah.

Eurojust je pripravil odgovor na javno posvetovanje Evropske komisije z naslovom *Zaščita finančnih interesov EU in krepitev pregona*. Poudarjena so bila praktična in pravna vprašanja, povezana z ustanovitvi specializiranega Urada evropskega javnega tožilca, zlasti pomen tesne povezave med Uradom evropskega javnega tožilca in Eurojustom.

Na povabilo podpredsednice Viviane Reding, komisarke za pravosodje, temeljne pravice in državljanstvo, je skupaj z generalnimi državnimi tožilci in direktorji javnih tožilstev držav članic EU sodeloval na srečanju, ki je potekalo 26. junija in na katerem se je obravnaval pregon goljufij, ki škodijo finančnim interesom EU.

Oktobra 2012 se je Eurojust z veseljem odzval vabilu za udeležbo in prispevek k posvetovalnemu srečanju Evropske komisije in strokovnjakov držav članic o reformi upravljanja Eurojusta, parlamentarnem nad-

zoru in mogočih dodatnih pooblastil, kot sta začetek preiskav in izdaja zavezujočih sklepov za reševanje sporov o pristojnosti.

2.2 Odnosi z mrežami strokovnjakov

Evropska mreža centrov za izobraževanje v pravosodju

Eurojust je še naprej podpiral in dejavno sodeloval v programu izmenjave Evropske mreže centrov za izobraževanje v pravosodju (EJTN). Devet tožilcev/sodnikov iz različnih držav članic je v enem letu tri mesece delovalo pri Eurojustu, kjer so sodelovali pri vsakodnevnem delu nacionalnih predstavništev matičnih držav (Avstrije, Belgije, Češke republike, Nemčije, Španije, Madžarske, Italije, Portugalske in Slovaške). Program izmenjave udeležencem omogoča vpogled v delo organizacije kot celote ter boljše razumevanje uporabe in učinkovitosti pravosodnih orodij, ki so na voljo nacionalnim predstavništvom.

Eurojust in Evropska mreža centrov za izobraževanje v pravosodju (EJTN) sta spremljala tudi novo oblikovani program za krajše (enotedenske) programe usposabljanja EJTN. Tri nacionalna predstavništva (Madžarske, Portugalske in Španije) so decembra izvedla krajše programe usposabljanja. Kratek program izmenjave tožilcem in sodnikom omogoča, da se v kratkem času seznani s področjem dela nacionalnih predstavništev, in zagotavlja širok pregled dela, ki ga opravlja Eurojust.

Eurojust je dejavno podprl usposabljanje z naslovom *Mednarodno pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah v praksi*, na katerem so bile predstavljene simulacije primerov v zvezi z ENPP in medsebojno pravno pomočjo. Usposabljanja so potekala v več evropskih mestih (v Bukarešti, Madridu, Lizboni, Krakovu, Rimu, Tartuju in Zagrebu).

Posvetovalni forum generalnih državnih tožilcev in direktorjev javnih tožilstev držav članic EU

Eurojust je v letu 2012 še naprej obširno pravno in logistično podpiral delo Posvetovalnega foruma gene-

ralnih državnih tožilcev in direktorjev javnih tožilstev držav članic EU (posvetovalni forum).

V okviru danskega predsedstva je Eurojust junija pripomogel k odzivu Posvetovalnega foruma na javno posvetovanje, ki ga je organizirala Evropska komisija, z naslovom *Zaščita finančnih interesov EU in krepitev pregona*, s skupnim prispevkom o usklajevanju kazenske zakonodaje in ustanovitvi Urada evropskega javnega tožilstva, pripravljenim na podlagi odgovorov, ki so jih zagotovili številni člani posvetovalnega foruma.

Decembra je pri Eurojustu potekalo srečanje Posvetovalnega foruma, ki ga je organiziralo ciprsko predsedstvo. Udeleženci so razpravljali o izzivih pri preiskavah in pregonu kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom EU, dodani vrednosti, ki jo prinaša nedavni osnutek direktive o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom EU, s kazensko zakonodajo ter o vlogah Evropske unije, Eurojusta in držav članic pri tem. Razpravljalo se je tudi o opredelitvah kaznivih dejanj v zvezi z zaščito finančnih interesov, pomislekih glede pristojnosti, uskladitvi sankcij, rokih in pomenu vseh teh vprašanj za prihodnjo ustanovitev Urada evropskega javnega tožilstva. Poleg tega se je obravnavalo tudi zadeve v zvezi s pravosodnim sodelovanjem pri začasnem zavarovanju in odvzemu premoženjskih koristi, s posebnim poudarkom na ovirah za njihov odvzem, izkušnjah strokovnjakov, dobrih praksah in potrebah, praktični uporabi obstoječih instrumentov EU in mogočem učinku osnutka Direktive o zamrznitvi in zplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji. Udeleženci so razpravljali o prihodnjih vidikih Posvetovalnega foruma. V tem okviru so člani Posvetovalnega foruma Eurojust zaprosili, da še naprej zagotavlja podporo njegovim dejavnostim. O stališčih s srečanja so bile obveščene ustrezne institucije EU, da bodo seznanjene z mnenji Posvetovalnega foruma o vseh obravnavanih temah in jih bo mogoče upoštevati pri zakonodajnih in političnih prizadevanjih na ravni EU pri boju proti hudim kaznivim dejanjem.

2.3 Agencije in organi Evropske unije

Europol

Operativno sodelovanje med Eurojustom in Europolom, ki ga je okrepilo dopolnjevanje njunih pristojnosti, je bilo še naprej ključno za Eurojustove dejavnosti med letom. V PDEU je navedeno, da usklajevalna vloga Eurojusta temelji na „informacijah, ki jih pošljejo organi držav članic in Europol“. Obe organizaciji sta si prizadevali izboljšati izmenjavo informacij, da bi lahko Eurojust v celoti izpolnjeval svoje pristojnosti.

Za sodelovanje med Eurojustom in Europolom na področju obravnave primerov je bilo zlasti koristno, da se je Europol udeležil Eurojustovih koordinacijskih srečanj glede 85 primerov. Nadaljeval se je razvoj neposrednega komuniciranja in sodelovanja med nacionalnimi predstavništvi in Europolovimi uradi za zvezo, pri čemer so imela številna nacionalna predstavništva redne stike in sestanke.

Izmenjava operativnih informacij med Eurojustom in Europolom prek varne komunikacijske povezave je ostala stabilna in izmenjanih je bilo 943 sporočil.

Posodobljeno pismo o nameri za vzpostavitev varne komunikacijske povezave, ki je začelo veljati 1. aprila, je dodatno izboljšalo izmenjavo informacij. To pismo je vzpostavilo pravni predpogoj za uporabo programa za varno omrežno izmenjavo podatkov (SIENA) z Eurojustom. Do konca leta sta bila skoraj dokončana tehnična izvedba programa SIENA in usposabljanje o njem, ki je bilo organizirano za nacionalna predstavništva in Enoto za analizo primerov. Uporaba programa SIENA za izmenjavo informacij z Europolom se bo redno ocenjevala za zagotavljanje popolne uporabe.

Eurojust je bil še naprej povezan s 17 Europolovimi osrednjimi točkami (prej analitične delovne datoteke) in je začel pripravljati študijo izvedljivosti. Nadaljevale so se razprave za spodbujanje nadaljnje povezovanja Eurojusta z osrednjimi točkami, kot so na primer tiste, ki obravnavajo islamski terorizem in ekstremistične skupine na nacionalnem nivoju.

Program izmenjave osebja pri obeh organizacijah, ki se je začel izvajati leta 2011, se je izkazal za uspešnega, povečalo se je tudi število medsebojnih obiskov in udeležencev. Eurojust in Europol sta vzajemno gostila skupno 47 zaposlenih. Udeleženci iz Eurola, ki so obiskali Eurojust, so se udeležili informativnih se-

stankov, prilagojenih njihovim posebnim strokovnim izkušnjam in potrebam.

Operativno sodelovanje v skupnih preiskovalnih skupinah se je izboljšalo z razvojem mehanizma za medsebojno obveščanje o sodelovanju v skupnih preiskovalnih skupinah.

Dne 12. aprila in 24. novembra sta potekali neformalni srečanja med predsedstvom Eurojusta, upravnim direktorjem Eurojusta in direktoratom Eurola, ta dobrodošla pobuda pa se bo izvajala tudi v prihodnje. Eurojust se je kot v prejšnjih letih udeležil srečanj vodij nacionalnih enot Eurola (HENU).

Evropski urad za boj proti goljufijam

Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) je privilegirani partner v boju proti goljufijam, korupciji in drugim kaznivim dejanjem, ki škodijo finančnim interesom Evropske unije. Eurojust je odprl pet primerov, pri katerih je sodeloval OLAF, še en primer, ki je bil pri Eurojustu odprt že leta 2010, pa je bil leta 2012 razširjen z vključitvijo OLAF-a. OLAF se je udeležil tudi petih koordinacijskih srečanj.

Skupini za zvezo Eurojusta in OLAF-a sta se med letom redno srečevali za okrepitev operativnega sodelovanja pri potekajočih primerih in proučitev zadev skupnega interesa. Med skupnimi srečanji se je začela razprava o možnosti vzpostavitve programa izmenjave med Eurojustom in OLAF-om.

Eurojust se je udeležil 10. Konference tožilcev za področje goljufij, ki jo je urad OLAF organiziral novembra, in junijske konference z naslovom *Načrt za Urad evropskega javnega tožilca? Vzorčna pravila EU glede kazenskega postopka*, ki jo je ob podpori OLAF-a organizirala Univerza v Luxembourg. Eurojust in OLAF sta med letom okrepila prizadevanja za izboljšanje sodelovanja pri obravnavi primerov in izrazila zavezanost začetku sodelovanja, kadar je očitna potreba po usklajevanju, ne glede na to, ali je primer dvostranski ali večstranski. Skupni seznam primerov se spremlja in redno posodablja, sprejet je bil tudi dogovor o skupnem ocenjevanju končanih primerov, v katerih sta sodelovala OLAF in Eurojust.

Sprejet je bil tudi načelni dogovor o pristopu po načelu „skupnega poslanstva“ predstavnikov Eurojusta in

OLAF-a v zvezi s primeri, v katerih upravna preiskava zahteva nadaljnje pravosodno ukrepanje.

Pričakuje se, da bo nova uredba o OLAF-u pomembno prispevala k prihodnjemu operativnemu sodelovanju med Eurojustom in OLAF-om, saj vključuje posebno sklicevanje na posredovanje ustreznih informacij Eurojustu.

Frontex

Eurojust in Frontex sta nadaljevala pogajanja o instrumentu za spodbujanje in pospeševanje medagencijskega sodelovanja ter podpiranje skupnih prizadevanj pri boju proti čezmejnemu kriminalu.

Frontex je nasledil Eurojust pri predsedovanju vodjam agencij na področju pravosodja in notranjih zadev (PNZ). Eurojust je sodeloval v dejavnostih agencij

PNZ, pri čemer je glavno pozornost namenjal večstranskemu sodelovanju, in se udeležil letnega srečanja vodij agencij PNZ, ki je potekalo 3. decembra na sedežu Frontex-a.

CEPOL

Eurojust je še naprej prispeval k delu Evropske policijske akademije (CEPOL), saj je tvorno prispeval k oblikovanju CEPOL-ovega spletnega učnega modula o trgovini z ljudmi, sodeloval pri CEPOL-ovem spletnem seminarju za agencije EU za kazenski pregon in pravosodno sodelovanje ter organiziral usposabljanje o financiranju skupnih preiskovalnih skupin. Za izboljšanje prihodnjega sodelovanja je potekalo srečanje med CEPOL-om in Eurojustom o razvoju *skupnega programa usposabljanja o Eurojustu*, pri čemer je bila pri Eurojustu vzpostavljena notranja delovna skupina za to temo.

2.4 Odnosi s tretjimi državami in organizacijami zunaj Evropske unije

Eurojust je decembra predložil Svetu EU v odobritev osnutek sporazuma o sodelovanju med Eurojustom in Kneževino Lihtenštajn ter Svet obvestil o načrtih za začetek formalnih pogajanj za sklenitev sporazuma o sodelovanju z Republiko Moldavijo. Znova je bilo potrjeno, da sta prednostni nalogi sporazuma o sodelovanju z Rusko federacijo in Ukrajino. Vzpostavljeni so bili stiki za proučitev možnosti za začetek pogajanj o sporazumih o sodelovanju z Albanijo, Bosno in Hercegovino, Zelenortskimi otoki, Izraelom, Črno goro, Srbijo in Turčijo. Na prednostni seznam za pogajanja o sporazumih o sodelovanju so bile dodane latinskoameriške države, zlasti Brazilija, Kolumbija in Mehika. Eurojust je v svojo mrežo kontaktnih točk v tretjih državah vključil tudi Tunizijo. Eurojust in Interpol sta poleg tega začela pogajanja za podpis pisma o nameri.

V Limassolu na Cipru je 4. in 5. oktobra potekal strateški seminar z naslovom *Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah med državami članicami EU in južnimi sosedami EU* (Alžirijo, Egiptom, Izraelom, Jordanijo, Libanonom, Libijo, Marokom, Palestinsko upravo in Tunizijo), ki so ga skupaj organizirali Eurojust, ciprsko predsedstvo Sveta EU, generalni državni tožilec Republike Ciper in Evropska komisija. Na njem so

udeleženci obravnavali dobre prakse in težave z različnih področij pravosodnega sodelovanja, morebitne nadaljnje ukrepe za krepitev sodelovanja in imenovanje Eurojustovih kontaktnih točk v južnih sosedah EU.

Pri Eurojustu je 25. in 26. oktobra potekala *Delavnica o uporabi sporazumov o medsebojni pravni pomoči in izročitvi med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike*, ki sta jo skupaj organizirala Eurojust in ZDA ob podpori ciprskega predsedstva, generalnega sekretariata Sveta in Evropske komisije. Na delavnici so se obravnavale težave na področju izročitve in medsebojne pravne pomoči ter vprašanja v zvezi z odvzemom in vrnitvijo premoženjske koristi, preiskavami na področju kibernetске kriminalitete in izmenjavo elektronskih dokazov.

Eurojust je še naprej podpiral pobude na Balkanu, vključno s projektom Evropske komisije z naslovom *Boj proti organiziranemu kriminalu in korupciji: krepitev mreže tožilcev*.

Informacije o Eurojustovi obravnavi primerov, ki vključujejo tretje države, in vlogi tožilcev za zvezo iz tretjih držav, dodeljenih Eurojustu, so na voljo v poglavju 1.5.

Sklep o Eurojustu in prihodnost

3.1 Implementacija Sklepa Sveta o Eurojustu

Zakonodajo za uskladitev nacionalne zakonodaje s Sklepom o Eurojustu do roka junija 2011 je bilo treba sprejeti v 20 državah članicah. Vendar je Sklep o Eurojustu do konca leta 2012 začelo v celoti izvajati le 12 držav članic (7 zakonodajno in 5 upravno), štiri države članice so ga začele izvajati delno, v skladu z informacijami, prejetimi od držav članic, pa ga 11 držav članic še ni začelo izvajati.

Eurojust je dokončal več projektov, povezanih z notranjim izvajanjem Sklepa o Eurojustu. Sistem nujne koordinacijske enote, ki je začel delovati leta 2011, zdaj polno deluje in omogoča, da je Eurojust dosegljiv 24 ur na dan in sedem dni v tednu na brezplačni mednarodni telefonski številki.

Eurojust je še naprej razvijal sistem za upravljanje primerov (CMS) in „pametni“ obrazec PDF na podlagi člena 13, ki je bil razvit leta 2011 za spodbujanje strukturiranega prenosa informacij med strokovnjaki in Eurojustom ter je bil na zahtevo uporabnikov izboljšan leta 2012 z različico 2.0, ki jo je mogoče tudi na pol samodejno uvoziti v sistem CMS.

Eden od najpomembnejših dosežkov v državah članicah v letu 2012 je bil razvoj nacionalnih sistemov za usklajevanje dejavnosti Eurojusta (ENCS). Eurojust je dodatne dejavnosti namenil tehnični povezavi med člani sistema ENCS v državah članicah in Eurojustovim sistemom CMS, da bi bolje sledil potrebam uporabnikov ter omogočil varnejši in ustrežnejši prenos informacij. Ta povezava bo kratkoročno omogočila večjo varnost pri prenosih z elektronsko pošto, dolgoročno

pa članom sistema ENCS v državah članicah omogoča povezanost s sistemom CMS. Vzpostavljene so povezave z Bolgarijo in Romunijo, kmalu pa bodo vzpostavljene tudi povezave z drugimi državami članicami.

Pri Eurojustu je 12. novembra potekalo prvo srečanje njegovih nacionalnih korespondentov. Cilj srečanja je bil razprava o dobrih praksah in izkušnjah ter njihova izmenjava. Na srečanju je bila glavna pozornost namenjena stanju vzpostavitve in delovanju ENCS v državah članicah, izmenjavi informacij na podlagi člena 13 Sklepa o Eurojustu, uporabi Eurojustovega „pametnega“ obrazca PDF na podlagi člena 13, povratnim informacijam Eurojusta na podlagi člena 13a ter stanju tehnične povezave med ENCS in Eurojustovim sistemom CMS. Redno se posodablja informativne predloge, imenovane *fiches suédoises*, ki jih je oblikoval za zagotavljanje pregleda izvajanja ENCS v državah članicah in so bili uvedene leta 2008 v okviru švedskega predsedstva EU.

Več držav članic je poročalo, da so ENCS že vzpostavile, ker pa so to storile nedavno, so le malo poročale o praktičnih izkušnjah oziroma niso poročale o njih. V nekaterih državah članicah je bil ENCS vzpostavljen ob strogem upoštevanju člena 12 Sklepa o Eurojustu (tj. v ENCS so vključene le kategorije članov iz Sklepa o Europolu). Druge države članice so se odločile za širši pristop in so v ENCS vključile ali na njegova srečanja povabile predstavnike drugih agencij, ki niso navedene v členu 12 Sklepa o Europolu, kot so predstavniki organov pregona, ki obravnavajo finančna kazniva dejanja, ter kontaktnih točk za OLAF in Europol.

3.2 Šesti krog medsebojnih ocenjevanj o praktičnemu izvajanju in delovanju sklepov o Eurojustu in Evropski pravosodni mreži v državah članicah

Delovna skupina Sveta za splošne zadeve, vključno z ocenjevanjem (GENVAL) je junija 2011 odločila, da bo šesti krog medsebojnih ocenjevanj namenjen praktičnemu izvajanju in delovanju sklepov o Eurojustu in Evropski pravosodni mreži v državah članicah. V tri-

letnem obdobju (2012-2014) bodo ocenjene vse države članice. Vsaka država članica predloži pisne odgovore na vprašalnik Sveta, nato jo obišče skupina za ocenjevanje, sestavljena iz treh strokovnjakov iz drugih držav članic in opazovalcev iz Komisije, Eurojusta

in Europol. Eurojust je zagotovil tudi odgovore na poseben vprašalnik, ki je bil naslovljen nanj, te odgovore pa upoštevajo skupine za ocenjevanje, ki sodelujejo pri obiskih v posameznih državah članicah.

V letu 2012 so bile ocenjene Švedska, Litva, Belgija, Estonija, Slovaška, Danska, Finska, Madžarska in

Avstrija. Strokovnjaki po obiskih na kraju samem, opravljenih v državah članicah, ob pomoči opazovalcev pripravijo ocenjevalna poročila, ki temeljijo na odgovorih držav članic na vprašalnike in ugotovitvah z obiskov ocenjevalcev. Končna poročila se predložijo GENVAL-u.

3.3 Delovna skupina za prihodnji razvoj Eurojusta

Delovna skupina za prihodnji razvoj Eurojusta je nadaljevala razprave in dejavnosti o njegovi reformi glede na člen 85 PDEU in o ustanovitvi Urada evropskega javnega tožilca „iz“ Eurojusta, kot je predvideno v členu 86 PDEU.

Eurojust je zaključil začetna razmišljanja o prihodnji strukturi, ki bo temeljila na načelih učinkovi-

teta javnega upravljanja in neodvisnosti operativnega dela nacionalnih predstavništev, in Evropski komisiji predložil dokument, v katerem je predlagal morebitne ureditve upravljanja. Drugi prispevek je zadeval vključenost Evropskega parlamenta in nacionalnih parlamentov v ocenjevanje Eurojustovih dejavnosti.

3.4 Konferenca *Eurojustova desetletnica, operativni dosežki in prihodnji izzivi*

Na novembrski konferenci z naslovom *Eurojustova desetletnica, operativni dosežki in prihodnji izzivi*, ki jo je Eurojust organiziral ob podpori Akademije za evropsko pravo (ERA), se je razpravljalo o strokovnem znanju in izkušnjah, ki jih je pridobil pri usklajevanju preiskav hudih kaznivih dejanj v zadnjem desetletju, in prihodnjih perspektivah Eurojusta. Konference so se udeležili predstavniki institucij in relevantnih organov EU s področja kazenskega pravosodja, predstavniki držav članic, nacionalnih pravosodnih organov, akademski strokovnjaki ter sedanji in nekdanji nacionalni predstavniki. To je bilo prvič, da je bila kakšna Eurojustova prireditev odprta tudi za splošno javnost.

Udeleženci so potrdili, da so koordinacijska srečanja, koordinacijski centri in podpora skupnim preiskovalnim skupinam učinkovita orodja, ki pripomorejo k odpravi pomanjkljivosti v čezmejnih preiskavah in pregonu na področju težjih oblik čezmejnih kaznivih dejanj.

Udeleženci so poudarili, da je treba izboljšanje notranje strukture in parlamentarnega nadzora Eurojusta

dopolniti z okrepljeno operativno učinkovitostjo pri usklajevanju preiskav in pregona, v prihodnje pa morda dati možnost, da sam sproži preiskavo in pa možnost reševanja sporov o pristojnosti.

V okviru člena 86 PDEU je bila za dosego skupnega cilja, tj. učinkovitejšega boja proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom EU, izpostavljena potreba po skladnem okviru in tesnih povezavah med Eurojustom in Uradom evropskega javnega tožilca ter drugimi relevantnimi akterji na tem področju, kot sta OLAF in Europol.

Udeleženci so se strinjali, da mora prihodnji Urad evropskega javnega tožilca temeljiti na obstoječih strukturah, izkušnjah in strokovnem znanju ter postati del skladnega sistema na območju svobode, varnosti in pravice. Soglašali so tudi, da bo imel Eurojust osrednjo vlogo v prihodnjem Uradu evropskega javnega tožilca in pri povezavah z nacionalnimi pravosodnimi organi držav članic in tretjih držav.

Upravne spremembe

4.1 Upravne spremembe

Letni delovni načrt in operativni načrti na ravni enot so ključni del Eurojustovega cikla strateškega načrtovanja in programiranja ter podlaga za Eurojustov proračun, oblikovan po dejavnostih. Izvajajo se dejavnosti za izboljšanje razpoložljivih orodij za zagotavljanje učinkovitega načrtovanja, stroškovno učinkovitega upravljanja proračuna in upravljanja učinkovitosti.

Načrtovane dejavnosti Eurojusta v letu 2012 so bile izpolnjene s pomočjo osebja, ki je štelo 274 oseb, ki so delovale na sedežu v Haagu, in sicer 45 tožilcev, sodnikov in policijskih uradnikov z enakovrednimi pristojnostmi, ki so jih Eurojustu dodelile države članice, 12 dodeljenih nacionalnih strokovnjakov in 217 članov osebja. Njegov proračun za leto 2012 je znašal 32 967 000 EUR, stopnja izvrševanja proračuna pa je bila 98-odstotna.

V okviru pisma o nameri, ki sta ga sklenila Evropska komisija in Eurojust, je bilo organiziranih več srečanj o poslovanju, potekala so tudi redna izmenjava informacij in posvetovanja med predstavniki Komisije, upravnim direktorjem Eurojusta ter vodjami enot in služb. Okrepljen dialog je bil vzajemno koristen, zlasti v času finančnih omejitev in razprav o novi uredbi o Eurojustu.

Eurojust je sodeloval na strokovnih srečanjih o strateškem načrtovanju v zvezi z dejavnostmi agencij na

področju pravosodja in notranjih zadev (PNZ). Poleg tega se je o svojem letnem delovnem programu za leto 2014 posvetoval z drugimi agencijami.

Eurojust je dosegel napredek v zvezi s pregledom organizacijske strukture (OSR), vključno s preходом njegovega upravnega dela na novo strukturo. Proces prehoda je potekal v skladu s kadrovskim načrtom, ki je bil izveden z vrsto notranjih in zunanjih izbirnih postopkov. Med številnimi izbirnimi postopki, povezanimi s tem preходом, je bil dokončan tudi postopek izbire vodje operativne podpore.

Akcijski načrt za izvajanje Eurojustove komunikacijske strategije, ki jo je kolegij sprejel oktobra 2012, vključuje vrsto dejavnosti za izboljšanje odnosov s partnerji, zainteresiranimi stranmi in mediji v EU ter vzpostavlja podatkovno zbirko o ponazoritvenih primerih za izboljšanje prepoznavnosti Eurojustove obravnave primerov. Februarja 2012 je bila ob praznovanju njegove desetletnice vzpostavljena nova spletna stran.

Eurojust je z državo gostiteljico v začetku leta 2012 izbral za svoje nove prostore zmagovalno oblikovalsko ekipo, ki se je še naprej ukvarjala z opredelitvijo zahtev in končnim načrtom novih prostorov, ki naj bi bil oblikovan do konca leta 2013. Glede na časovni razpored bodo novi prostori dokončani do konca leta 2015.

4.2 Javni dostop do Eurojustovih dokumentov

Število zaprosil za dostop javnosti do Eurojustovih dokumentov se je v letu 2012 povečalo in je obsegalo sedemnajst začetnih zaprosil ter eno prošnjo za pridobitev soglasja. Na Eurojust je bilo neposredno naslovljenih štirinajst začetnih zaprosil. V treh drugih primerih so potekala posvetovanja z njim kot tretjo stranko v zvezi z zaprosili, ki so jih prejele nacionalne in mednarodne organizacije.

Dostop je bil pri sedmih od osmih zaprosil, ki se niso nanašali na obravnavane zadeve, v celoti odobren. Pri enem zaprosilu je bil dostop delno zavrnjen, ker bi polno razkritje ogrozilo javno varnost, izpolnitev njegovih nalog pri krepitvi boja proti težjim oblikam kaznivih dejanj in spoštovanje veljavnih pravil o poslovnih skrivnostih (v skladu s prvo, peto in sedmo alineo

člena 4(1)(a) Sklepa o sprejetju Pravilnika o javnem dostopu do Eurojustovih dokumentov).

V zvezi s šestimi zaprosili za dostop do dokumentov, ki so zadevali obravnavane primere, je bilo eno zaprosilo delno odobreno; dostop do nekaterih zahtevanih dokumentov (ali delov dokumentov) je bil zavrnjen na podlagi varstva zasebnosti in integritete posameznikov ter varstva Eurojustovega postopka odločanja (v skladu s členoma 4(1)(b) in 4(3) Sklepa o sprejetju Pravilnika o javnem dostopu do Eurojustovih dokumentov). V zvezi z drugim zaprosilom Eurojust zahtevanih dokumentov ni več hranil. V preostalih štirih zaprosilih za dostop do dokumentov, ki so zadevali obravnavane primere, je bil dostop zavrnjen, ker bi njihovo razkritje ogrozilo varstvo javnega interesa v zvezi z izpolnjevanjem

njegovih nalog pri krepitvi boja proti težjim oblikam kaznivih dejanj, nacionalnih preiskav in kazenskih pregonov, pri katerih Eurojust pomaga, in spoštovanju veljavnih pravil o poslovni skrivnosti (v skladu s peto, šesto in sedmo alineo člena 4(1)(a) Sklepa o sprejetju Pravilnika o javnem dostopu do Eurojustovih dokumentov), integriteto posameznikov (v skladu s členom 4(1)(b) Sklepa o sprejetju Pravilnika o javnem dostopu do Eurojustovih dokumentov) in/ali varstvo

Eurojustovega postopka odločanja (v skladu s členom 4(3) Sklepa o sprejetju Pravilnika o javnem dostopu do Eurojustovih dokumentov).

Druga tri zaprosila za dostop so zadevala kazenske zadeve ali kazenske preiskave na splošno, vendar so bila zunaj njegove pristojnosti ali so se nanašala na primere, pri katerih Eurojust ni sodeloval.. Zato je prosilce obvestil, da njegovi dokumenti niso na voljo.

Vodje enot in služb pri Eurojustu

Od leve proti desni: Jacques Vos, skupne službe; Joannes Thuy, predstavnik za medije in stike z javnostjo; Diana Alonso Blas, pooblaščenka za varstvo podatkov; Carla Garcia Bello, strokovna sodelavka kolegija; Alinde Verhaag, Enota za analizo primerov; Anna Baldan, koordinatorka Sekretariata Mreže skupnih preiskovalnih skupin; Klaus Rackwitz, upravni direktor; Catherine Deboyser, Pravna služba; Jon Broughton, Enota za informacijsko upravljanje; Mike Moulder, Enota za proračun, finance in naročila; Linda Scotts, Enota za kadrovske zadeve; Matevž Pezdirc, koordinator Mreže za genocid; Fatima Martins, sekretarka Evropske pravosodne mreže (EJN).

Eurojustova uprava 2013

Nadaljnje dejavnosti v zvezi s sklepi Sveta

Svet za pravosodje in notranje zadeve je 6. junija 2012 sprejel sklepe o desetem letnem poročilu Eurojusta (10360/12). Kot v prejšnjih letih poroča o izvajanju teh sklepov. V spodnji preglednici je navedeno, kje je mogoče najti več informacij o področjih, v zvezi s katerimi je Svet pripravil priporočila.

Priporočila Sveta	Izvajanje
Okrepiti uporabo videokonference.	Čeprav številke niso na voljo, je bilo ugotovljeno, da nacionalna predstavništva pogosteje uporabljajo videokonferenčno opremo na koordinacijskih srečanjih, v koordinacijskih centrih in na sestankih z organi v matičnih državah.
Razviti uporabo koordinacijskih centrov ter poročati o praktični uporabi in njenem pomenu za opravljanje preiskav.	V letu 2012 je bilo organiziranih sedem koordinacijskih centrov. Glej poglavje 1.4.
Dodatno podpirati oblikovanje in izvajanje skupnih preiskovalnih skupin za razvoj dobrih praks ter izmenjavo informacij o pravosodnih izkušnjah in rezultatih primerov.	Eurojust je v letu 2012 sodeloval v 47 skupnih preiskovalnih skupinah, financiral pa jih je 62. Glej poglavji 1.4 in 1.6 (Mreža skupnih preiskovalnih skupin).
Ohraniti prakso vključevanja Europol v postopek usklajevanja.	Europol je sodeloval na koordinacijskih srečanjih Eurojusta v 85 primerih. Glej poglavje 2.3.
Poročati o izvajanju člena 7(3) Sklepa o Eurojustu v zvezi z ENPP.	Glej poglavje 1.2.
Izpopolniti zmogljivosti za poročanje o težavah, rešitvah in trendih na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah.	Glej poglavje 1.
Poročati o uporabi obrazca PDF v zvezi s členom 13 Sklepa o Eurojustu in natančno opredeliti obseg izmenjave informacij.	Razvita je bila elektronska predloga. Najnovejša različica omogoča samodejni vnos podatkov v sistem za upravljanje primerov. Glej poglavje 3.1.
Zagotoviti pravočasno izvedbo projekta EPOC IV.	Dokončanje projekta je sovpadlo s sklepno konferenco, ki je 29. in 30. marca 2012 potekala v Noordwijku na Nizozemskem.
Dokončati postopek izvajanja in namestitve varne povezave, ki omogoča dostop do sistema za upravljanje primerov (CMS) na nacionalni ravni.	Enajst držav članic namestitve še ni opravilo. Glej poglavje 3.1 (Varna povezava s sistemom za upravljanje primerov na nacionalni ravni).
Poročati o izvajanju člena 13a v zvezi z informacijami in sporočanje povratnih informacij nacionalnim organom.	Povratne informacije prek letnega poročila in strateških poročil o težjih kaznivih dejanjih (trgovina s prepovedanimi drogami, trgovina z ljudmi). Prav tako z odkrivanjem povezav in primerjalno analizo ter izmenjavo informacij med koordinacijskimi srečanji. Glej poglavje 3.1.

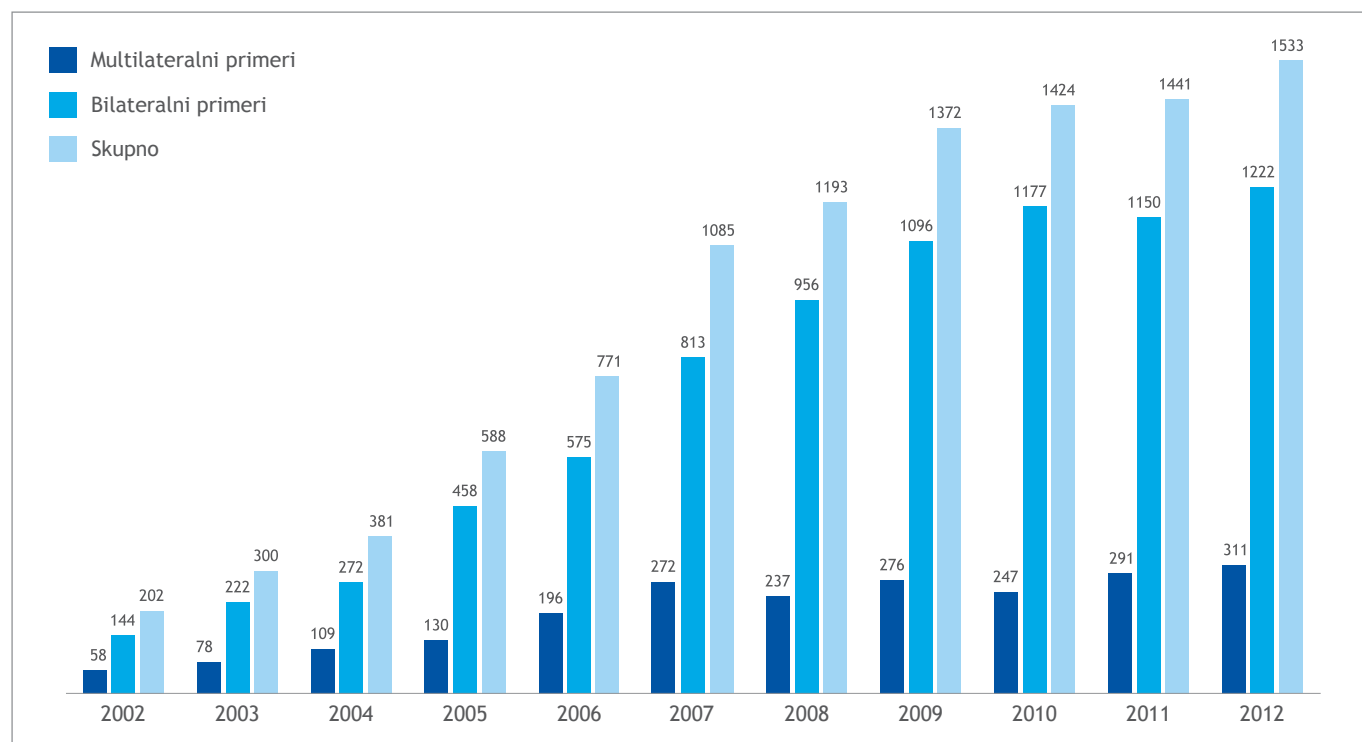

Priloga: Statistični podatki za leto 2012

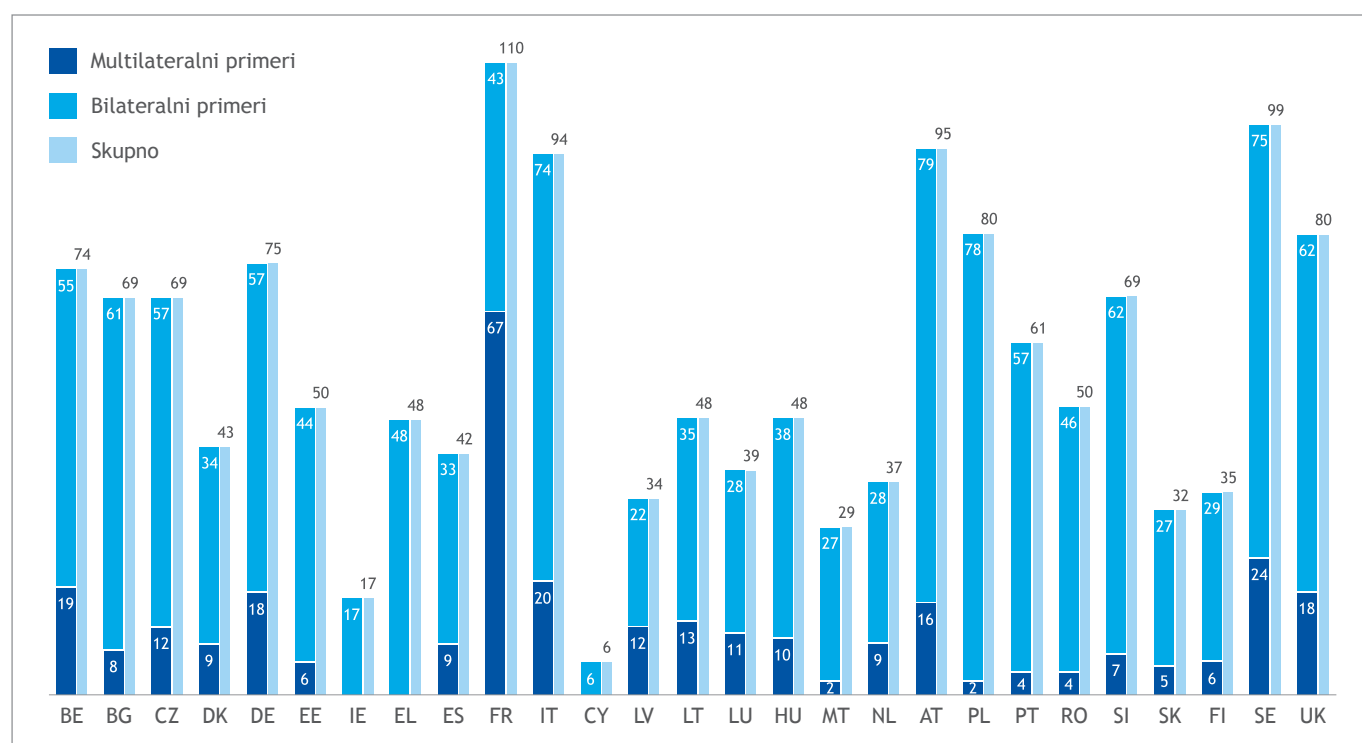
Grafični prikaz 1: Predloženi primeri v obdobju 2002-2012

V letu 2012 je bilo Eurojustu predloženih 1 533 primerov, kar je še naprej v skladu s trendom naraščanja zaprosil držav članic za pomoč od leta 2002. V približno 20 odstotkih teh primerov so bile vključene tri države ali več.

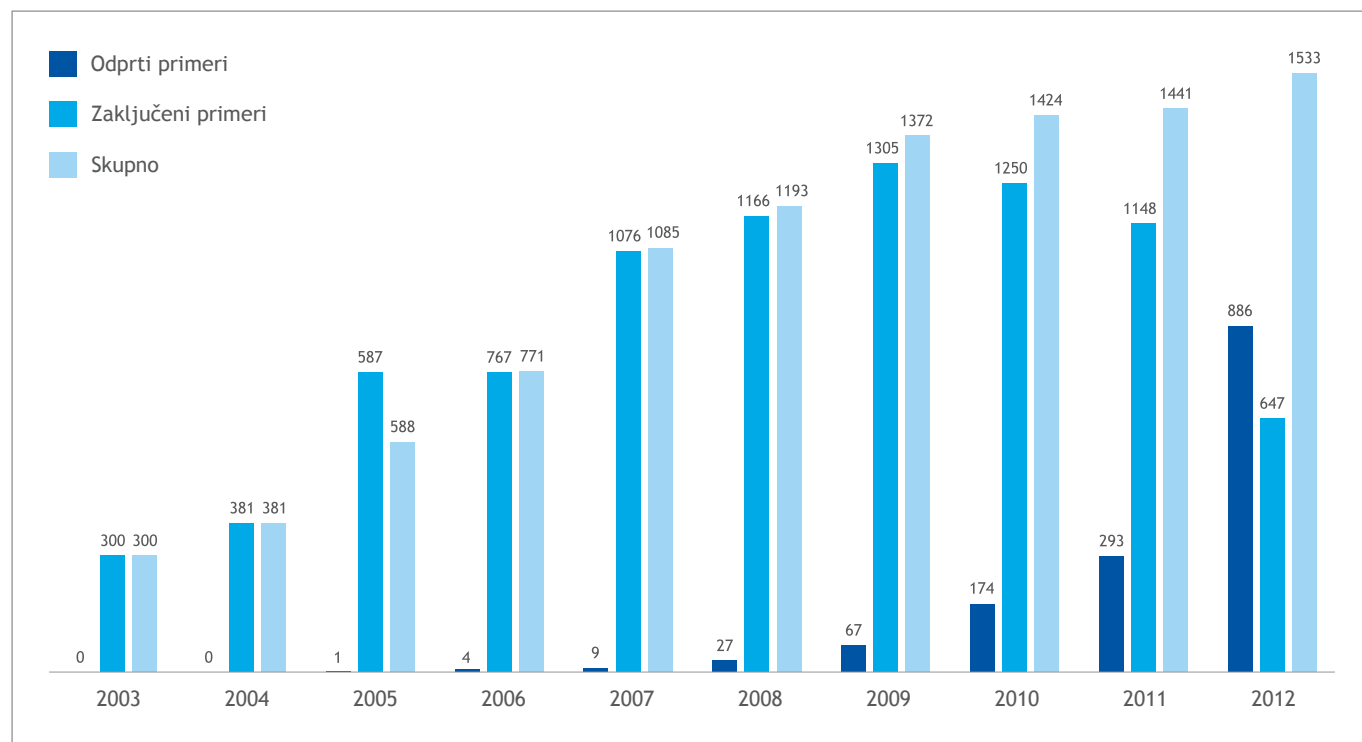
Grafični prikaz 2: Bilateralni/multilateralni primeri glede na nacionalna predstavništva v letu 2012

Grafični prikaz ponazarja število dvostranskih in večstranskih primerov, ki so jih v letu 2012 predložila posamezna nacionalna predstavništva. Dvostranski primeri ne pomenijo, da gre za lažje kaznivo dejanje ali omejeno vključenost Eurojusta. Primer, ki je pri Eurojustu dvostranski, je lahko v neki državi članici večstranski.

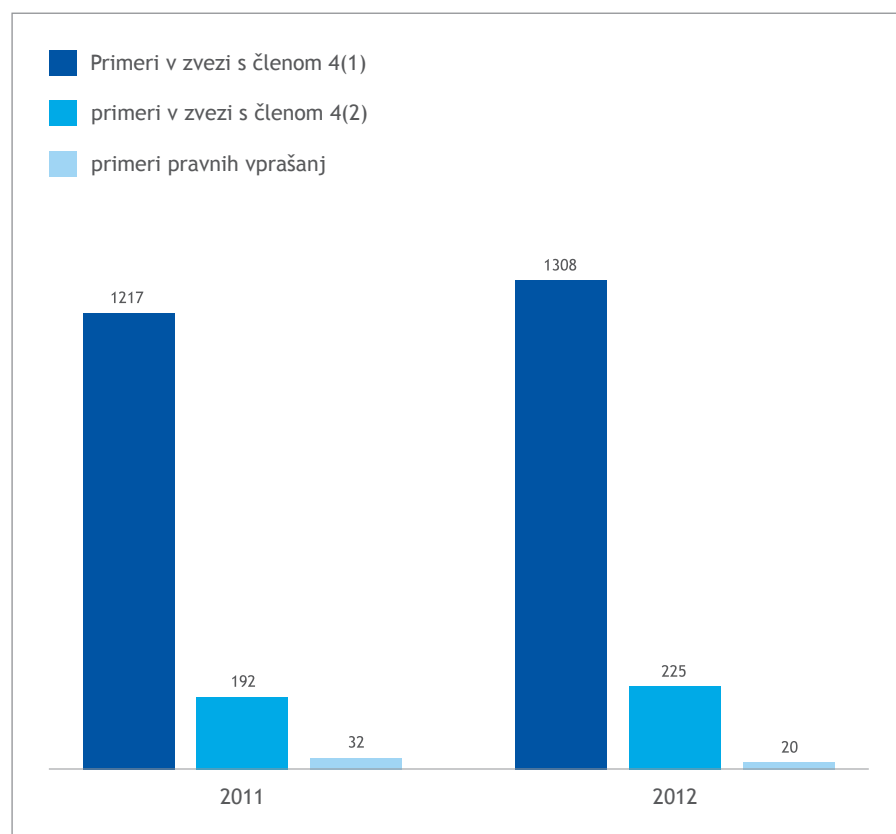

Grafični prikaz 3: Primeri, ki so bili odprti in zaključeni v obdobju 2003-2012

Na število obravnavanih primerov na nacionalnih predstavništvih ne vpliva le število primerov, predloženih v nekem letu, temveč tudi število primerov iz preteklih let, ki še niso zaključeni. Eurojust ima skupno 575 neresenih primerov iz preteklih let (2003–2011), ki še vedno zahtevajo njegovo pozornost in pomoč.

Grafični prikaz 4: Splošna razvrstitev primerov

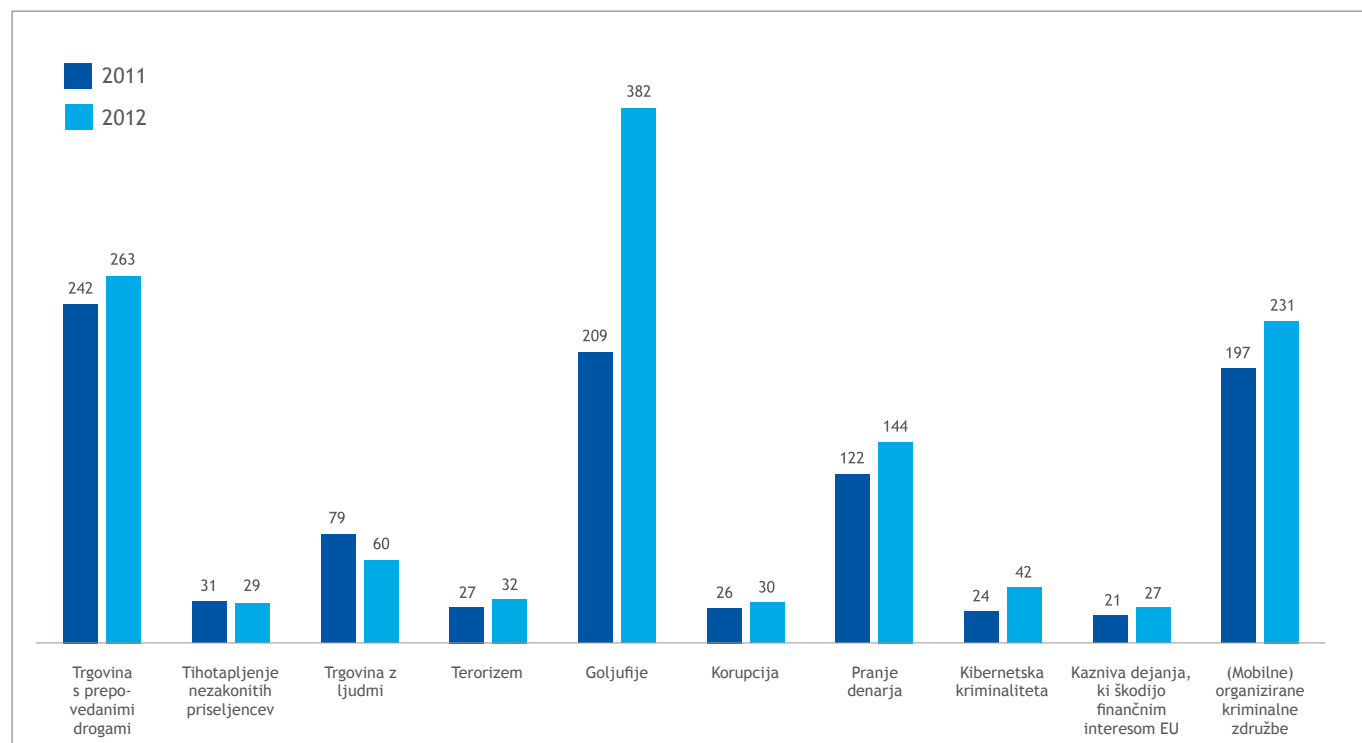

V skladu s členom 4(1) Sklepa o Eurojustu se njegova splošna pristojnost nanaša na tiste vrste kaznivih dejanj, pri katerih je Europol vedno pristojen za ukrepanje, ter na druge vrste kaznivih dejanj, ki so bila storjena v povezavi s temi vrstami kaznivih dejanj. Poleg tega lahko v skladu s svojimi cilji zagotovi pomoč pri preiskavah in kazenskem pregonu drugih vrst kaznivih dejanj na zaprosilo pristojnega organa države članice, in sicer v skladu s členom 4(2). Država članica ga lahko zaprosi tudi za pomoč pri zadevah ali vprašanjih bolj splošne narave, ki niso nujno neposredno povezana z obravnavanimi operativnimi primeri, med drugim tudi v zvezi z nacionalno zakonodajo ali postopki (primeri pravnih vprašanj).

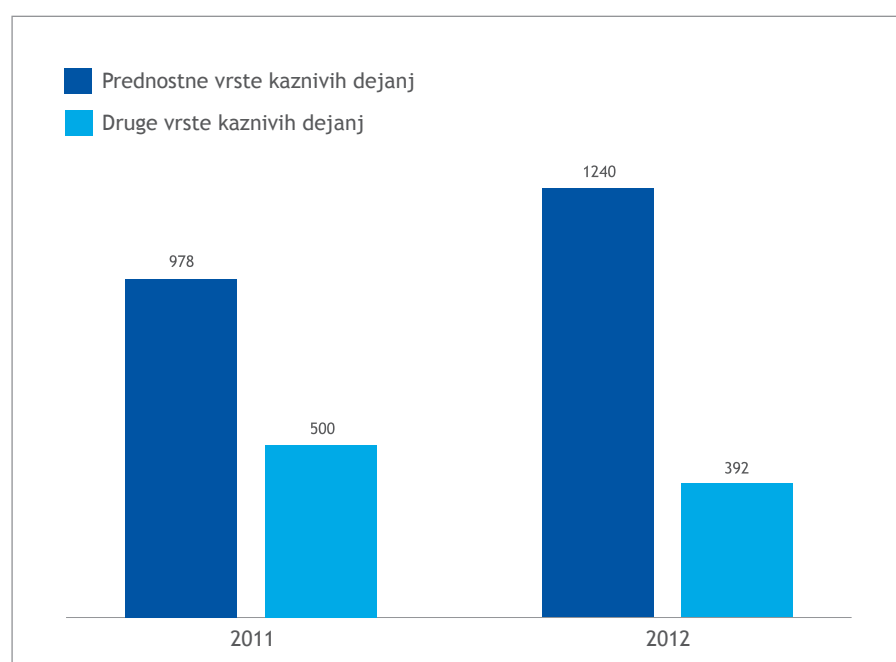
Grafični prikaz 5: Prednostne vrste kaznivih dejanj obravnavanih pri Eurojustu

Operativna prednostna področja, ki jih je Eurojust opredelil v letih 2012 in 2013, se nanašajo na trgovino s prepovedanimi drogami, tihotapljenje nezakonitih priseljencev, trgovino z ljudmi, terorizem, goljufije, korupcijo, pranje denarja, kibernetško kriminaliteto, kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Evropske unije, in druge dejavnosti, ki so povezane s prisotnostjo organiziranih kriminalnih združb v gospodarstvu.

Grafični prikaz ponazarja, kolikokrat so bili primeri, predloženi Eurojustu v letih 2011 in 2012, povezani s tovrstnimi kaznivimi dejanji. En primer je lahko povezan z več kot eno vrsto kaznivih dejanj. Dodatne informacije so na voljo v ustreznih podpoglavjih poglavja 1.

Grafični prikaz 6: Prednostne vrste kaznivih dejanj in druge vrste kaznivih dejanj obravnavanih pri Eurojustu

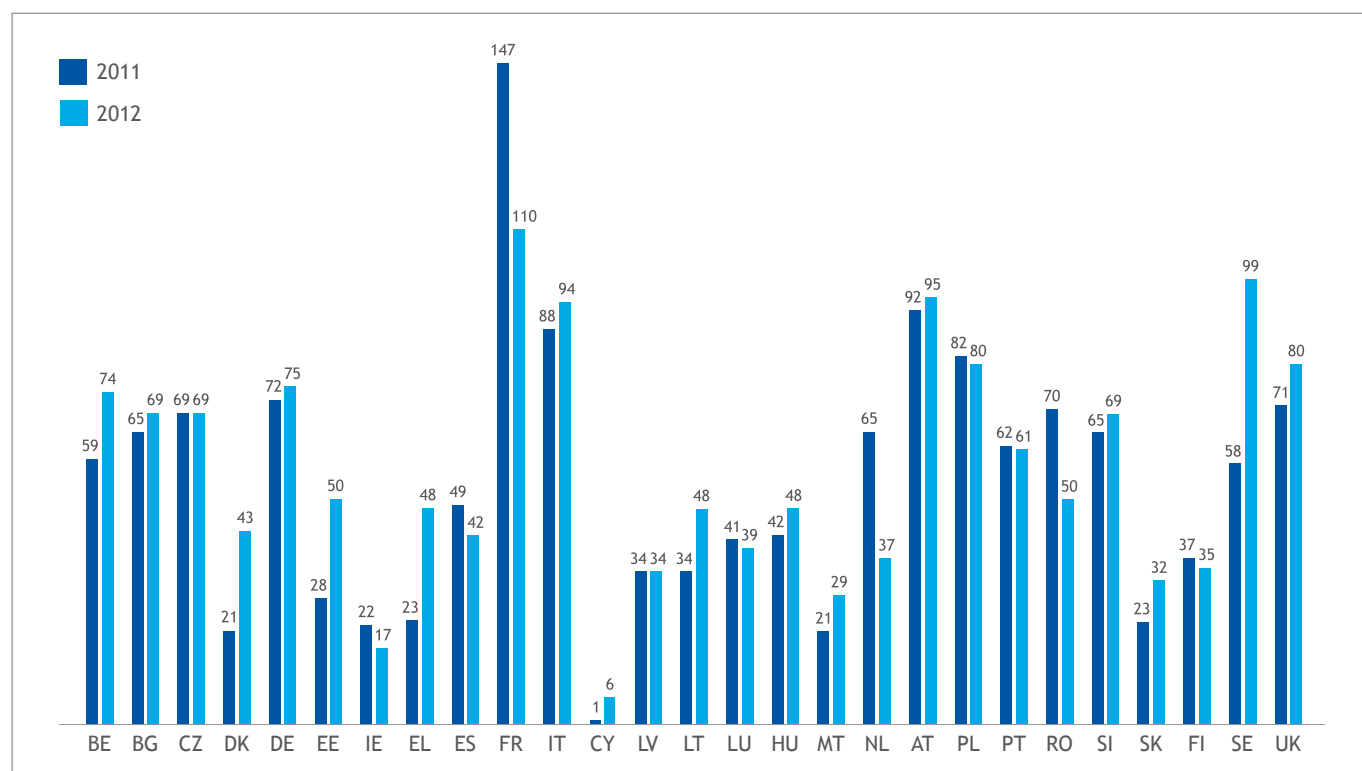

Operativna prednostna področja, ki jih je Eurojust opredelil v letih 2012 in 2013, se nanašajo na trgovino s prepovedanimi drogami, tihotapljenje nezakonitih priseljencev, trgovino z ljudmi, terorizem, goljufije, korupcijo, pranje denarja, kibernetško kriminaliteto, kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Evropske unije, in druge dejavnosti, ki so povezane s prisotnostjo organiziranih kriminalnih združb v gospodarstvu.

Grafični prikaz ponazarja, kolikokrat so bili primeri, predloženi Eurojustu v letih 2011 in 2012, povezani s prednostnimi vrstami kaznivih dejanj in drugimi vrstami kaznivih dejanj. En primer je lahko povezan z več kot eno vrsto kaznivih dejanj.

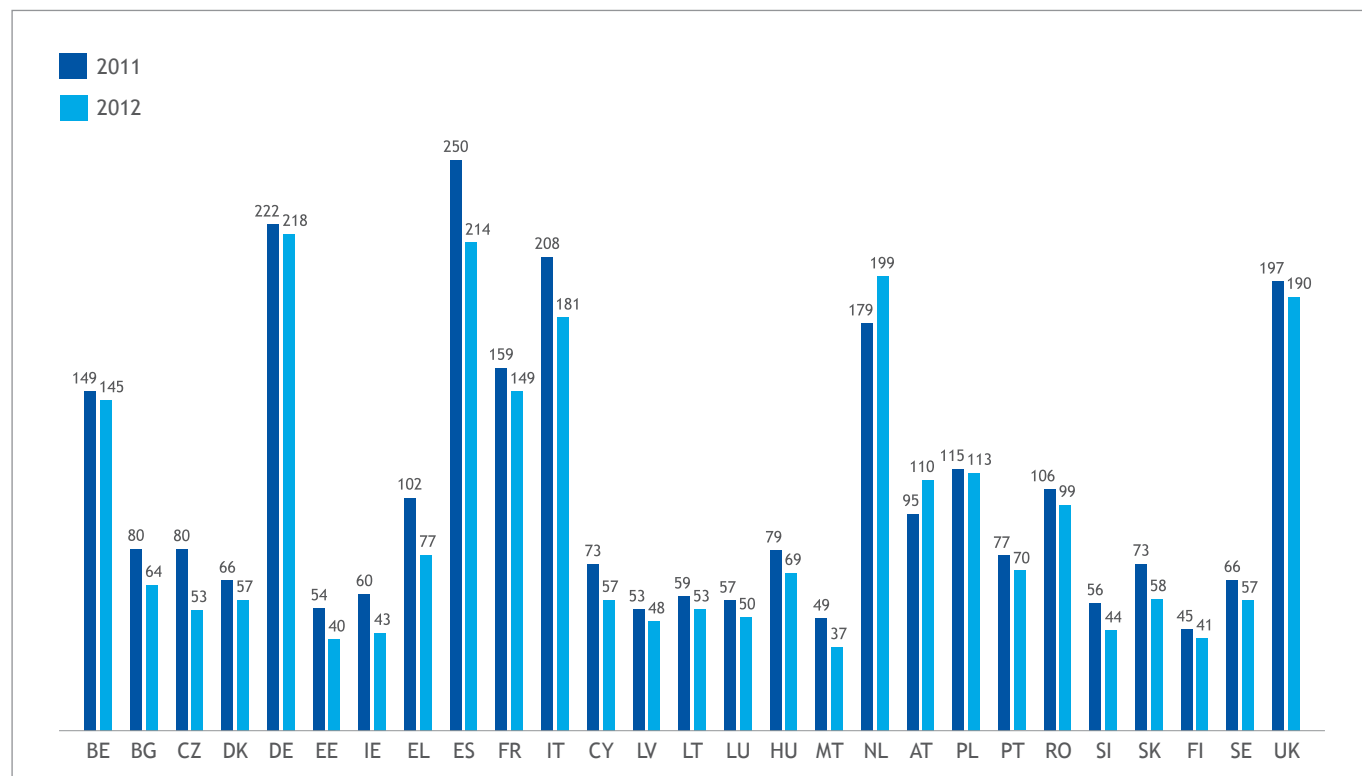
Grafični prikaz 7: Eurojustovi primeri - države prosilke

Grafični prikaz ponazarja število primerov, ki so jih v letih 2011 in 2012 predložile posamezne države članice in zaprosile Eurojust za pomoč.

Grafični prikaz 8: Eurojustovi primeri - zaprosene države

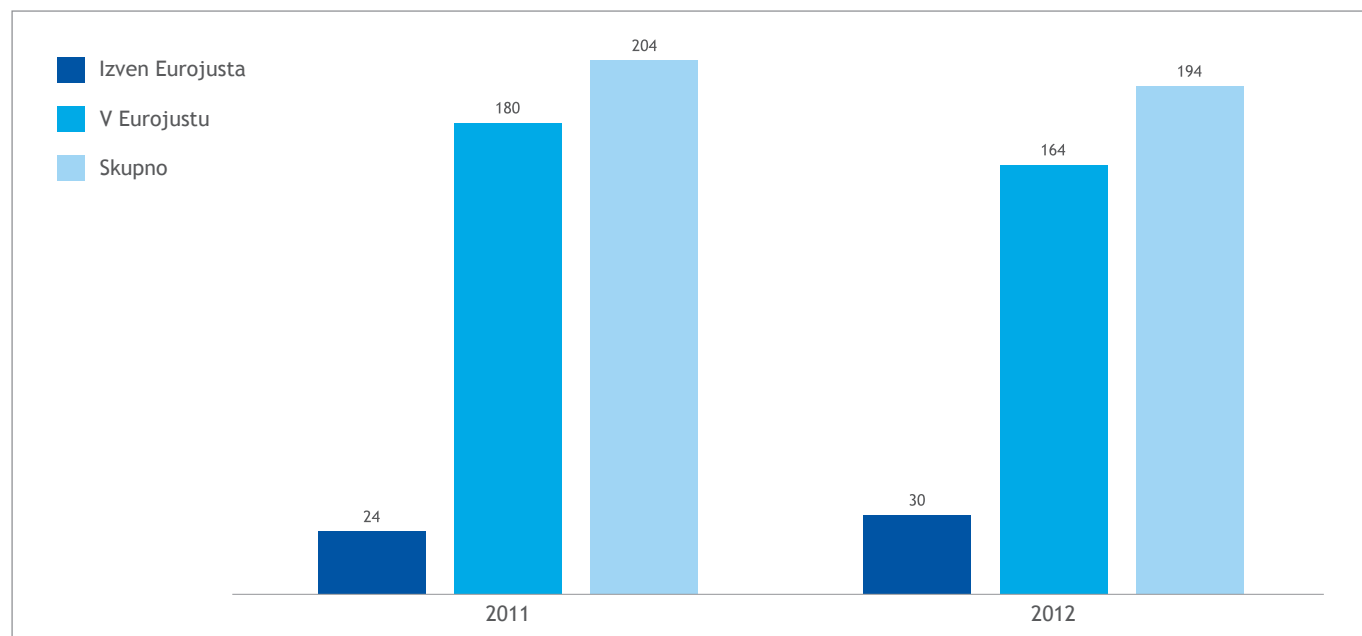
Grafični prikaz prikazuje, kolikokrat so bili v letih 2011 in 2012 organi posameznih držav članic prek Eurojusta zaproseni za pomoč.

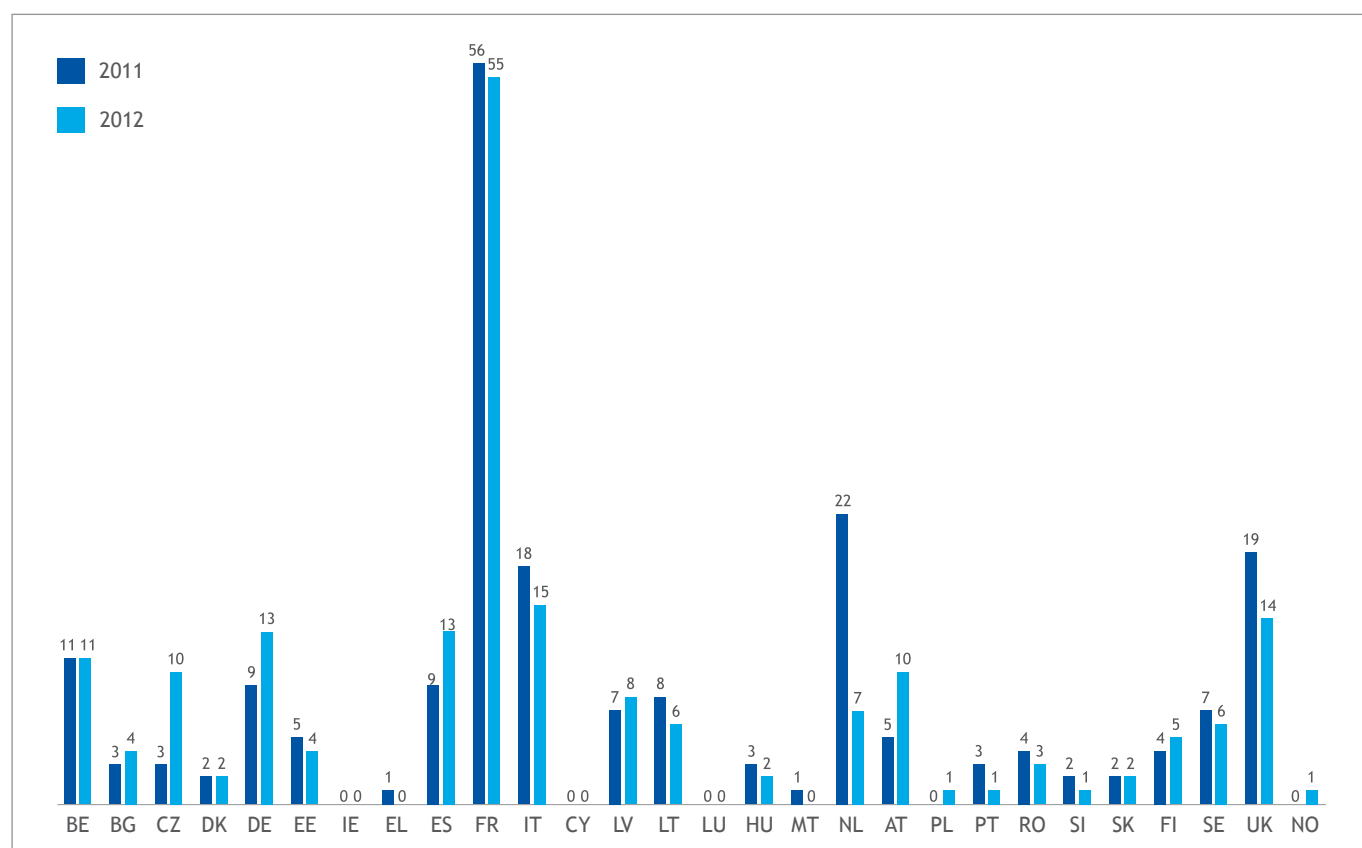
Grafični prikaz 9: Skupno število koordinacijskih srečanj

Grafični prikaz ponazarja število primerov, pri katerih je bilo potrebno koordinacijsko srečanje. Koordinacijska srečanja običajno potekajo v prostorih Eurojusta v Haagu. V nekaterih primerih potekajo zunaj njegovih prostorov, v eni izmed držav članic ali v tretji državi.

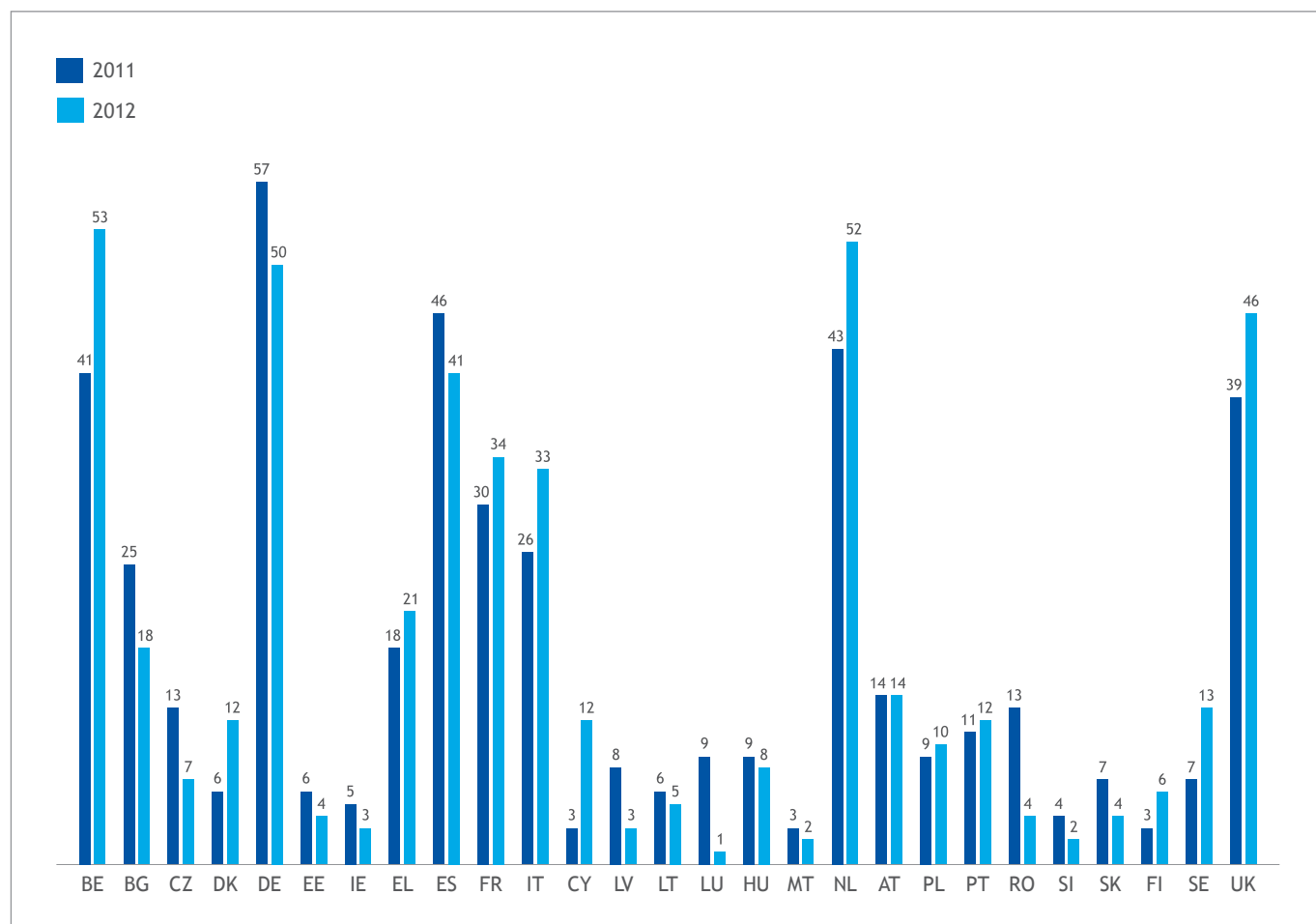
Grafični prikaz 10: Koordinacijska srečanja - države prosilke

Grafični prikaz ponazarja število primerov, pri katerih je bilo po zaprosilu za pomoč od posamezne države članice ali tretje države potrebno koordinacijsko srečanje.

Grafični prikaz 11: Koordinacijska srečanja - zaprosene države

Grafični prikaz ponazarja, kolikokrat so se organi držav članic udeležili Eurojustovega koordinacijskega srečanja, potem ko so bili zaproseni za pomoč.

© 2013 Eurojust

Vse pravice so pridržane. Vsako razmnoževanje ali uporaba kateregakoli dela te publikacije v katerikoli obliki, na kakršenkoli način, grafičen, elektronski ali mehanski, vključno s fotokopiranjem, snemanjem, prepisovanjem ali shranjevanjem podatkov in uporabo programa za iskanje in zbiranje podatkov, je brez dovoljenja Eurojusta prepovedano.

Uredniki:

Deborah de Jonge, Jacalyn Birk

Oblikovanje/namizno založništvo:

Michèle Wilks-Speer

Fotografije:

Michel Mees, Joannes Thuy, Leen De Zutter

EUROJUST

Maanweg 174, 2516 AB The Hague, Netherlands

Phone: +31 70 412 5000 - E-mail: info@eurojust.europa.eu - Website: www.eurojust.europa.eu